

Délibáb

5. SZÁM

20
FELÉP

100

OLDAL

Amikor a fékezés
nem sikerül
(D'Ora, Párizs)

RÁDIÓMŰSOR
JAN. 31 — FEBR. 6-IG

30 KÖTET

elegáns kiállítású könyvet szállítunk kötetenként

**BUDAPESTEN 48 fillérért,
VIDÉKEN 58 fillérért,**

ha megrendeli a **VILÁGKÖNYVTÁR SOROZATOT.**

A világirodalom legkitűnőbb regényei jelennek meg e sorozat keretében minden hó 25-én.

A sorozatban a következő művek szerepelnek:

Karin Michaels: Az ügyvéd úr családja
Atherton: Mikor a köd eloszlik
Claude Farrère: A titkárkisasszony
Spencer Walls: Akit üldöznek a nők
R. Haggard: Cleopatra
Sheridan: Végrendelet
D. Collins: Istenítélet
O. Rust: Egy asszony előindul
Kegel: A bűvár

Raten: Karrier
Kappus: Versenyfutás a sorssal
J. K. Jerome: Három ember egy csónakban
Gus Cather: A sakálember
Hans Heuer: Brazíliai kaland
Sealsfield: Tokeah
Löns: Az ordas
Kappus: Edda megvívja harcát
Weber: Az arany kalóziai
Hilton: Gyilkosság az iskolában

Mint rendkívüli kedvezményt, aki 30 kötet átvételére kötelezi magát, annak „A tudás forrása” című díszes félbörkötésű könyvet ajándékozunk. Ez a lexikon alakú, 320 oldalas könyv az ismeretek valóságos tárházát nyújtja az olvasónak. Ajándékkötetünket a regénysorozat 15 kötetének átvétele után küldjük megrendelőinknek teljesen díjtalanul, úgy helyben, mint vidéken, csupán 20 fillér postaköltséget és kézbesítési díjat számítunk fel.

Vágja ki az alanti megrendőszelvényt és küldje be kitöltve, a Délibáb kiadóhivatalának, Budapest, VII, Dohány ucca 12. Helyben minden hó 26. körül kiviszi kézbesítőnk az újonnan megjelent regényt 48 fillérért, vidékre pedig, 58 fillér előzetes beküldése ellenében szállítjuk bérmentve, ha abban a helységben kézbesítő szervünk nincs.

Aki nem rendel meg a sorozatot, kötetenként is megveheti a könyveket minden újságárusnál, Budapesten 48, vidéken 58 fillérért, ha kivágja lapunk 96. oldalán lévő szelvényt.

KÜLFÖLDI OLVASÓINK FIGYELMÉBE! A „Világkönyvtár” bármelyik kötetét portómentesen küldi meg, ha az újságárusnál nem volna kapható) Romániában: 20 lel-ért. Journal Import Propr. Banca Jacob, Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46.

Csehszlovákiában: 5 Kr-ért „Lipa” Újságiroda, Bratislava, Trnava Kr. Alexandra 6. Jugoszláviában: 8 dinárért Putnik Hírlapiroda Novisad

Királya Aleksandra 21 (Az összeg mindhárom helyre bélyegben is beküldhető).

Párizsban bármely kötet ára Frs 4.— Kapható: Messageries Parisiennes, Paris 10e 28 Rue Quentin.

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsónkítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra

Megrendelem a „Világkönyvtár” harminc kötetét díszes kötésben Budapesten 14 pengő 40 fillérért, vidéken 17 pengő 40 fillérért, tehát kötetenként Budapesten 48, vidéken 58 fillérért. Minden mű kézbesítésénél fizetek a könyvért 48 fillért, illetve vidéken 58 fillért.

Tudomásul veszem, hogy 15 kötet átvétele után ajándékképpen megkapom, „A tudás forrása” című díszes kötésű, 320 oldal terjedelmű könyvet, fizetek annak kézbesítéséért és postaköltségéért úgy helyben, mint vidéken 20 fillért.

A kézbesítést a következő címre kérem:

név _____ foglalkozás _____
ker., _____ ucca _____ szám _____ emelet _____ ajtó _____

A megrendelő sajátkezü, olvasható aláírása

Kelt 193 _____

20
FILLÉR

Előfizetés
42 fillér,
20 fillér.
Románia
k

20
FILLÉR

XI. évfolyam

Budapest, 1937 január 30

5. szám

Déliab

SZÍNHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 pengő 50 fillér, félévre 5 pengő. Biztosítással kombinálva negyedévre 3 pengő 42 fillér, félévre 6 pengő 84 fillér, egy hónapra 1 pengő 14 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseh korona, Jugoszláviában 2.50 dinár, Romániában 8 lei, Olaszországban 1 líra 40 centesimo, Franciaországban 1.50 Frs. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12. Telefón: 14—23—39, 14—23—50.

Kós Károly, a „Budai Nagy Antal“ szerzője és gróf Bánffy Miklós
a Vígszínház házi főpróbáján (Solthy—Wellesz felv.)

BUDAI NAGY ANTAL

Kós Károly színjátékát bemutatta a Vígsház. Gróf Bánffy Miklósnak köszönhetjük, hogy megismerhettük Kósnak „Budai Nagy Antal” című érdekes művét. Pontosan 500 évvel ezelőtt történik a cselekmény, amely bár jeleneteiben drámai erejű, de inkább az epika követelményeinek felel meg. Forrongó idők ezek. Nagy események állanak kibontakozás előtt. Végzetes tragédiák és világalakulások vetik árnyékukat az inkvizíció máglyatüzénél. A szorongatott pór, egyes egyházi méltóságok, evangéliummagyarázók, a nemesség összeütközése, mind még helyhez kötött zendülés, amelynek jelentősége nem nagy horderejű, de már magában hordja azt a szikrát, amely lángba borítja a világot, megköveteli a maga áldozatait és megteremti mártírjait. Budai Nagy Antal nem világfelforgató, nem lázadó. Öntudatos, békét szerető ember, de az események feltartóztatathatlan árja, az igazságtalanságok el nem némitható sokasága és egy, a meggyőződéstől és hittől elvakított, megmámorosodott pap szenvedélye az események központjába rántják. Szívesen otthon maradt volna házatáján és művelte volna földjét Annával, egy módos gazda lányával, akit később feleségül is vesz. Isten akarata másképpen határozott. Csatákba vezényelte, ütközetek vezérletével bizta meg, észt adott neki, hogy nagyurakkal béke és háború sorsa felett tanácskozzék és végül, amikor okosan és nemes gondolkodással egy megtámadott apát védelmére kel, gyilkos kard által életét veszti. A tragédia beteljesedett, de csak ennek a Budai Nagy Antalnak a tragikumuma, aki porszem eme nagy harcban.

Kós Károly biztos kézzel vezeti a vékonyka történetét és Budai Nagy Antalton, az apáton és a többiekben keresztül igyekszik egy-egy népréteg vágyait, kívánalmait érzékeltetni, de ez

aga
el-
en-
ba
adt
na
da
is
tá-
tek
ott
ná-
és
on-
bát
le-
de
ak
gy

a
gy
ke-
vá-
ez

Greguss Zoltán, Dayka Margit

nem mindig sikerül. Az 1436-os események nem eléggé ismertek ahhoz, hogy a néző egyszeriben beleélje magát a szereplő személyek gondolkodásába. Ezért a színjáték folyamán a nagy tragikum többször homályban marad és végeredményben csak Budai Nagy Antal sorsa érdekel, ami pedig nem lehetett a szerző egyetlen célja. Ne bírálgassuk azonban kishitűen eme díszes keretet. Ne kifogásoljunk csekély hibákat, amikor a foglalat ékkövet zár magába. A drámai jelenségek nagyszerű felépítése és Kós Ká-

Dayka Margit, Köpcezy-Boócz
(Solthy—Wellesz felv.)

roly tiszta gondolatvezetése egyaránt mint drágakövet ragyogják be fényükkel Budai Nagy Antal színjátékát. A szerző nem használja az 500 év előtti nyelvezetet, még csak nem is céloz rá, ellenben úgy szólaltatja meg a szereplőket, ahogyan ő maga és földije ma is beszélnek.

Szent és nemes minden nyelv, de a legrágább az anyanyelv. Nem csoda, ha ennek zamatától Kós Károly is megrészesül és olyan mondatszerkezetre és nyelvtani változatokra ragadtatja el magát, amelyeket (vagy ahogyan ő mondaná: akiket) a mai irodalom mint önálló irányt ugyan elismer, de kérdezzük, helyes-e, ha ilyen, tájszóalással egyenértékű, önkényeskedéseket elfogadunk és ezáltal a tiszta nyelvet megbontjuk? Lehet, hogy ezek az eltérések szint hoznak, mint a tarka szőttes, a virágos himzés, a gyöngyözött kelme. Lehet, de minden tarkaságnál szebb a megtisztított, az önmagában szűziesen egyszerű és tiszta, sallangmentes nyelvezet.

Ismételjük, hálásak vagyunk gróf Bánffy Miklósnak, hogy megismertette velünk Kós Károly színjátékát és nagy érdeklődéssel várjuk a Vig-színház eme drámai ciklusának további résztvevőit, akik minden bizonnyal éppen ilyen érdekes és lélekben felemelő művel szerepelnek majd.

Az előadás kifogástalan volt. A díszleteket és a jelmezeket is Kós Károly tervezte. Rendező pedig Hegedüs Tibor volt. A címszerepben Greguss Zoltán kiforrott leegyszerűsített, férfias játéka meggyőzőt minket Budai Nagy Antal sorsáról. Remekbe faragott Somlay Artúr alkotása. Félelmetesen jó Bárdi Ödön püspöke. Igen kiváló Toronyi, K. Boócz, Vértes, Juth Gyula, nemkülönben Zátony, Bondy, Fehér, Sala, Lengyel, Várady, Kézdy, Leővey, Gárday, Kédly, Dózsa, Bihary. Dayka Margit kissé passzív szerepben meghatóan kedves. Erőtéljes Gyöngyössy Erzsi és igen jó Sitkey Irén is. Örülnénk, ha Kós színjátéka sikert aratna.

Torday Sándor

DÉCIBÁB

nt
fé-
té-
év
is
eg
és

a
la,
is
ce-
d-
no-
ro-
el-
na
té-
a
et,
k,
m-
de
sz-
y-
ve-

rof
er-
át
g-
o-
k-
id.

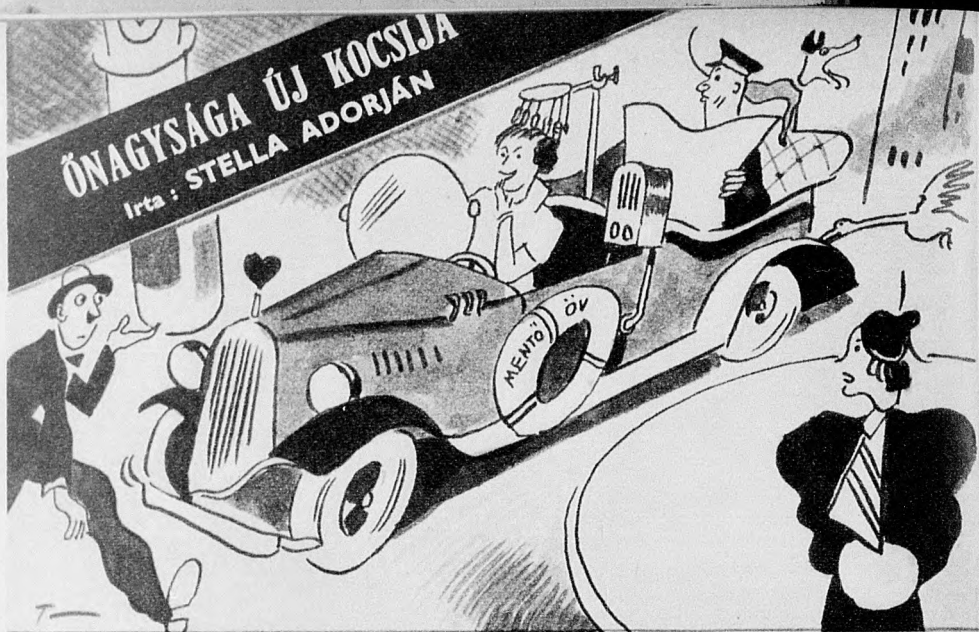
A
á-
üs
ss
er-
ai
a-
el-
en
th
y,
y,
y.
és
y
ka

or

FARSANG I...

B

(Két hölgy beszélget az autóbuzson.)

Első hölgy (kárörömmel): Eladtad a kocsidat?

Második hölgy: Dehogy! Cserélem! A jövő héten kapom meg az új kocsit. Ilyen csodát még nem láttál!

Első: Mit tud?

Második Kérlek, ez direkt hölgyautó. Párizsban rendeltem, mérték után készül.

Első: Milyen színű lesz?

Második: Hát éppen ez az! Változtatja a színét, mint a kaméleon. Ismered azokat a kabátokat, amelyeket két oldalon lehet hordani? Olyan lesz a kocsim. Az egyik huzata barna, a másik drap. Délután a világot viselem, este és csúnya időben a sötétet.

Első (irigykedve): Azt fogják hinni, hogy két autód van!

Második: De ez még semmi! Elöl akkora tükör van benne, mint egy kisebb asztal.

Első: Szóval jól lehet látni a hátul igyekvő kocsit.

Második: Nem vagyok kíváncsi a hátul igyekvő kocsira. Vigyázzon ő magára! Az eddigi kocsikban olyan kicsi tükröket állítottak be, hogy az ember alig látta az arcát. Én, szívem, vezetés közben állandóan nézhetem magam a tükörben.

Első: És jó az a gyalogjáróknak?

Második: Nem a gyalogjárók kedvéért veszek új kocsit. Hogy milyen modern berendezése van, azt el sem mondhatom. Egy gépezet mutatja a gyorsaságot, egy másik az olaj- és benzinkészletet, a harmadik a kifizetetlen részleteket, a negyedik a pipereosztály, mindenfajta kozmetikai cikkel felszerelve. Őramű mutatja, hogy mennyi a púder- és rúzs-készlet. Rémes, ha az ember-

nek tûrán hirtelen elfogy a púderje. Vezetés után fényes orral. Az ilyesimből történnek a legnagyobb karambolok.

Első: Mi van még a kocsidon?

Második: Rádió. Az uram dolgozószobájában volt egy hatalmas világvevő gépezet, azt ajándékozta a kocsim számára. Elfogadtam, hadd legyen neki is valami öröme abból, hogy új kocsit kapok.

Első: Mi előnye van az ilyen rádióknak?

Második: Óriási előnye! Képzeld, ha a sofőr vár az Operaház előtt, a volán mellett hallja, hogy hol tartanak, pontosan tudja, mikor van vége.

Első: Azt akarod, hogy a sofőröd végighallgassa az operaelőadásokat? Nem félsz, hogy felmond?

Második: Nem szabad a mai világban el-kényeztetni a személyzetet. Az autóban különben vekkeróra is van.

Első: Minek?

Második: Ha nagyon fáradt vagyok, el szoktam szundikálni a volán mellett. Aztán, kérlek, van benne mérleg is.

Első: Milyen mérleg?

Második: Személmérleg. Ha leülök a vezetői helyre, egy tabella mutatja a testsúlyomat. Így állandóan ellenőrizhetem a fogyókúrámot. Mondtam, hogy onduláló készülék is van a kocsimban?

Első: Még nem mondtad.

Második: Vezetés közben villanygépezet ondulál. Hátul lehet ezenkívül bridzsezni, sakkozni és ping-pongozni.

Első: Uszoda lesz az autóban?

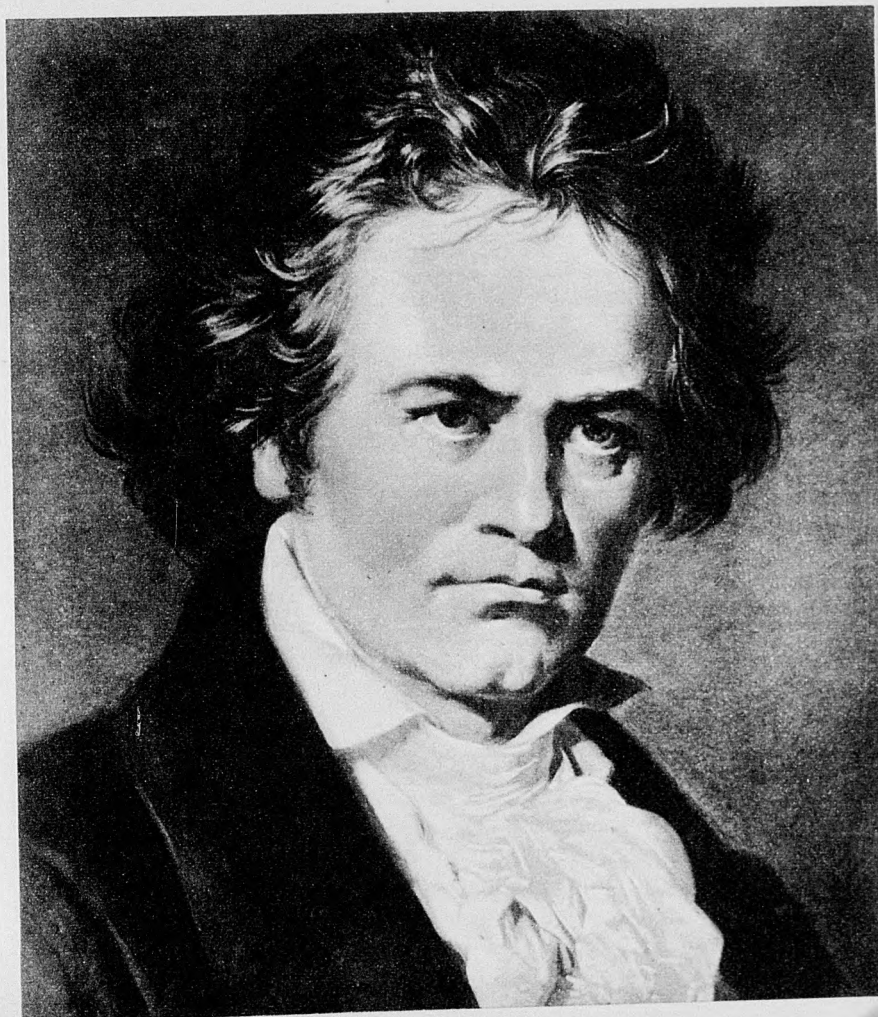
Második: Csak mentőöv. A konstruktőrnek megmondtam, hogy évenként átlag kétszer be szoktam fordulni a Dunába.

Beethoven arca a Nemzeti Színház színpadán

Irta: BALASSA IMRE

Most, hogy túl vagyok rajta, végre bevallom: soha sem éreztem ekkora reszketést a négyszögletű papírlap fölött, tollal a kezemben, belenézve abba a titokzatos tükörbe, amely fehéren, kérlelhetetlenül meredt rám az íróasztali lámpa kicsiny fényköréből. Az volt a föladat, hogy közelebb hozzam a magyar színpadhoz egy kiváló osztrák fró, Hermann Heinz Ortner drámáját, amelynek hőse a nagy Beethoven. A rám nehezedő munka erkölcsi felelősségét sokszorosan éreztem, mert hiszen kritikus vagyok, kritikus, akinek e világ minden rendű-rangú

élőlényei közül talán a legnagyobb „gátlásai” vannak a színpaddal szemben, mert ismeri azt. De Beethoven-rajongó is vagyok és így bele kellett sápadnom abba a gondolatba, hogy e nagy Árnyékot, e halhatatlan Szellemet, e zord Géniuszt odaállítsam a lámpák józan fényébe, az illúziót adó, de illúziót legalább annyira romboló színpadi világításba, a maga fizikai valóságában. Ortner darabja bővelkedik a szebbnél-szebb részletekben. A legkínosabb, a legfélelmetesebb munka: hozzányúlni az ilyen költői műhöz, szétbontani azt, széjjelrontani a zárt

Beethoven

konstrukciót csupán azért, hogy utóbb újra építsünk mindent, amit lebontottunk. És ezt a munkát valakinek mégis el kellett végeznie, mert a magyar közönség, az eddigi tapasztalatok szerint, sehogyan sem fogadja el a dramatizált életrajzot: nem szereti, a színpadon a szélesen hömpölygő epikát. Sűrűbbvérvé, tömörebbé kellett koncentrálni a mesét, összefűzni egymástól távoleső mesemotívumokat, főként pedig gyöngéd kézzel elmosni az idő jeleit, nem beszélni arról, mennyi év telt el egyik felvonástól a másikig, csupán művészi eszközökkel éreztetni a nagy kérlelhetetlen, az idő jelenlétét.

A kiváló szerző igen hatásosan műveli azt a költői csodát, hogy Beethoven alakjában meg tud éreztetni olyan titokzatos erőket, amelyekről csupán Beethoven muzsikája beszél, bele tud építeni ebbe a húsból-vérből való színpadi alakban olyan szavakat, gondolatokat, amelyeket a színpadon kimondani sem lehet. Mialatt dolgoztam, a rám súlyosodó felelősség alatt görnyedezve, szinte minden szót megmértem, minden szót megnéztem minden oldalról, mielőtt leírtam volna. Megbirkóztam mindazokkal a gátlásokkal, rémekkel, kétségekkel, amelyek éppen a kritikust gyötrik legjobban, mikor alkotni kezd és kihívja magával szemben a mások kritikáját. Éreztem, hogy amikor Beethoven nem a Kilenecidikből, nem az Eroicából, nem az Apassionatából szól hozzánk, hanem megjelenik, fizikai valóságában, a színpadon — amikor előttünk mozog, beszél, él, — akkor minden szó, minden szemrebenés, minden gesztus tragikus fontosságú. Külön hangszüja és hogy a képzőművészet nyelvén fejezzem ki magam! — külön valőrje van minden szónak. Mert minden kimaradott szó fölemelheti a nézőt a beethoveni illúziók transzcendentális magasságaiba, de le is ránthatja e színpadi Beethoven a kisszerűség nyomorúságos földszintjére. Itt valóban el kell hitetni a közönséggel, hogy a Kilenecidik szimfónia alkotójával néz szembe. Nem elég egyszerűen ráfogni, egy hatásos maszki egy korszerű ruha olcsó eszközeivel, hogy Ő az. Nem külsőségek kérdése és nem is néhány kibányászott Beethoven-levélből ügyesen beillesztett hiteles szó kérdése ez. Hiába zsúfolnánk bele ebbe a drámába Beethovennek úgyszólván minden föllelhető szavát, a leveleket a „Társalgási füzetek” oly jellemző mondatait, a kortársak leírásait, a tanítványok róla festett portréit, ha nem tudjuk megéreztetni a művészet titokzatos hatalmával azt, aki valóban ő, azt, aki a muzsikájából szól, a magányos

szellem, ki önnön balsorsát győzte le az örömdában...

Arra kellett hát törekednem, hogy a zenét, amely az eredeti műben is oly hatásosan, olyan drámai módon jelentkezik, élő erővé, a dráma szerves részévé, szinte a darab második főszereplőjévé tegyem. A zene, amely hol zongorán, hol hegedűn, hol láthatatlan orkeszterben szólal meg, vagy szinte anyagtalannul átszellemelve, egy gyermekkoros hangján e dráma során sejtelmeket közöl, jóslatokat mond el, véleményét, lelki harcot, küzdelmet, bukást és győzelmet hirdet. A zenében Beethoven harcolt itt előttünk és mondja ki azt, ami kimondhatatlan. A beethoveni zenét e színpadon nem a maga kiteljesedtségében, a maga befejezettségében halljuk, hanem mint részét, mint főszereplőjét egy küzdelemnek, amely előttünk folyik. A zene ebben a Beethoven-darabban, a Nemzeti Színház színpadán, a mi szemünk előtt, a mi fülünk hallatára születik.

Igen nehéz probléma volt Beethoven két nagy szerelmének színpadi megjelenítése. Brunswick Terézia és Guiccardi Giulietta — nő, akibe haláláig szerelmes és a nő, aki haláláig őt szereti! — a darab kezdetétől végig nyomon kísérlek az elbukó és diadal-maskodó hőst. Bizonyára nagyon hatásos lesz az a perc is, az a színpadi perc, mikor két szemsugár egymásba mélyed, a Beethovené és a Napoleoné, hogy megszülessen a pillanat ihletéből az Eroica... És bizonyos, hogy Kiss Ferenc, aki hónapok óta szinte együtt él, éjjel és nappal tanulmányokba sűppedve, külföldi múzeumokat járva, ezzel a Beethoven-szereppel élete egyik legnagyobb sikerét fogja elérni a Nemzeti Színház színpadán.

Ez a darab kétféle közönséghez szól. Szól ahhoz a tömeghez, amely ismeri Beethoven a muzsikájából. Nagyon veszélyes kísérlet! Mert vajjon nem romboljuk-e le az illúziókat? A zeneértő azt a Beethoven kapja-e húsból és vérből, akivel idáig szellembeszédet folytatott? Veszedelmes és izgalmasan nagyszerű kísérlet: realizálni azt a szellemarcot, amely Beethoven muzsikájából beszél eddig hozzánk és hozzájuk. Hasonlóan nehéz kísérlet Beethoven bemutatni annak a közönségnek, hogy fölkeltsük e génusz iránt a leglazasabb érdeklődését.

Az üres papírlapot, amely rámmeredt anynyi éjszakán át, előbb az aggodalom láthatatlan betűivel írtam tele. És csak jóval később azokkal a betűkkel, amelyek most megszólalnak majd a Nemzeti Színház színpadán.

hoggy
nap
felvo
össze
Mar
—
mos
adás
—
Fere
ban.
—
vics
tette
—
jats
—
neve
vics
De
nak
mul
riko
sem
utte
egy
este
felu
mos
tén
ugy
oly
dul
tet
pro
mo
don

Bé
Nál

D

A DÉLIBÁB

MEGSÚGJA MAGÁNAK,

hogy milyen eset játszódott le a mi-
nap a Kamaraszínházban. A második
felvonás végén a kulisszák mögött
összetalálkozik Ormos Béla Ferenczy
Marikával, az ismert szubrettel.

— Szerusz Marika — üdvözlí Or-
mos kolléganőjét. — Nézed az elő-
adást?!

— Nem. Egyáltalán nem — feleli
Ferenczy Marika. — Játszom a darab-
ban.

— Hiába Marika, te mindig olyan
vicces voltál. Látom, most sem veszi-
tetted el a humorodat — nevet Ormos.

— Nem viccelek. Amint mondtam,
játszom a darabban.

Ormos most még hangosabban fel-
nevetett azon, hogy milyen konokul
vicces ma este megint ez a Marika.
De még nagyobb volt a derek Ormos-
nak a meglepetése, amikor pár perc
mulva összetalálkozott Ferenczy Ma-
rikával — a nyílt színpadon. Sehogy-
sem tudta megérteni, hogy kerül ez-
úttal oda Ferenczy Marika, hozzá még
egy olyan szerepben, amelyet előző
este Kovács Kató játszott... Csak a
felvonás végén világosították fel Or-
most, hogy tulajdonképpen mi törté-
nt. Kovács Kató aznap délután le-
ugrott az autóbusról, még pedig
olyan szerencsétlenül, hogy bokarán-
dulást szenvedett. Sürgősen előkerít-
tették helyette Ferenczy Marikát, aki
próba nélkül beugrott a szerepbe. Or-
mosnak persze erről nem lehetett tu-
domása s így érthető volt a meglepe-

tése, amikor Kovács Kató helyett Fe-
renczy Marikát pillantotta meg a színpa-
don.

— Más?!

— Mulatságos jelenet játszódott le
a Művészszínház „Egy pohár víz”

Bécsben rendkívül sikerű operahált tartottak.
Nálunk sajnós az idén sem lesz operahál

DÉLIBÁB

Bethlen Margit grófnő rendkívül érdekes előadást tartott a Százak Társaságában. A grófnő mellett Harsányi Zsolt ül, aki az előadást bekonferálta (Schäffer felv.)

egyszer akarja magát a szerzővel fényképezni és akkor sem sikerül. Később aztán a fényképész is megtudta, hogy ki írta a darabot és akkor rájött az egész tréfára, de egy tanulságot mindenestre levont az esetből, hogy ezentúl, ha fényképez egy darabot, mindenesetre előbb megnézi a — színlapot.

— Mit tud még?!

— Zilahy Lajos új színdarabját tudvalevőleg előbb Miskolcon mutatták be. A Magyar Színház társulatát előadás után a város látta banketten vendégül. A bankett reggel négy óráig tartott. Úgy fél négy felé már, amint mondani szokás, olyan emelkedett volt a hangulat, hogy a társulat tagjai nótaversenyt rendeztek. Mindenkinek el kellett énekelni egy népdalt. Persze, erős versenyés folyt a díjért, amelyet Bródy Pál igazgató tűzött ki. Úgy a női, mint a férfi szereplők gyönyörűen

című reprizének házi főpróbáján. Az egyik színész odament az egyik tényképészhez és megkérte, hogy fotografálja őt le a szerzővel. A fotografus, aki azt hitte, hogy magyar szerző írta a darabot, elment megkeresni a szerzőt, akit persze nehezen lehetett volna megtalálni, tekintve, hogy a Scribe idestova hetven éve nyugszik a párizsi temetőben. A fényképész végül is méltatlankodva visszajött azzal, hogy mégis csak hallatlan, hogy némely szerző még a házi főpróbára sem tartja érdemesnek eljönni a darabjához. A színész viszont erre műméltatlankodást rendezett, mely szerint

vtéz dr Rlesoy Uhlarik Béla főispán és Inkey Gabriella esküvője. Az esküvő tanul voltak Darányi Kálmán miniszterelnök és báró Inkey József (Reklámélet)

„levizsgáztak“ a népdal versenyen, úgyhogy sikereiket akár Nagy Izabella, vagy Cselényi József is megirigyelhették volna. De a versenyt mégis az nyerte meg, akire legkevésbé gondoltak volna. Győztes lett Erődi Jenő, a Magyar Színház kitűnő ügyelője, az ismert színésztörténész, aki egy régi népdalt olyan szépen énekelt el, hogy mindenki csak bámult. A pénzjutalmat persze Erődi boldogan könyvelte el soronkívüli felleptidj-ként.

— Meséljen tovább.

— Pár napig itt volt Rolf Jahn, a bécsi Volkstheater igazgatója. Persze, első dolga volt, hogy megnézzék az Andrassy úti Színház új darabját, amelyet már régebben lekötött előadásra. A szerzők páholyt kértek az igazgató részére. Az igazgató közölte, hogy minden jegy elkelt, csak két páholya szabad már. Történetesen a legjobb és a legrosszabb, melyiket akarják?! A szerzők egyhangulag a legrosszabb páholyra szavaztak és este, amikor Jahn igazgató méltatlankodott, hogy miért nem kerestek neki jobb páholyt, fölényesen mondták.

London
legmagasabb
manékenje
(185 cm
magas)

A Vöröskeresztbálról

(Schäffer felv.)

— Ezt is csak a legnagyobb nehézségek árán tudtuk kiverekedni.

Es most jön az igazi poén. Jahn, aki bizonyára szintén élt már egy pár-szor ezzel az ártatlan trüffel, egészen természetesnek találta ezt a magyarázatot.

— Befejezésül?

— A Művészszínház újdonságának tudvalevőleg két szerzője van. Halász Imre és dr. Bihari László. Halász Imrét a „Meddig fogsz szeretni” az „Egy csók és más semmi” kitűnő szerzőjét nem kell bemutatni a Délibáb olvasóinak. De, hogy ki a társszerző, ezt bizony sokan nem tudják.

Es igen sokan kíváncsiak arra is, hogyan kerültek össze a társszerzők. Most „leleplezük” őket. Halász Imre két évvel ezelőtt írt egy szindarabot, amelynek központjában egy orvosi probléma állott. Erre a problémára vonatkozólag kért aztán Halász felvilágosítást egyik orvos barátjától, dr. Bihari Lászlótól. Beszélgetés közben aztán sok minden kiderült. Először az, hogy a kérdéses probléma nem állja meg úgy a helyét, ahogy azt Halász elgondolta. Másodszor kiderült az is, hogy az orvos egyúttal író is, akinek regénye és szindarabja is van már keszen... Többszöri találkozás vizsont

már közös szindarab témát, sőt szindarabvázlatot is eredményezett. Halász Imre és dr. Bihari László két évig írták közös darabjukat, amely most „Kezdeté 8-kor, vége 11-kor” címmel kerül színre a Művészszínházban.

Délibáb híradó:

1. Konecz Jánosnak, a kitűnő hegedűművésznek elhunyt a mely részvétel kellett nemcsak a zenei es művészvilágban, hanem a publikum legszélesebb rétegeiben is. Az elhunytban a zenei világ nemcsak a nagy művészt, hanem a kiváló pedagógust is gyászolja. 2. Rátóti Mihály „Mi mindent lehet a képtárból kiolvasni” címmel nagyszerű előadást tartott a Fészek klubban. 3. Hóry László, a kitűnő fiatal újságíró regényt írt, amely témájánál és feldolgozásának eredetiségénél fogva különös érdeklődésre tarthat számot. 4. A Kékosz Cukorkakereskedők Országos Egyesülete összes termeiben február 6-án rendezik a cukrászbált. 5. Az Ügyvédjelöltek Országos Szövetsége a hagyományos Patrística Bált az idén január 30-án rendezzi a budapesti ügyvédi kamara összes termeiben. 6. Hatvanezer pengőbe került Somogyi Gyulának, a kitűnő írónak és hírlapírónak a Bethlentéri

Színhá
mogyi
váltak
ban m
mogyi
dent,
jes m
tik m
urak.
Januá
dettel
meg
gyar
szes t
védnök
Magy
Horthy
ceg,

KEZ

— Ré

Huber

egy
az
hog
nem
men

Nagyn
zés

Huber
cip

„Sz
Nagyn

rab
lán
pén

Huber
hoz

kis
gy

Nagyn
tár

leg

Huber
Nagyn

ner
hoz

Huber
me

Nagyn

DÉ

Színház háromhavi igazgatása. Somogyi intenciói tiszták és nemesek voltak. A publikum közönyén azonban megtört minden jó szándék. Somogyi utolsó fillérig kifizetett mindent, szerződéses kötelezettségeit teljes mértékben állta. Ezt megjegyezhetik maguknak egyes színházdirektor urak. 7. Vöröskereszt országos bál. Január 20-án szerdán este 9 órai kezdettel fényes keretek között rendezte meg 1937. évi országos bálját a Magyar Vöröskereszt a Dunapalota özszes termében. A bál legmagasabb védnökei: Horthy Miklós kormányzó, a Magyar Vöröskereszt legfőbb védnöke, Horthy Miklósné, József kir. herceg, Augustia kir. hercegnő, Anna kir. hercegnő és Magdolna kir. hercegnő volt. A bál fővédnökei Darányi Kálmán dr. miniszterelnök és herceg Eszterházy Pál dr. míg a bál védnökeinek háziasszonyainak és díszvédnökeinek sorában ott láttuk hiánytalanul közéletünk és társadalmunk kiválóságait. A legfényesebb keretek között lezajlott vöröskeresztes bálon az arisztokrácia és a diplomáciai testületek tagjai teljes számban résztvettek. A reggelig tartó bálon katonai, cigány- és jazz-zenekarok működtek közre. 8. Pódium Kabaré (tel. 1-866-75). Új műsor kezdete: minden nap este 9 órakor, vasár- és ünnepnap 1/25 órakor.

KEZDETE 8-KOR, VÉGE 11-KOR

Irták: ÉRI-HALÁSZ IMRE és BIHARI LÁSZLÓ

— Részlet a *Művész Színház* legközelebbi újjáéjszágából

Nagymama (Vágóné) megtudta, hogy unokája (Agai Irén), aki nála lakik és akit féltve őriz, titkos utakon jár: megismerkedett egy jazz-énekesssel (Békássy István) és naponta találkozik vele. Elhívhatja Hubertet, a vejét, vagyis a lány apját (Z. Molnár), hogy elmondja neki a történeteket.

Hubert: Az már egy grófi háznál sincs, hogy egy 18 éves lányt ne engedjenek ki este az uccára kísérő nélkül. Két hónapja, hogy Klári hazajött Svájcból és azóta nem volt egy szabad esteje szegénynek, mert maga állandóan a nyakán ül.

Nagymama: A nyakán ülök? Micsoda kitérés ez? Én mindent megteszek, hogy szórakoztassam. Viszem színházba...

Hubert: Mert maga rajong a színházért, hát cipeli őt is. Ilyen kislánynak nem a „Szent Johanna” való.

Nagymama: Az egy nagyon tanulságos darab. Megtanulhatja belőle, hogy egy fiatal lány, ha nagyon akar, egy hadsereg közepén is ártatlan maradhat.

Hubert: Értse meg, nagymama, az a baj, hogy lélegzeni se hagyja ezt a szegény kislányt. Az a baj, hogy túlságosan vigyáz rá.

Nagymama (jelentősen, mint aki rátér a tárgyra): Nem az a baj, fiam. Ellenkezőleg: az, hogy nem vigyáztam rá eléggé.

Hubert: Mit akar ezzel mondani?

Nagymama: Nem az volt a hiba, hogy este nem engedtem el egyedül, hanem az, hogy nappal elengedtem.

Hubert: Megmondta ő mindig, hogy hova megy. Vagy talán?...

Nagymama: Megmondta. De nem az igazat!

dr József Ferenc kir. herceg, Anna kir. hercegnő és Magdolna kir. hercegnő volt. A bál fővédnökei Darányi Kálmán dr. miniszterelnök és herceg Eszterházy Pál dr. míg a bál védnökeinek háziasszonyainak és díszvédnökeinek sorában ott láttuk hiánytalanul közéletünk és társadalmunk kiválóságait. A legfényesebb keretek között lezajlott vöröskeresztes bálon az arisztokrácia és a diplomáciai testületek tagjai teljes számban résztvettek. A reggelig tartó bálon katonai, cigány- és jazz-zenekarok működtek közre. 8. Pódium Kabaré (tel. 1-866-75). Új műsor kezdete: minden nap este 9 órakor, vasár- és ünnepnap 1/25 órakor.

Érted? Ma rájöttem, hogy a lányod rendszeresen hazudik nekem! No, ehhez mit szólsz?

Hubert: Beszéljen kicsit világosabban. Hát mi történt?

Nagymama: Ma megtudtam, hogy tenniszezés helyett délelőttként órákat vesz.

Hubert: Órákat? Miféle órákat?

Nagymama: Most aztán készül el a legborzasztóbbra. Erzsike énekelni tanul!

Hubert: Énekelni? Mi jut eszébe?

Nagymama: Te ezt csak úgy mondod? Te nem vagy megdöbbenve? Énekelni tanul!

Hubert: Nézze, nagymama. Az, hogy énekelni tanul, magában véve még...

Nagymama: Magában véve! De ezt nem lehet magában venni. Mért tanul az a lány énekelni, mit gondolsz? Azért, hogy belépjen a Budai Dalárdába? Nem. Ez a lány színésznő akar lenni!

Hubert: Színésznő? Érdekes. Ki hitte volna, hogy ilyen ambíciói vannak?

Nagymama: Odón! Te ezt ilyen nyugodtan fogadod? Te nem vagy magadon kívül?

Hubert: Vagyok, vagyok. Ámbar magában véve az, hogy színésznő akar lenni... Hát ha tehetséges?

Nagymama: Tehetséges? Az én unokám?! Még csak az kellene!

Hubert: De hiszen maga imádja a színházat!

Nagymama: Igen, de a nézőtérrel. Ez tradíció a családjunkban. A mi familiánk tele van híres nézőkkel. De színész egy se volt közöttük s nem is lesz, amíg én élek! Ha pedig most azt gondoltad, hogy ezt a kis időt kivárthatjátok, megnyugtatlak: ha Klári az én halálom után lép a színipályára, akkor már csak anyaszerepet játszhat.

Zeneszerző szobalány, vígjátékíró jegyzedő, pincérnőből színésznő, hat lány egy szerepben, 12 éves írónő, aki rendezője és főszereplője saját darabjának

Érdekes hírek az angol rivaldák világából

London, január hó.

...Csuda furcsa egy ország ez a köddel bélelt Albion. Hiába élünk itt hosszú éveken át — mintha tényleg állandóan sűrű fekete köd lenne, — nem lát tisztán az ember... A kontinentális ember egyenesen hihetetlennek tartja azokat a híreket, amelyek átszivárognak a kanálison, a part túlsó végére; ami nem is csoda, mert mi, akik itt élünk is, bizony sokszor meglepődünk s hihetetlenül csodáljuk fejünket: „hát igaz legyen? Ez is lehetséges?!“ ... Hígyje el az olvasó a régi mondást: „Angliát kiismerni sohasem lehet“. Ne is próbáljuk meg! Nyugodjunk bele és higyjük el a szokatlan híreket, csodálkozzunk rajtuk, esetleg mosolyogjunk egyik-másikon, de föltétlenül higyjük el őket, bármilyen furcsán is hangzanak... Mert nincsen olyan furcsa dolog a világon, ami ne lenne megvalósítható Angliában s nincsen olyan különös hír, amiről minden lelkiismeretfurdalás nélkül reá ne mondhatnók: „Ha Angliában történt, akkor igaz, akkor elhíhetjük“...

Igy vagyunk mindennel ebben az országban. De különösen furcsa dolgok történnek a rivaldák világában, a reflektorfények alatt. Alábbiakban néhány ilyen különös esetet mondunk el, amely mind úgy történt meg, ahogyan elmondjuk s melyek sehosem történhettek volna meg máshol, mint itt, a „titokzatos Nyugaton“ (ugyanis Kelet már régen nem titokzatos)...

Miss Florence May Bradley egyszerű szobalány volt. Hosszú éveken át szolgált már Mrs. MacDonaldnál, egy orvos özvegyénél, aki Weymouth-ban lakik, a Sparoadon, amikor rájött arra, hogy ő zenét tud szerezni és hozzá szöveget is tud írni. A takarítást, leporolást mindjobban elhanyagolta, de annál többet ütötte a már amúgy is elkoptatott pianinót. Szinte percek alatt születtek meg a dalok, percek alatt a szöveg. Eleinte csak önmagának dolgozott Miss Bradley, később azonban — amikor a család, ahol szolgált, biztatni kezdte, — megmutatta a weymouthi színház igazgatójának szerzeményeit, aki olyan rendkívüli tehetséget talált bennünk, hogy néhány szerzeményét azonnal megvásárolta.

...Ez volt a kezdet. A 33 éves szobalány azóta állandóan dolgozik. Szerzeményei bejárták egész Lincolnshire-t, majd mindegyik színházban előadták szanójait s a közönség nem akarta leengedni a színpadról a művészeket, akik Miss Bradley szerzeményeit interpretálták.

Miss Bradley most nemrég megírta az egész Angliát fölvert új dalát, a „True Blue“-t, melyet fivérének, egy tengerésznek dedikált. Ez egy igen szomorú dal, a címe magyarrá fordítva: „Igazi szomorúság.“ Akik hallották, mind sírtak, mert Miss Bradley saját érzelmeit öntötte bele a dalba: fivére az elmúlt esztendőben halt meg a háborúban szerzett sebeibe...

A „True Blue“ rövidesen felkerül Londonba. Közben azonban Miss Bradley az uccán összetalálkozott egy pékkel, Mr. Henry Bright-el, szöbe elegyedtek s két hét múlva megtartották az esküvőt. A polgári házasságkötés után Miss Bradley azonnal visszasietett szolgálati helyére, mert az esküvő kora reggel volt s így nem takarított ki, mielőtt elment örök hűséget esküdni. De különben is mindegy, mert Mrs. MacDonald szerint úgyis mindig poros a lakás. Ja, így van az, ha valaki zeneszerző szobalányt tart...

Akik hét esztendő óta a londoni igen ismert „Haymarket Theatre“-ban megfordultak, észrevehették — ha ugyan észrevették, — hogy a sok jegyzedő lány között van egy igen csinos, intelligensarcú lány, aki sohasem mosolyog.

Akik ismerték, csodálkozva látták, hogy Miss Nina Jarvis (tessék megjegyezni jól) a nevét, sokat fogunk még találkozni vele!) állandóan papírral és ceruzával a kezében járkált s amint csak tehetette, egy-egy sort vetett a papírra...

...Igy született meg a „Where is Bohémia?“ (Hol van Bohémia?) című színdarab, amelyet a szakértők igen tehetséges munkának tartanak s amelyet angol szokáshoz híven először nem a fővárosban, Londonban, de valamelyik vidéki színpadon mutatnak be. (Még Bernard Shaw darabjait is ott adják előbb elő.) Miss Jarvis darabját a stockporti „Garrick Theatre“-ban mutatják be. A darab szatirikus komédia, egy modelltől szól, akinek az élete, dacára a látszólagos fénynek és vidámságnak, igen szomorú és szájalomra méltó. (A darab különben Miss Jarvis élettörténete ugyanis mielőtt jegyzedő lett, ő is modell volt.)

A színház, a darabíró jegyzedőnek egyheti szabadságot adott, hogy jelen lehessen darabjának bemutatóján, ahol kivételesen nem ő fogja a műsört árulni.

Londonban, a színházi negyedben, az úgynevezett „West End“-ban van egy kis kávéházszzerű étterem. Ebben az étteremben pin-

célnő Miss Eileen Sturgen, egy feltűnően szép 21 éves leány.

Az Aldwych Theatre-ban bemutatásra került — s nagy sikere volt — az „After October“ (Október után) című darabnak. Ezt a színdarabot Mr. Rodney Ackland írta, aki bejáratos volt a kis West End-i étterembe. Történt, hogy a darab művésznője, az ismert Merle Tottenham hirtelenül Hollywoodba utazott (szerződésének értelmében csak addig szerepelhetett a darabban, amíg Hollywood be nem hívja őt a „Night Must Fall“ című filmhez), Hollywood kábelezett s egyik napról a másikra itt állt a színház és a darab főszereplő nélkül. Ekkor a szerzőnek, Mr. Ackland-nak eszébe jutott a kis étterem, a csinos Miss Eileen Sturgen-nel.

Röviden: ma Miss Eileen Sturgen a főszereplője az „After October“-nak, nagyobb sikere van neki, mint elődjének.

A londoni „Vaudeville Theatre“-ban, a Strand-en nagy sikerrel ment a „Charlot's Char-a-Bang“ című darab. Főszereplője London egyik ismert sztárja, a közkedvelt Miss Elsie Randolph. A darabnak frenetikus sikere volt s így képzelhető, milyen kellemetlenül érintette a színházat a hír, hogy Miss Randolph képtelen este fellépni, mert édesanyját súlyos bajjal operálták, amely Miss Randolph idegeit is annyira megviselte, hogy legalább egy napig ágyban kell maradnia. A színház nem tudta, mitévő legyen? A darabot egy estén szüneteltetni nem akarták több oknál fogva, viszont nem akadt senki, aki ezt a nehéz és hosszú szerepet déltől estig be tudta volna tanulni. Már-már úgy volt, hogy a színház mégis bezár, amikor a szerzőnek, Mr. Andre Charlot-nak szenzációs és szokatlan ötlete támadt.

Elővett a színházból hat lányt s ez a hat lány déltől estig betanulta a szerep egy-egy részét. Vagyis: este hat lány játszotta végig a szerepet, mindegyik egy-egy részét tanulta csak be a szerepnek. Ilyesmi még sohasem fordult elő a színházi történelemben, hogy egy szerepet hat színész ad elő, minden negyedórában más lány volt a színpadon s folytatta a szerep mondását ott, ahol az elődje abbahagyta. Úgy a színház, mint az író ezzel „történelmet“ csinált s az angol kritikusok szerint ezt meg kellene mások is valószínűsíteni, mert ezáltal egyrészt a kisebb színésznők is szerephez juthatnak és ez a metódus — másrészt — igen alkalmas arra, hogy a szereplők tanuljanak és kellő rutinra tegyenek szert. Ismerve Angliát, bátran mondhatjuk: nemsokára viszont látjuk majd a „hatszemélyes szerepet“.

Rövidesen előadásra kerül a Covent Garden-on lévő „Players Theatre“-ban Pirandello egyszemélyes darabja, a „The House with the Column.“ Ezt a darabot Mr. Peter Ridgeway rendezi s miután a darab rövid ahhoz, hogy az egész estét betöltsé, gondoskodnia kellett egy másik, rövid, kiegészítő darabról. Otthon természetesen megtárgyalta a dolgot feleségével, amikor megszólalt a rendező 12 éves Ann nevű kislánya, aki különben gyermekprimadonna:

— Apuskám, adjad elő az én darabomat — mondotta. A rendező először természetesen csodálkozott, majd nevetett a gyermek megjegyzésén, később azonban — amikor a kislány át is adta a saját maga írt színdarabját, — már nem nevetett a rendező, hanem holdogan kiáltott fel a darab végigolvasása után: „Megvan! Ezt a darabot adjuk a Pirandello mellett!“

Igy is lesz... Miss Ann Ridgeway, a 12 éves színész-író darabját mutatják be a nagy olasz író darabja mellett s az érdekességet növeli még az is, hogy a kislány nemcsak írója és főszereplője lesz saját darabjának, de elgondolásait megvalósítandó: ő is rendezi művét... A darabnak 16 szereplője van és 25 perces mű. Arról szól, hogy a gyermekek szemében sokszor milyen humorosan, torzulhat a felnőttek viselkedése.

Bátran megfordíthatjuk: ez alkalommal a felnőttek szemében is furcsán hat ennek a 12 éves tehetségnek „viselkedése“...

Láthatjuk: furcsa dolgok történnek az angol rivaldák világában. Ne csodálkozzunk ezek után azon sem, ha kijelentjük: minden szó, amit lefrünk, megtörtént és igaz. Bármilyen furcsán hangzottak is — megtörténtek...

Komlós György

Ann Ridgeway, a 12 éves színpadi szerző

Vihar egy kis testőrhadnagy körül

Az „Egy pohár víz” bemutatója

A csendes néző előbb képzelje vissza magát a száz esztendő előtti korba. De nem is ide Budapestre, ahol a Hatvani uccán pepitanadrágos urak sétálgattak, a déli korzón a hölgyek megtárgyalták a tegnapi eseményeit, továbbadták a legfrissebb pletykákat és elszőrnőködtek azon, hogy valamelyik úrikisasszony az ablakon kikönyökölve félóráig, teljes félóráig beszélgetett egy fiatalemberrel. Párizsba képzelje magát a csendes néző. A száz év előtti Párizsba, ahol a színház előtt jegyért tolongtak az emberek, mert Scribe úr darabját játszották. A nagyszerű Scribe úr szenzációs darabját, amelyben, ó mily merészség ilyesmit színpadra vinni,

egy fiatal testőrhadnagyba egyszerre három hölgy is szerelmes. Sőt a három közül az egyik maga az egykori angol királynő, a másik a ravaszkodó főudvarmesternő, a harmadik viszont egy egyszerű kislány, akinek reszketnie kell attól, hogy szegény vőlegénye ilyen hálóba került.

Bizony, akkoriban merész eset volt ez. És Eugène Scribe úr, aki egyébként vígjátégyártással foglalkozott és körülbelül háromszázötven színdarabbal árasztotta el a párizsi színházakat, ezzel az egyetlen darabjával túlszárnyalta saját népszerűségét is, sőt idők múltán bevonult a francia irodalom halhatatlanai közé.

Ez a darab volt az „Egy pohár víz”. Azóta pedig nagyot változtak idők, divatok, sőt erkölcsök is. Eugen Scribe irodalomtörténeti fejezet lett, az „Egy pohár víz”-ből pedig kötelező olvasmány azok részére, akik a francia színműirodalommal tüzetesebben kívánának foglalkozni.

Ezek után ismételen kérem a visszamodást a száz év előtti Párizsba, amikor a Bois útjain parádéfogatokat hajtottak az aranyifjak s a hölgyek lorgnyont viseltek. És méltóztassanak elképzelni, hogy a páholyokban, a legyező mögött, némi arcpirulással mennyi nevetés hangzott el, amikor a bárgyú kis testőrhadnagy ott az angol királyi udvar pompázó környezetében sehogysem érti meg, hogy fondorlatos diplomáciai intrikák mind miatta, érte vannak és elérhetetlen magasságban élő hölgyek álmodnak róla. Az akkori udvarok asszonyintrikái ellen íródott gúnyos komédia volt ez a darab. Nehéz volna részletesen elmondani, hogy milyen apró cselszövések kergetik a színpadon egymást, hogy Scribe vígjátéki királynője a színpad bohókás torzításában sokkal többet gondol a kis hadnagyra, mint egyéb fontos dolgokra, hogy a főudvarmesternő miként erőszakolja a háború folytatását csak azért, hogy hercegi férje minél

Góth Sándor, Mezey Mária

DECIBÁB

há-
om
gol
ar-
erü
gy

és
ék-
om-
pá-
ab-
sót
tal-

Az-
ok,
ör-
ből
kik
ben

tal-
a
az
ek.
ho-
ru-
kor
gol
se-
lo-
és
ál-
ny-
olt
on-
ge-
íg-
tá-
ra,
ar-
ly-
nél

Lázár Mária,
Békássy István

Lázár Mária,
Egry Mária
(Solthy—
Wellesz
felvételek)

tovább ott maradjon a hadak élén és ezalatt ő otthon zavartalanul álmodozhassék egy testőrhadnagyról.

A vígjátékírás ravasz technikájával pergette Scribe ezt a mesét odáig, amíg egy pohár víz miatt kitört a viszály a királynő és főudvarmesternője között. És mindez egy férfiert, aki persze a végén feleségül veszi a szerelmes kislányt, szíve álmát. A helyzetek félszége, a mondatok gúnyos árnyalása volt az, ami szatírává emelte a vígjátékot. És a mai néző számára itt, ezen a ponton rejlik ez a többlet, amit száz esztendő sem tudott elmosni, sőt, amit az irodalom patinájával vont be az utókor értékelése. Száz év előtt viharos tapsok kísérték színpadi útján egész Európában az „Egy pohár víz” előadásait és még ma is őszinte, jóleső mosolyt vált ki az akkor merészségében sziporkázó komédia, mert — megmaradt komédiának. Gúnyolódó, csúfodároskodó játéknak, a maga francia szellemében, ha már nem is kacagató erővel, de mindenestre a játék mosolyos derűjében.

Ezt a komédiát öltöztette most a mai ember számára új köntösbe a Művész Színház

szép előadása. Persze a hangsúly a komédián van, ezt érzékelteti finoman Kürti Pál rendezése. Lázár Mária szép királynője ezért inkább szenvedő, primitív, szerelmes asszonyka, mint királynő. Mezei Mária az élesnyelvű főudvarmesternőnek, mintha valamelyik korabeli vicclapból kivágott karikatúrája volna, Góth Sándor az intrikáló politikus mulattatóra torzított figurája, a tehetős Békássy István a bárgyú testőrhadnagyoecska alakjára rakja játékának kellemes színeit és az ábrándos kislány naivitását Egry Mária hiteti el a nézővel. A színpad elegáns és Gara Zoltán ötletes díszletében csillogó, Harsányi Zsolt új átdolgozása pedig friss tempót ad játéknak, dialogusnak.

Az egész pedig: száz esztendő távlatból egy akkori párizsi színházi szenzáció visszatükrözése a mai néző elé. És ha ezt a tükröt már irodalomtörténet is keretezi, ha elevenbe vágó mondatok már kevesebb éllel, halványabb hangsúllyal verődnek is vissza erről a színpadi tükrőről, a Művész Színház előadása a finom és megbecsülendő irodalmi törekvés dícséretét érdemli.

Balassa Emil

A régi kulisszák világából

Élelmes színigazgató

„A pécsi színház életrevaló színigazgatója, Csóka Sándor, a közönség részére kiosztott színlapok hátlapjára előleges hirdetéseit nyomtatja s azonkívül *érdekes olvasnivalót*. Nemrég megkezdte Arany János „Toldi szerelmé”-nek közlését és minden naptöbb versszakot közöl színlapján. Néhány hónap alatt a színlapok türelmes gyűjtője az *egész nagy mű birtokában lesz*, de hogy ez eljárás *nem sérti-e az írói tulajdonjogot — az már más kérdés.*“

(Megjelent 1879 december 10-én.)

A jütyty hatása

„Dél-Franciaország Cette városában történt, hogy Vinay nevű színész nő beteg lett, s így szerepét csak nagy megerőltetéssel játszhatta el. A hálátlan suhancközönség a szegény színésznőt — *kifütyölte*. Az érzékeny színésznő e nem várt inzultust nagyon is a szívére vette, összerogyott és pillanatok alatt *meghalt a színpadon!*“

(Megjelent 1885 november 7-én.)

Prielle Cornélia sirkövet emelt az első nagy tragikának

„Kántorné született Engelhardt Anna miután diesteli életét nyomorúsággal küzdve bevégezte, itt temettetett el a róm. kath. temetőben egy egyszerű sírba — s azon művész, kinek neve pár évtizeddel ezelőtt ismert volt mindenütt s ki utat törvén göröngyös pályáján, annyi élő emléket, annyi megbecsülhetetlen kincset hagyott maga után, — nemzetétől elfeledve lőn. *Nem volt senki, ki csak egy virágot ültetett volna is sírjára!* De kit annyian elfelejtettek, *eszébe jutott az egy színésznőnek*. A behorpadt sír fölébe Hidassyné Prielle Cornélia emlékkövet emeltetett.“

(Megjelent 1856 október 31-én.)

(Erödi)

DÉLÍBÁB

Egész
éjjel táncolt mégis
szép a frizurája....

Szépasszonyok önbizalma gyakran csekélységekben múlik... Eppen ezért gonddal választja meg az előrelátó hölgy hajának ápolószerét, mert ez adja meg a biztosságot, hogy egész este rendezett, szép marad a haja.

KAMILLOFLOR

A szőkéknek készült alkálimentes Kamilloflor Special Shampoo megtartja a haj természetes aranyos fényét és azt visszavarázsolja, ha már eltompult volna. Gyönyörű fényt ad.

ELIDA SHAMPOO

BRUNETAFLORE

A sötét hajnak készült alkálimentes Brunetaflor Special Shampoo ragyogó mély fényt ad és a sötétbarna színárnyalatokat soha nem sejtett pompában juttatja érvényre. Mély fényt ad.

AZ ÉN KEDVES KÖZÖNSÉGEM „A SZÍNHÁZBAN“

A habitué. Ez ugyan nagyjából már kiment a divatból. De azért él még egy-két bölény, szerényen meghúzódva a villanegyedekben. Virulóban volt ez az emberfajta a háború előtt és közvetlenül utána. A pénztároskiszony minden megrendelés nélkül féltetett egy páholyt a premier előtt Krausz Simon, Láncki Leó, Andrassy Gyula vagy Weiss Manfréd számára. Ma ez ritka dolog. Ismerünk milliomosokat, akik évszámra nem járnak színházba. Szórakozásuk a bridsz. Jóbarátom egy ilyen nagypénzű bridszianatikus, aki üzleti ügyben Londonba ment. A várost soha nem látta. De nem is érdeklődött iránta. A szerződés aláírása után, amely miatt Angliába utazott, beült egy hétig bridszselni a szállodájába. Odahaza hónapokig mesélt Londonról, amelyből még egy uccát is alig láthatott, mert taxin ment és érkezett. A történetek így kezdődtek: mikor bemondtam a Savoyban a nagy szlemmet...

A gimnazista. Ez is ritka példány, mint színházlátogató. E sorok írója a háború előtt és alatt még egykoronás állóhelyes néző volt a Nemzetiben és királydrámákról álmódott, vagy legalább is királylányról, akit Várady Arankának hívtak. A mai gimnazista útálja a klasszikusokat. A filmet szereti. Színházban az amerikai drámák híve. Sportnyelven beszél a színházról: „Mikor Páger ofszajdról megrohmozta Rádayt és Csontos lefújta a szerelmet, akkor Bulla Elma karhosszal nőtt a szememben.

A fiatal lány, akiért a szívünk dobog. Ő így számol be másnap a darabról Verának: — Hát kérlek, a Feri egész jó szmókingban jött el, bár a könyök kissé fényes volt. Jóképű fiú, de folyton a darabot nézte. Minek jár ilyen ember a színházba? Mikor megfogtam a kezét, észre sem vette, csak felém szólt: figyelje édes, hogy milyen remek a Törzs. A Törzsre ügyelmeztetett, akinek két nagy fia és egy felnőtt lánya van! Nem érti a lányleket ez a fiú. A Páger tetszett nekem, székszeplije van, gyönyörű fogai, direkt illene a Bullához. Hallom, férjhezment egy nett kis belgyógyászhoz. Ilyen nőbe szerelmes fél Budapest. Ami a darabot illeti, hát kérlek, a Bajoron volt egy laméruha, hát tudod, én nem venném fel. Slussz-

ban széles az ember és eltakarja a vádlikat. Hát kinek és miért öltözködjön akkor a nő? Hallom, fülig szerelmes a Germánba. Érted? A férjébe! Megáll az ember esze.

A dolgozó ember, aki kesernyés mosolylyal beül a darabhoz. A fene egye meg, jól kifogtam ezt a darabot. Valami rózsaszínű, édes szénaszagú dolgot vártam és ezek problémákat hoznak. Irodalmat! Hogy megcsalhatja-e az asszony a férjét, vagy ilyenformán. Micsoda mélység, micsoda kombináció, az írói fantázia milyen Csimboraszója! Ezért ültem négy évig a lövészárokban és ülök most naponta a kasszaskontó mellett nyolctól hatig a Kerekes és Négy-szögű boltjában, hogy ilyesmit találjanak fel nekem. Görlöket akarok látni, szókéséget, puhaságot, heppiendet, szerelmet, ami andalít és muzsikát, amit rögtön dudolni lehet. Tá-rá, tá-rá, tárarárá...

Az idős hölgy, akit dédunokái születésnapja alkalmával elvisznek a színházba. Micsoda erkölcsök! A Honthy válla egész derekig látszik és kibuggyan a rózsaszín viganója. Bezzeg Blaháné még rokolyát viselt és halcsontos fűzött. Én nem értem a maikat. Hogy lehet a testet így kivinni a vásárra! És ezek a borotváltképű majmok, ezek a színészek. A rendes férfi viseljen bajuszt és körszakállt. Miben különböznek ellenesetben a nőktől? És ez a Ráday! Milyen szemtelen. Hogy megcsókolja mindenki előtt a Darvast, holott otthon vár rá a szorgos kis felesége, az Erdélyi Mici és harisnyát stoppol.

Az ideális néző (ahogyan a szinigazgatók elképzelik). Ilyen remek darabot még nem láttam! Ez a Bús-Fekete korunk legjobb drámaírója. És micsoda előadás! Még a szobalányok is valóságos Duse Eleonórák. Nem is beszélék a rendezőről. Hogy ez az ember miért nincs Hollywoodban, nem is értem. Illetőleg értem: a színház többet fizet neki, mint Amerikában kapna. És milyen remek a levegő. Ilyen szellőztetőberendezés sincs egész Pesten. Egészen véve: remek műintézet, mindenkinek melegen ajánlom. Nem is értem, hogy miért nem emelik a jegyek árát.

Berend Pál

TÁRSASÁG

1. Horthy Miklós kormányzó a mezőhegyesi körvadászaton egyik vadászélményét beszéli el fiának, Horthy Istvánnak. 2. Gróf Vinczi olasz követ a vadászaton. 3. Fáy István főispán. 4. Kocsira rakják a zsákmányt (M. F. 1. jelt.)

NAGYVILÁG

DIVAT ★ TÁRSASÁG ★ SZÉPSÉG

Alakítsunk Hölgyelm, alakítsunk!

Irta : SASS IRÉN

A felszólítást, azt hiszem, a szezon derekán, minden hölgy, minden különösebb magyarázat nélkül megérti. Alakítani ilyenkor minden társasági életet élő nő az *estélyi ruháját szokta*. Mert egy estélyi ruhával még az a nő is röstellenné kihúzni a szezont, akinek tényleg nincs több, mint egy estélyi ruhája szezononként... (tehát a társaságba járó nők túlnyomó többsége). Hogy pedig egyetlen estélyi ruha ugyanazon szezon alatt legalább is két estélyi ruha illúzióját keltse: arra való az — alakítás.

Hogy alakítunk s hogy nem minden aranylamé ruha új, ami ragyogóan néz ki, azt minden nő tudja. Tudjuk egymásról, hogy „becsapjuk” egy-

mást és mégis valami bevezetett cinkossággal segédkezünk egymásnak a jámbor csalásban. Megbámuljuk és megdicséjük „új” estélyijét s ugyanakkor azonnal elvárjuk, hogy ő is megcsodálja és megbámulja a mi „új” ruhánkat s ne vegye észre azt, amit mi észrevettünk, hogy t. i. mindkét ruha viceversa régi jó ismerősünk.

Mondom, jóindulatú barátnők a saját alakított ruhájuk érdekében az én alakított ruhámat is képesek újnak tisztelni, de vannak aztán olyan gonosz női lények is, akik a legvadonatújabb, eredeti modell után készült nagyestélyink premiérjén sem átalják angyal arccal megkérdezni: „Alakítottad a tavalyi nagyestélyidet, drágám? Kitűnően sikerült.” Hogy pedig aztán egy ilyen megjegyzésre milyen viszontmegjegyzést kap Miss

Fehér muszlin estélyiruha, széles tolldíszszel (Dora felv.)

DÉCIBAB

Ö

AZ E
HA

A

vagy
felesl
a me
latbó

De
som
reális
és az
strap
potba
tomb
tehát

Ter

Az
sokka
kelme
ban
elején
uralk
legfel
enged
könyv
satint

No
könyv
vel r
nak
demi-
farsan
való

A
legtöl
ruhák
enged
ruhár

DÉ

ÖRÖM

AZ EMBER ÉLETE,
HA RENDES AZ EMÉSZTÉSE

ARTIN

AZ ENYHE, BIZTOS ÉS
OLCSÓ HASHAJTÓ

vagy Mrs. Gonoszcsont, azt teljesen felesleges ideírni. Minden hölgy tudja a megfelelő választ, saját gyakorlatból.

De általános jellegű elmefuttatásom után hadd térjek át a gyakorlat reális mezejére. Estélyink — az enyém, és az Öné, asszonyom — háromhavi strapa után meglehetősen hervadt állapotban van. Viszont a farsang most tombol istenigazában. Mit tegyünk tehát?

Természetesen alakítsunk.

Az idei farsang várakozásonfelül, sokkal több, egészen könnyű bálí kelmét favorizált, mint az előszezonban gondolni lehetett volna. Szezon elején a nehéz brokátok és fémkelmék uralkodtak az estélyi alkalmakkor s legfeljebb csak a kisestélyi ruháknál engedhettünk meg magunknak valami könnyedebb dolgot, csipkét, creppe satint vagy egyebet.

Nos, azok a hölgyek, akik ilyen könnyű anyagból készült kisestélyivel rendelkeznek, könnyen alakíthatnak maguknak egy, a legfrissebb demi-kollekció modelljeinek megfelelő farsangi nagyesztélyit. Még csak hozzávaló sem kell sok hozzá.

A farsangi nagyesztélyik, minthogy legtöbbször kimondottan bálí jellegű ruhák, nagyon sok túllt és csipkét engednek meg. Fekete selyem kisestélyi ruhámat kézzelhímzett fekete túllel

alakítottam át farsangi nagyesztélyivé. A selyem természetesen csak a toalett alsóruháját adta ki, erre borul rá a dúsán ráncolt és fényes, fekete, valamint vékony aranyfonállal hímzett túll felsőruha. A ruha derekát arany és fekete bársony virágcsokor díszíti.

A legtöbb ruha alakítható túllel vagy csipkével és a legtöbb, túllel vagy csipkével alakított ruha teljesen más karaktert vesz fel, mint aminővel túll és csipke nélkül rendelkezett.

Szépen lehet alakítani a megúnt vagy elstrapált estélyiket úgy is, hogy csak egy túllkazakot készítettünk a régi ruha fölé. Azok, akik a szezon elején lila estélyit csináltattak (nagyon sokan voltak), most egyszerűen feketére festetik a ruhájukat és nincs többé gondjuk. A fekete természetesen mindig divat. Fekete estélyi ruhát, ha egyébként egészen síma, angolos vonalú, a szezon végére lehet színes (leginkább vörös, kobaltkék vagy levélzöld) zselatin flitterrel díszíttetni. Nagyon hatásos és a zselatin flitterhímzés a legmodernebb.

Akik a szezonvégre csináltatnak estélyi kabátot, gondoljanak arra, hogy tél után tavasz és nyár is jön. Kis estélyi kabátjukat készíttessék szmokingszabásúra, fent széles, könyökben végződő ujjakkal és középszéles revekkel. Ezek a kis bársonyszmokingok egész tavasszal és nyáron is divatosak lesznek s ha fekete színből készülnek, mindenféle színű ruhához.

*Amíg haja van, okos
legyen,
Tessen és Tarpan
vegyen*

Hajhullás és korpa ellen

GÉVA kozmetikai intézet

(GARAI ÉVA)

IV. Irányi-u. 21-23, 1/2 em. 2. Veres Pálné u. sarok. **Telefón. 18-98-02**
Díjtalanul ad tanácsot, akár személyesen, akár válaszlevegyes levélben

Végleges hajszáleltávolítás villannyal. Arevibrációk. Száraz, zsíros, ráncos bőr megszépítése.
Arepakkolások.

Különlegessége a: Géva Pigment szeplőkrém! (ára 4 pengő)
Olcsó árak, bérletrendszer! — Tanítványok kiképzése!

DÉCIBAB

23

• RABLÓK • Irta: NAGY LAJOS •

Kis János fiatal költő. Jó fiú, egyelőre rossz verseket ír, de általában nem hinném, hogy tehetséges. Még mesésik vele, hogy megél, ha kigyógyul az írásból. Sovány, gyenge, ideges és a gondolkodásban kissé csapongó, nézetejért nem vállalom a felelőséget. Tavaly vérzett a tüdeje, ezért az idén Hidegkúton lakik. Köznapi, de ránézve tanulságos eset történt vele, melyet elmondok.

Éppen verset írt, itt benn a városban, egy kávéházban. Már éjfélre járt az idő, de ő nyugodtan pöcögtette csücsösödő ajkait a tollszárral, mert a szomszéd asztalnál ült két kollégája, dr. B. S. úr társaságában, aki bankügysz. Két kolléga és egy bankügysz., ez három felnőtt ember, majd csak kikerül belőlük három pengő, ennyiből pedig futja az éj folyamán még egy kávé, reggel pedig a gőzfürdő; reggelig megír három verset, két cikket s egy novellát, ami — ha már úgy sem tud valaki jót írni — nem lehetetlenség; a gőzfürdőben alszik majd pár órát, holnap elhelyezi a kész műveket, nem is lesz nehéz, hiszen rosszak lesznek, lesz pénz, s kora este megy haza Hidegkútra a feleségéhez, akinek is elmaradását előre bejelentette.

Az első számú verset éppen befejezte. „Autó, Röntgen, telehór és telefon, Modern technikával ez a világ tele van.” Így. Ez a két sor annyira megtetszett neki, hogy felüggesztette a további munkát s átült a háromtagú társasághoz, versét felolvasni. Mosolygott, tartotta kezében a papirost és várta az alkalmias pillanatot. De nem juthatott szóhoz. Mert a társaság tagjai heves vitát folytattak s szüntelenül legalább kettő beszélt közülök. Kis János vári. Hol a versét néze-

gette, hol felfigyelt a papirosról, s eközben akaratlanul is hallotta, miről van szó.

Hát igen, a bankrablásról volt szó. A két kolléga, Büky és Balambér, azt vitatták, hogy a rabló cselekedete nem ellenszenves. Dr. B. S. ezt a nézetet ostobaságnak tartotta. Amit a törvény tilt, az bűn, a bűn pedig csak ellenszenves lehet, magyarázta. Balambér szerint a bankrablás praktikus szempontból büntetendő és mint ilyen, ostobaság, de valójában nem gonosztett. Büky szerint csak akkor ostobaság, ha nem sikerül, ellenben mindenképpen gonosztett; viszont vannak esztétikus és unesztétikus gonosztettek, s a bankrablás semmi esetre sem unesztétikus. Dr. B. S. meg ezt a ferde gondolkodást mondja unesztétikusnak. Hohó! — gondolta Kis János, ez az én témám. És érezte, hogy bele kell elegyednie a vitába. Zsebregyűrte tehát a verset és szinte ugrásra készen fűllett. A legelső véletlen szélcsöndet megragadta:

— Uraim és Büky! Nem akarom ezt a vitát komplikálni s nem is számítok rá, hogy önök egy véleményen legyenek velem, de elárulom, hogy a rablók nekem mindig nagyon szimpatikusak voltak. Ne értsük félre egymást, nem a rablógyilkosok. Mert a gyilkost megvetem és irtózom tőle. De a rabló, az egyszerű, szerény, humanista rabló, aki nem gyilkolna a viláért sem, akinek nincs szegénynek pénze, holott szüksége és jogos igénye van rá, mint minden embernek, a szegény rabló mit tehet egyebet, életetoppan jómódú felebarátjának s csak annyit mond: Ide a pénzt! Az ilyen rabló valamit a legszükségesebb kiadásokra meg is hagy

az ál
riasan
áll. H
a gyá
számé

A t
— A
a rab
mástó
hogy
ügyeb
ha va
lenne
nem
mint
ember
abban
valam
A ra
szebb
koldus
azt m
könyö
mehet
isten

Bük
gatott
tett.

—
rossz
lmpo
Lehet
mat
vagy
ejt. I
sajná
és z
geni,
a ko
rabló
man
bizto
keze
nem
venci

Ho
hogy
Font
dühö
rohan
nélkü
mi t
már
tatot

—
vagy
Kis
vette
hogy
háro

Hide
loglá
Há
váb

DI

az áldozatnál, a többit zsebvágja, udvariasan köszön, talán kezét is nyújt és odébb áll. Hát nem különb ember az ilyen annál a gyáva kutyánál, aki oda áll potom nap-számért zsákot hordani?

A többiek nevettek. Kis János folytatta: — A gonosz ember gyűlöletre méltó. De a rabló nem gonosz. Miben is különbözne mástól? Teszem attól, aki... gyarmatosít, hogy közelebbi példát ne is mondjak. És ügyebár föltételezhető a rablóról is, hogy ha vagyont örökölt volna a papjától, vagy lenne valami jól fizetett állása, hát akkor nem rabolna. Nem jobb ember-e a rabló, mint aki törvényes keretek közt rossz az embertársaihoz? Hiszen a rabló mindig abban a feltevésben dolgozik, hogy ahonnan valamit elvesz, ott még éppen elég marad. A rablásnak szerintem etikája van. Nem szebb istenteremténye-e a rabló, mint a koldus? Nem szebb-e, ha már nincs más út, azt mondani: ide a pénz, mint azt, hogy: könyörgöm alázatosan. Vagy azt kiáltani: mehet! mintsem azt tremolózni, hogy: a jó-isten fizesse meg.

Büky ásitott, Balambér ellenvetéseket forgatott a fejében dr. B. S. bosszúsan legyintett, de Kis János egészen belemelegedett:

— Legalább is azt nem veheti tőlem senki rossznéven, hogy a rablók imponálnak nekem. Imponál a bátorságuk, a határozottságuk. Lehet, hogy csak azért, mert én csak a számat tudom jártatni, különben gyáva kutya vagyok és minden váratlan akadály zavarba ejt. Igen, a koldust, ha nagyon nyomorult, sajnálom, de még akkor is utálok. A tolvaj és zsebmetsző dicsőségét nem akarom zengeni, de azt már állítom, hogy különb ember a koldusnál. A betörő különb a tolvajnál, a rabló pedig a betörőnél. A rabló még gentleman is lehet. Sőt, ha nem gyilkos, egész biztosan gentleman. Így van, tegye bárki a kezét a szívére; ezt nyilvánosan hirdetni nem lehet, de én bizony nem dülök be a konvencióknak.

Hogy mit felelt mind erre Balambér és hogyan toporzékolott dr. B. S., az nem fontos. Fontos csak az, hogy dr. B. S. egyszerre dühösen felugrott, fölkapta a kalapját és elrohant, még pedig három pengő hátrahagyása nélkül. Kis János, amikor ráeszmélt, hogy mi történt vele, kirohant a kávéházból, doktor úr, doktor úr! — ordította. De dr. B. S. már belevágta magát egy taxiba s elhajtott.

— Lám, mennyivel megvetésre méltóbb vagyok én, mint egy rabló — sóhajtott Kis János, a két kollégák meg betegre nevelték magukat még csak a föltevésen is, hogy esetleg nekik volna akár közösen is három pengőjük.

— Szent Isten! akkor haza kell mennem. Hidegkutra, gyalog, most éjjel. Kétórai gyaloglás.

Hát nem volt más hátra. Elmaradt a további két vers, a két cikk és az egy no-

vella. Kis János búcsúzott és nekivágott a nagy útnak. És mielőtt haza ért, találkozott két rablóval. Éppen amikor már lekanyarodott a hidegkúti útról s egy erdős részleten baktatott keresztül, félholtrafáradtan, hirtelen két alakot vet észre, akik egy fa mellett álltak, kissé távolabb a gyalogúttól. Ők hat lépésnyire előttük haladt volna el, de az egyik alak megindult, úgy, hogy útjuknak éppen keresztelkedni kellett.

— Hová tetszik? — kérdezte Kis Jánost ez az alak.

Furesa. Még csak nem is azt kérdezte, hogy hány óra van. És így sem kiáltott fel: pénzt vagy életet!

Kis János amíg egyedül jött, némi szorongást érzett, de amikor megpillantotta a két rablót, egyszerre jól érezte magát. Megkönnyebbült, mivelhogy már nem volt egyedül. A kérdésre, hogy hová tetszik, szinte vidáman felelt:

— Hazafelé.

De az eszével már tudta, hogy valami furcsa szándék él a két emberben. Hiszen mehetett volna tovább, amikor vagy utána iramodtak volna a rablók, vagy ráparancsoltak volna, hogy álljon meg, de ő önként megállt. Szinte kíváncsi volt. Baj nem történhetik.

Az a rabló, aki hozzája közeledett, most elébe kanyarodott s előtte két lépéssel megállt. A másik is megindult lomhán, zsebre-tett kezekkel. Kis János nem is vette észre, hogy hogyan és mikor, de érezte, hogy az előtte álló rabló már teljes szemlélet tartott fölötte. De az csak állt, várta a lomha másikat s mintha habozott volna, mert még ezt kérdezte:

— Messze lakik?

— Igen... illetve nem.

A másik már határozottabb volt:

— Van valami magánál?

Kis János a kezével tett egy félig kedélyes mozdulatot s zavartan mosolygott:

— Na! Óra, pénz, vagy valami egyéb!

— Kérem... én egy szegény ember vagyok, Pénztelen költő, nincs nekem semmim. A pénzem mindössze... nem is tudom, hat vagy nyolc fillér.

Az első rabló most egész az orra elé toltta magát. És nem volt hajlandó mosolyogni. Nem csak megvetéssel, hanem egészen ellenséges indulattal, valóságos dühvel nézett a szemébe. Kis János egyszerre valami olyanfajta kéréhetetlenséget érzett az előtte élő szempárban, amilyen a kéjgyilkosé lehet s amit sem érvel, sem könyörgéssel nem lehet már leszerelni. A második rabló hirtelen mögéje lépett s hátulról megragadta a két karját. Erre az első rabló vilámgyors mozdulattal pofonvágtá, de úgy, hogy szinte lepotyint az agyveleje s majd hogy sírva nem fakadt. És a zsebeit kezdte kutatni. Noteszt, papírseleteit, zsebkését.

egy gyűrött újságot, ceruzáját és hat fillérjét, mindenét kiszedte s a földre hajigálta. Még egyszer a szemébe nézett s félig elfordulva, rekedten szólt, nem is neki, hanem a társának:

— Mehet a fenébe!

A társ eleresztette a karját. Kis János egy kissé fellélegzett s oldalt akart lépni. Amikor a mögötte álló rabló hátulról fejbevágta. Az előtte álló pedig, mintha csak zuhantában akarta volna megakasztani, még egy újabb pofont adott neki. Kis János jajveszékelné kezdett. Jaj, jaj, az Isten szerelmére, ne bántsák, ő szegény ember, neki nincs semmije. Egy mellbevágástól aztán elterült a földön. A rablók otthagyták. Egy ideig feküdt, majd feltápáskodott, keserves érzéssel kezdte összeszedgetni a holmijait. Azután elvánszorgott haza.

Két nappal halasztódott el a további két vers, a két cikk és a két novella megírása. A kávéházban ott találta kollégáit és dr. B. S.-et, el kellett hogy mondja a kalandját. Így kezdte:

— Doktor úr, meg kell jegyezmem, hogy tegnapelőtt óta nézeteim a rablókról s általában az úgynevezett bűntevőkről némi eltolódást szenvedtek.

És belekezdett a történetbe, melyet majdnem úgy adott elő, ahogyan megesett, bár a jajveszékélésről megfeledkezett. Néha-néha szünetet tartott s dühösen szitkozódott.

No, de ahogy Kis János nézeteiért nem vállaltam a felelősséget, úgy a „némi eltolódás” tekintetében is mosom kezeimet.

Ki téged igazán szeret

Irtá: Feleki Sándor

Ki téged igazán szerel,
Ha megsértetted, megbocsát.
Szívében nem marad örök
A harag és a néma vád.

Ki téged igazán szerel,
Ha megsértetted, megbocsát.
Bár szemrehányóan tekint
Panaszos szemmel tereád.

Ki téged igazán szerel,
Ha megsértetted, megbocsát.
Az arc után sohse ítélj,
Igaz szerelmes szívbe lát.

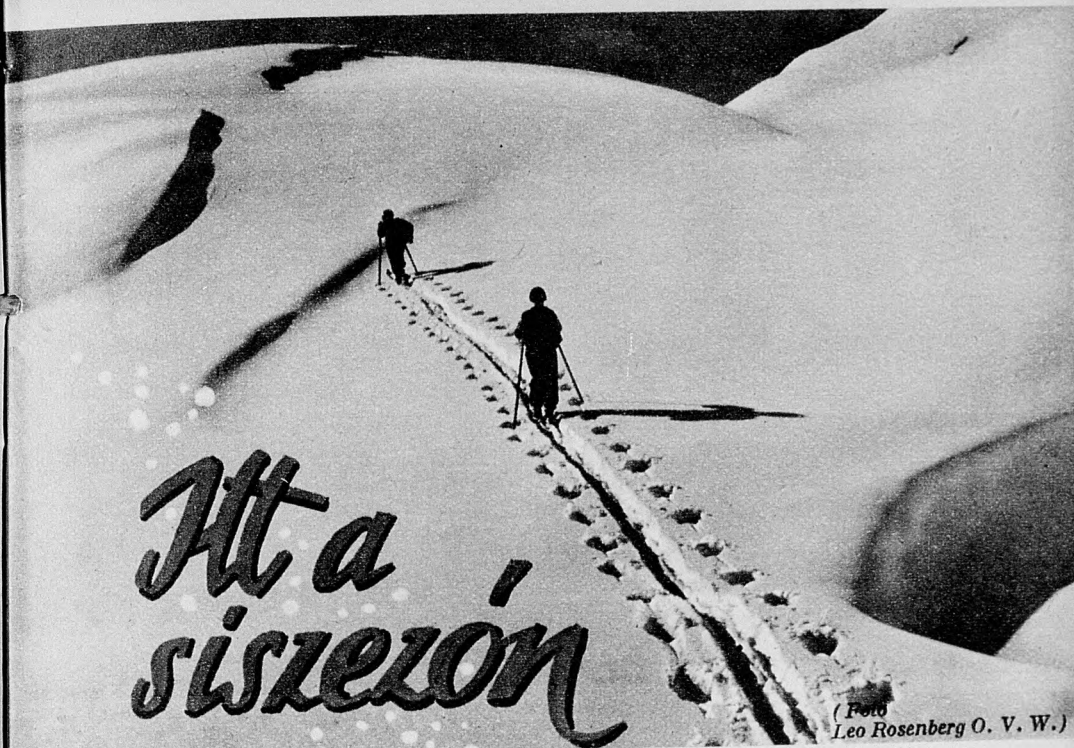
Örökre fordulj tőle el,
Ha nem bocsát meg teneked.
Ne hullasd érte könnyeid.
Mert téged sohse szeretett.

(Dorvigne felv.)

Mi
tortá
hó a
kopo
ragy
fák
szak
burk
lyet,
be e
A
foga
muz
hely
az b
soka
figy
nyá
a D
dalo
csip
erre
szél
null
ben
és
ság,
és
mar

DI

(Foto
Leo Rosenberg O. V. W.)

Mint olvasztott cukor a jól sikerült tortákra, úgy borul a frissen hullott hó a ködös, sötét városra, a didergő, kopott hegyekre és minden tündöklök, ragyog ebben az üde fehérségben. A fák koronáira hócsipkét szótt az éjszaka, az ivlámpák fehér hócipkába burkolóztak, minden talpalatnyi helyet, minden kis foltot fehérrel vont be egy láthatatlan rendező.

A jégpályák tükörsímán, fényesen fogadják a korcsolyázás híveit, vidám muzsika szól, a katonabandát legtöbb helyen hangszórós rádió helyettesíti, az bömböli, harsogja a pattogó rigmusokat. Ezek a dalok, helyet és évszakot figyelmen kívül hagyva, leginkább nyárról regélnek. „A csónakom pihent a Dunán, ringatta enyhe, nyári szél” dalolja egy érzelmes tenor és pirosra csipett arcú ifjú párok suhannak el erre a dallamra összefonódva. Meisző szél fujdogál, a hőmérő tiz fokkal a nullpont alá süllyedt, de az ő szívében épúgy nyár dobog, mint a dalban. És mire elérne hozzájuk a zord valóság, addigra lecsatolják a korcsolyát és bevonulnak a jég évszázados romantikájának valódi színhelyére —

a melegedőbe. Kinn a jégen huzamosabb ideig csak az „igazi” korcsolyázók maradnak, akik úgy táncolnak a tükörsímára fagyott pályán, kecses piruettekkel és vidám kedvvel, mintha bálteremben lennének.

Fenn a hegyeken, amint lehullott az első hórehely, különös dolgokat tapasztalunk. Lentről, a városból megindul egy furcsa ruhájú hadsereg, vállukon viszik a fegyverzetet, s mielőtt a hegy védekezni tudna, teljesen birtokukba veszik. Telefóncsatával kezdődik ez a birtokbevétel, hosszas tárcsázások indulnak meg a város különböző pontjain és a sok csivogás eredményeképpen másnap reggel kisebb csoportokba verődve indulnak el az emberek, hogy megvívják nagy csatájukat a hóval és a hegyvel.

A hadifelszereléshez tartozik a jól szabott villámzáras siruha. A ruhák színe a szivárvány minden színében változik, mégis leggyakoribb a fehér, azon egyszerű oknál fogva, hogy a legkevésbé alkalmas. De a ruha színénél sokkal döntőbb jelentőségű a zsebek nagysága. A hőlgyek — táskát nem vihetvén magukkal, — négy-öt

zsebben helyezik el a szivarnagyságú rúzsrudacskát, a diszkosznagyságú púderdobozt, a vitór nagyságú szemöldök csipeszt, termosznagyságú kölnis üvegcsét, szempillafestéket, szercseamulett-sorozatot, cigarettatárcát, rosszul működő öngyújtót, hajfésűt, hajkefét, szemöldökfésűt, szempillakefét, s pár darab zsebkendőt. A férfiak felszerelése és öltözködése lényegesen egyszerűbb, bár akadnak siszeladonok, akik antilopzekében, kockás sálban és rikitó pulloverben úgy hatnak, mint a divatlapok karcsúderekű lovagjai.

De ezek a lovagok is csak öltözködésben igyekeznek megfelelni a lovagiasság szabályainak, egyebekben kényelmes módon a „sietikett”-et követik. A sietikett szerint nem szabad a kíséretben lévő hölgyek siléceit és sítóbjait cipelni, hadd görnyedjen alatta a fürtös szende, nem szabad felsegíteni, ha elbukdácsolt a kis angyal és a földön kalimpál lábaival, talpaival és botjaival. A sietikett ugyanis nem ismer külön női és külön férfi sietőt. Mindannyian egyformák vagyunk, nemre való tekintet nélkül eb-

ben a szép hadseregben. Azaz... he kell vallani, hogy mégsem vagyunk tökéletesen egyenlők. A hölgyeknek ugyanis nem különösen előnyös a sinadrág viselése, még a legkarcsubb vonalak is kissé elszélednek benne. És ha már a hölgyek túltették magukat ilyesfajta érzékeny, hiúsági kérdéseken, akkor, ha rövid ideig barátkoztak a hóval, s utána tükörbe pillantanak, elborzadva sikoltanak fel. A hegyeken fujdogáló enyhe szellő és a nedves, páratelt levegő egyáltalán nem jóakarója a szépen hullámosított, alig nyolcszor csavart frizurának. Mondjuk röviden: esküdt ellensége. A gyönyörű, nemrég még fürtös haj csapzottan, búsan bujik elő a kacéran oldalra csapott sapka alól és még az sem segít, ha a sapkát régimódián behúzzák a fejbe. Mert az arc... a patyolatfehér, bársonysima bőr...

A patyolatsima, bársonyfehér bőr érdes, kékesvörösre fagyott észrevétlen, a szájon csomókban áll a rúzs. Gyorsan, riadtan kap a hölgy hadifelszereléséhez, s bár néhány fegyver a gyakori esés következtében használhatatlanná vált, a meglévőkkel igyek-

szik
első
Legf
ság
púde
tába
rede
hely
gét
lesz
az a
gés
aki
etike
hány
ját r

szik első gyorssegélyt nyújtani. De az első segélynyújtás alig ér valamit. Legfeljebb annyit, hogy a változatoság kedvéért a rúzs helyett most a púder áll csomókban az arcon. Bánatában vad erővel neki indul egy meredek lejtőnek, hogy elveszett szépségét helyett legalább a sielés gyönyörűségét élvezze. De ebben a harcban is ő lesz a vesztes. Legalább is azt igazolja, az a nagy puffanás, amely a lejtő végén eléri. És sehol senki a közelben, aki felségitené. — Nem engedi a sietikett! — állítja lovagja, aki még néhány nappal ezelőtt udvariasan karját nyújtotta az egyenes aszfalton.

Igy a hölgy, amikor végre, megtörve bár, de fogyva nem (az sajnos, nem megy ilyen könnyen) hazaérkezik, elhatározza, hogy a téli sport szabadtéri részét a maga részéről befejezte. Ezirányú szórakozásnak most már csak a mozgóképszínházban fog hódolni, ahol minden veszély nélkül gyönyörködhet a cukorfehér hegyekben, a bravuros simutatóványokban, anélkül hogy kék foltok diszitzenék mindenfelé. Azonkívül csigákban omló fürtjei is tovább omlanak, valamint hamvas rózsaszínű bőre üdesége is változatlan marad.

Kertész Erzsébet

A HŰ INAS

Jelenet. Irta: TERSÁNSZKY J. JENŐ

SZEMÉLYEK: A vén inas. Szobalány. A gróf. Marianne a leánya. Hordár

(Előkelő ház előcsarnoka telefónnal.)

Inas (kiszól a hordárnak): Várjon csak odakinn, öregem.

Hordár: Igenis kérem.

Inas (összezsókolja a levelet): Te drága kis levél! Száz pengőt érsz nekem. (Leakasztja a kagylót.) Halló kérem! 49-25-76.

Szobalány (az inas mögé kerül s onnan szól halkán a grófkisasszonynak): Tessék csak ott maradni az ajtóban, én is odamegyek. Hallgassuk mit beszél ez a gyalázatos vénség!

Inas (telefonálva): Halló! Igen, igen! Kérem a méltóságos urat. Méltóságos úr? Itt Jani! Méltóságos uram, az a fiatal úr, akit mondtam, hogy a multkor itt sétált a villánk előtt, most egy levelet küldött a méltóságos kisasszonynak. Hogyne, fel lehet bontani könnyen. Bontom. Olvaszam? Madonnám! Láttam, hogy a papája elment, könyörgöm, várhatom hétkor a fasorban? Imádom. (Rendes hangon.) Mit tetszik mondani? Ja, hogy adjam be a méltóságos kisasszonynak és várjam be a válasszal a méltóságos urat. Igenis. Azonnal itt tetszik lenni? (Kopog az ajtón.)

Szobalány: Na, mi az?

Inas Egy levél. Hordár hozta. Várja a választ a méltóságos kisasszonytól, de azonnal.

Szobalány: Jól van. Beviszem.

Inas (táncol, füttyöl örömben): Hühhaha! Száz pengő! Száz pengő! Mulatunk ma este! Hühhaha!

Szobalány: Itt a válasz.

Gróf (lihegve): Nos? Na mi van, Jani?

Inas: Itt van, itt méltóságos úr! Mondtam én, ügye, hogy jól láttam én! De ne tessék haragudni, száz pengőt tetszett ígérni! Szegény ember vagyok.

Gróf (mormolja a levél tartalmát, majd dühösen): Maga egy vad barom! Száz botot magának a hátára. Gazember! El van csapva! Megértett?

Inas: Hát hogy-hogy, méltóságos uram?

Gróf: Maga az én lányomra mer vádaskodni? Szemtelenység!

Inas: Hát én azt hittem... más helyemen is... máshol is!

Gróf: Majd adok én magának áskálódni!

Marianne (be): Mi az, apus? Mi történt? Ki haragított meg?

Gróf (kedvesen): Semmiség, kislányom! Ez a barom szemtelenkedett. Pakolhat is azonnal!

Marianne: Ó, már értelek! Tudod, egy toladó alak merészelt írni nekem. Nem

akartalak felizgatni vele. De örülök, hogy olvastad a válaszomat. És ő talán árulkodni akart?

Gróf: Na, majd nem fog többet. De most sietnem kell vissza az ülésbe. Viszontlátásra kislányom. (Csók.)

Marianne (dúcásan): De mikor jössz háza? Te rossz apus! Sohasesm látlak!

Gróf: Na, ne haragudj! Őrült fontos dolgaim vannak. Tízre itthon vagyok.

Marianne: De biztosan!

Gróf: Föltétlen! Pá, kislányom! (A inasnak.) Ostoba állat! Megszakítatja velem a legfontosabb tárgyalásaimat. Pakolhat azonnal. A fizetését megkapja. (El.)

Marianne (inashoz): Igy járnak az ilyen pimasz árulkodók, mint maga. (El.)

Szobalány (az inashoz): Utálatos! Nem sülle a képe? (El.)

Inas (egyedül): Na, ezt megkaptam! Igy legyen az ember hűséges a gazdájához. Legalább lássam, mi van ebben a levélben, amiért így leszidnak. (Olvas.) Uram, ha tovább szemtelenkedik, apám védelmét fogom kérni. Szégyelje magát! (Rendes hangján.) Hogy törte volna ki a kór-ság ezt a levelet! Száz pengőm bánja. De el is tesszem ezt emlékeztetőül! S most ráadásul még pakolhatok is. (El.)

Marianne (kacag): Hahaha! Majd üzenek!

Szobalány (kacag): Hihihí! Elviszem én!

Hordár (beszól): Kapom kéremalásan azt a választ?

Marianne: Ja? Hát maga még várja a választ? Jól van! Nem kap levelet. Csak annyit mondjon annak, aki küldte, hogy nem hétkor, hanem hatkor.

Hordár: Igenis, kéremalásan! Hatkor. Kezétcsókolom! (El.)

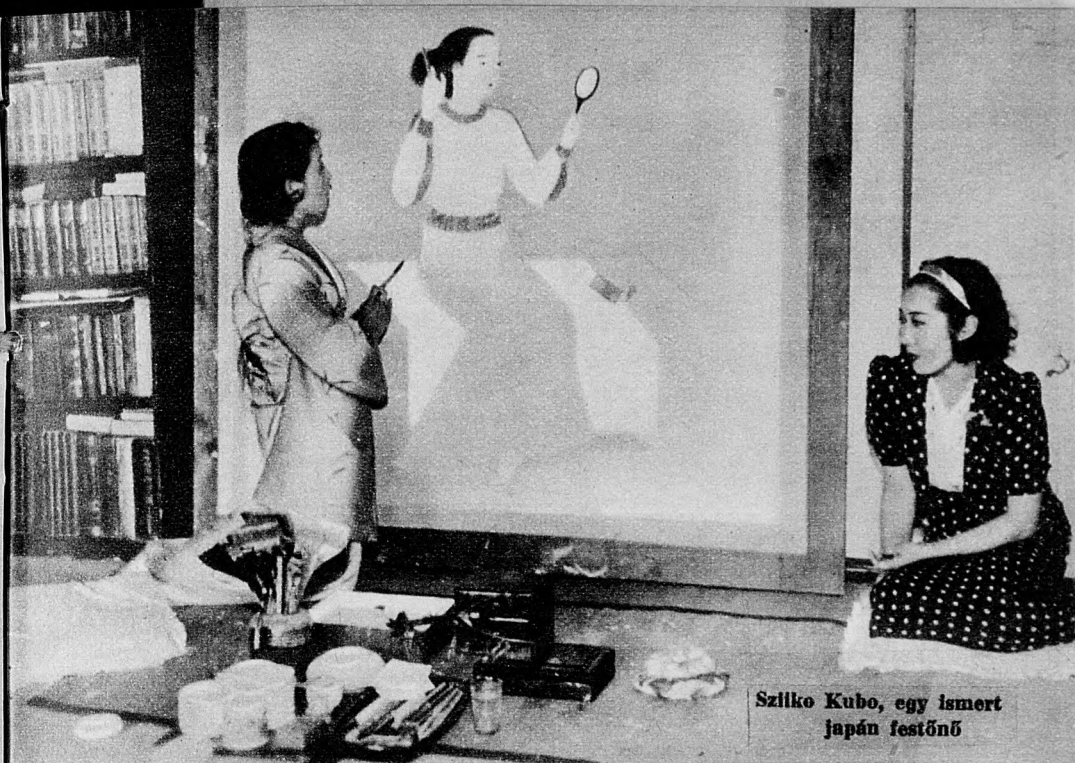
Szobalány (kacag): Hahaha! Roppant hűséges volna ez a vén Jani inasunk a méltóságos úrhoz, ha én nem volnék hűségesebb a méltóságos kisasszonyhoz.

Marianne (kacag): Hahaha! Igazán! De csitt! Gyerünk, öltözöm. Már öt óra!

DR. MIKES LAJOS

Angol nyelvtana

az anyanyelvnek az angol nyelvvel való összehasonlítása alapulvétele mellett biztosan és öntudatosan tanítja meg mester nélkül az angol nyelvre. Ára bérmentve az összeg előzetes beküldése mellett 70 fillér, utánvétellel 75 fillérrel drágább. Megrendelhető: a D é l i b á b kiadóhivatalában, Budapest, Dohány u. 12

Szilko Kubo, egy ismert japán festőnő

Nő a modern japán művészetben

Európa, a japán nők életét csak a színpad festett világán keresztül ismerhette meg valahogyan. Mondanunk sem kell, hogy az itt nyert kép nem fedte a valóságot. A szindarabok, operettek gésái tipegő kis pillangókisasszonyai bizony erősen kiszínezett és romantikus másolatai voltak a hatalmas ázsiai birodalom asszonyainak. Amit azonban a színpad, a dráma, az operett és a mozifilm a történelmi hűség ellen vétett, azt részben helyrehozták azok a nagyszerű, főleg amerikai írók tolla alól világra született regények, amelyek tiszta és illúzió nélküli világításban mutatják be úgy a régi, mint a mai modern idők japán asszonyát és leányait.

Mi a modern japán nőről akarunk beszélni. Azonban nélkülözhetetlen, hogy néhány szóval fel ne rajzoljuk a mai modern japán nő asszonyóseinek helyzetét, amelyhez hasonló talán csak a múlt század rémdrámáinak lapjain találtunk. Régen a japán nő nem volt más, mint vagy lélektelen tárgy ura és parancsolója előtt, vagy

agyondolgoztatott igavonó, aki az alsóbb néposztályokban ugyanúgy dolgozott napi húsz órát a vízzel elárasztott, moszkitórajos rizsföldeken, mint a férje. Nos, egyik esetben sem lehetett tehát arról szó, hogy a japán nő helyet foglaljon az irodalomban, művészetben, általában azokon a magasabbrendű szellemi pályákon, amelyek ősi privilégiumként — a férfi számára voltak fenntartva. Valószínűleg olvasták, hogy a japán szindarabokban, népi játékokban a női szereplőket mindig férfiak alakították. Ugyanigy nem lehetett szó arról, hogy egy nő belekontárkodjon a lélek mesterségeinek bármelyikébe. A japán történelem nem ismer nő költőt, nő festőt vagy nő filozófust. Mint a régi török erkölcsök uralkodása idején a művelt japán asszony — amennyiben egyáltalán műveltnek lehetett nevezni, — testi és szellemi hárembe volt évszázadokon keresztül kényszerítve.

Ezeknek az állapotoknak vetett véget a világháború. A négy esztendőig tartó vérözön, mintha lemosta volna

Egy mai japán nőről készült festmény

a japán férfi agyáról az évezredek elfogultságát, úgyhogy aránylag minden nagyobb ellenszegülés nélkül nézte asszonyainak fellázadását. Mert valóban lázadás volt ez s amikor 1922-ben, a Japán Feminista Szövetség huszonétezer asszonyt és lányt felvonultatott Tokió utcáin, már az egész birodalom tudta, hogy a jövő generáció szabad asszonyainak életét ez a nagymérvű tüntetés alapozta meg. Mint egy valóságos orkán száguldott végig a szigetországon a japán nők követelése. Helyet kértek maguknak az összes foglalkozási ágakban és főként a szellem terén. Ez a követelés még nem jelentette, hogy el akarnak szakadni anyai hivatásuktól. Ők csak arra követeltek jogot maguknak, hogy a bennük szunnyadó energiákat nemzetük dicsőségére, kultúrájuk emelésére szabadon, minden korlátozás nélkül kifejthessék.

Ekkor született meg a modern japán nő. Aki már európai szabású ruhát öltött és haját az akkori idők bubis divatjának megfelelően nyíratta le. Kétségkívül voltak egészségtelen túlhajtásai is ennek a hirtelen európaiasodásnak, de voltak felmérhetetlen

előnyei is. Tucatjával bukkantak elő a sokmillió asszonyai és lányai közül a tehetségesebbnél-tehetségesebb művészek. A festőiskolák százával voltak kénytelenek elutasítani a növendékeket, hogy csak a legkiválóbbaknak tarthassák fel a helyeket. És a japán nő megmutatta, hogy a művészeti pályák felé való vonzódás nemcsak ideiglenes szalmaláng. Az utóbbi tíz esztendőben tucatjával ismert meg a japán nemzet olyan nőművészeket, akik a zsenialitás jeleit vetítik eléjük alkotásaikon.

A japán nők művészeti térhódításánál főként az az érdekes, hogy ezek a nők csaknem valamennyien művésztükkel forradalmárok lettek. Nem utánozzák a régi nagy japán festők műveit modern és új festői előadásmódjuk. Témáikban is kerülnek minden, ami a multra emlékeztet, mintha csak a régi rabság tudatalatti élményeit akarnák egészen eltemetni. Természetesen a konzervatív művészettörténészek szájából hamarosan felhangzott a vád.

Hamarosan felhangzott a vád. A modern japán festőnők nemcsak forradalmárságból térnek el a régi hagyományoktól, hanem főként azért, mert lelkük eldurvult a felszabadulás után és ők nem is lennének képesek annak a hallatlan finomságnak a visszaadására, ami a régi mesterek tájképein és portréin látható. Az egyik kiváló, modern japán festőművész az általános női szokástól eltérően, nem pergő nyelvvel védte meg asszonytársainak igazságát. Hanem egészen egyszerűen leült festeni. Megfestett egy régi stílusú portrét és olyan tehetséggel forgatta az ecsetet, hogy a kép még a legnagyobb japán klasszikus mesternek is dicséretére vált volna. Az an pedig megfestett egy modern képet. A kettő egymásmellé téve, bizony fantasztikusan hatott, de a pártatlan műértők megállapították, hogy mindkettő valóságos remekmű a maga nemében.

A harc tehát odakinn még egyelőre folyik. De ma már határozottan látszik, hogy a modern irányzat fogja legyőzni a maradiakat. Legfőbb érv mellettük az, hogy a japán női művészek olyan tehetségesek, hogy országuknak még nagyobb dicsőséget hoznak talán, mint a híres japán úszók, atléta az olimpiászokon.

Gy. L.

TIZEZER SZINDARAB EGY – OLVASÓ

Óriási könyvtárszoba a Vígsház harmadik emeletén. Itt van dr Komor Gyulának, a színház fődramaturgjának rezidenciája. A népszerű Komorról a napokban három dolog derült ki. Hetvenéves. Harminchat éve van a Vígsháznál. Tízezer darabot olvasott el. Tízezer darabról szerkesztett véleményt.

Minden okunk megvolt tehát arra, hogy a hármás jubileum alkalmával meglátogassuk.

Komor íróasztalán halomszámra fekszenek a kéziratok, illetve a beküldött szindarabok.

— Körülbelül hány szindarabot küldenek be egy év alatt a Vígsházhoz? — kérdezzük.

— Átlag négyszázat.

— Na, ez szép szám. Ezek szerint, ha mindennap új darabot mutatnának be, akkor sem kerülhetne mindenik színre.

— Bizony ez így van. Mert egy szezonban 8–10 darabról lehet szó legfőleg.

— Nos, hogyan van az, hogy ön, aki ezek szerint olyan rengeteg darabot ad vissza, mondanunk sem kell, hogy tudjuk, hogy mindig megérdemelten, mégis a legnépszerűbb dramaturgok egyike.

— Azok, akik a darabot benyújtják, a legteljesebb bizalommal vannak irányomban, mert meggyőződnek arról, hogy én minden darabban a leglekiismeretesebben foglalkozom. Minden darabot elolvasok...

Itt közbevágunk.

— Az esetben is, ha már az első oldalon nyilvánvalóan kiderül, hogy teljesen használhatatlan?

— Az esetben is. A darabról bírálatot írok és azt megmutatom az érdekelteknek.

— Nos ez áll arra az esetre, ha a darabot nem tartja előadásra alkalmasnak. De mi történik, ha történetesen színpadképesnek találja a benyújtott darabot?

— Mint tudja, én csak véleményt mondok. A darab elfogadására és előadására vonatkozólag az igazgatóság dönt. Szóval, ha én egy darabot előadhatónak találok, akkor továbbítom az igazgatóságnak.

— Voltak érdekes esetei harminchat év alatt?

— Természetesen nagyon sok érdekes, jellemző és meglepő esetben volt részem, hiszen — színháznál vagyunk.

— No egy pár esetet kérnék a Délibáb olvasói részére.

— Bizony jó régen történt, hogy átadtak nekem egy szindarabot, amelyet egy 24 éves fiatalember írt. A darabot elolvastam és azonnal telefonáltam az illető fiatalembernek, hogy a darabja remek és pár hét múlva már színre is kerül. Az illető 24 éves fiatal embert Molnár Ferencnek hívták és darabjának címe „A doktor úr” volt.

— Ez tényleg remek.

— Persze a dramaturg is tévedhet, mint ahogy színháznál mindenki tévedhet. Bródy Sándor „Tanítónő”-jének színre kerülését heves kulisszaharcok előzték meg. Őszintén szólva egyáltalán nem bíztam a darabban, de ami a legcsodálatosabb, a színészek egyre másra adták vissza szerepeiket azzal, hogy nem tetszik nekik a szerep és nem bíznak a darabban. A darab mégis színre került és az elképzelhető legnagyobb sikert aratta. És azok a színészek is, akik vissza akarták adni szerepeiket, külön-külön mind óriási sikert arattak ezekben a szerepekben. Azt sem tagadom, hogy Lengyel Menyhért első szindarabját nem tartottam még eléggé érettnek a Vígsház színpadára. Viszont a darabból erős kvalitásokat láttam és meg is mondtam, hogy ez a szerző még igen nagy sikereket fog aratni éppen a Vígsház színpadán. Ugy is volt. Lásd: „Taján”, „Táncosnő”, „Antónia”.

— Hát kedves méltóságos úr, ezek a dolgok tényleg érdekesek.

— No, de most elmondom hogyan tértünk át a zenés darabokra. A „Bob herceg” szövegkönyve is nálam volt. Rendkívül tetszett

Dr Komor Gyula

nekem. Nagy tárgyalások folytak akkor — nem a darab körül, — hanem azon vitatkoztunk és azt latoltgattuk, szabad-e egyáltalán a Vigszínházban zenés darabot játszani. Legtöbbször az ellenzékét képviselték. Éppen azért nem kerülhetett színre a „Bob herceg” sem, amelyre felhívtam Porzsolt Kálmán-nak, a Népszínház akkori igazgatójának figyelmét. Porzsolt is természetesen el volt ragadtatva a darabtól, előadatta és fantasztikus sikert aratott. Ez a körülmény aztán mégis csak gondolkodóba ejtette a Vigszínház igazgatóságát is... A „Tatárjárás” volt az első zenésdarab, amely színre került a Vigben. Rendkívüli izgalom előzték meg a premiért. Az első zenésdarab a Vigben. Az akkor elképzelhetetlennek látszott. Ráadásul már a próbákon kipattant a szokásos primadonnabotrány. Pálmay Ilka nem akarta eljátszani a főszerepet. Kerestünk és találtunk helyettessé Keleti Juliska személyében, aki akkor kabarében játszott és ezzel a szereppel beérkezett. Faludi Gábornak sehogysem tetszett a dolog. Amikor a „Tatárjárás” színre került és minden várakozáson felüli sikert aratott, még akkor sem. A „Tatárjárás” minden este táblás

házzal ment, de Faludi mégis azt mondta, hogy „ráfizet”... Hát így volt!

— Nos és mi van a külföldi darabokkal?

— Természetes, hogy rengeteg külföldi darabot is el kell olvasnom, különösen azokat, amelyek már a külföldi sikerek hírével érkeznek el hozzánk. Bár, mint tudja, a külföldi siker nem mindig irányadó. Ami közönségünknek gyakran nem tetszik egy olyan darab, amelynek külföldön nagy sikere volt és megfordítva is áll a dolog. Itt van ez a legújabb darab például a „Vihar az egyenlítőn”. Nem jó a cím mondották. Vajon kell-e ez a darab a publikumnak? — akadékoskodtak egyesek. Eredmény, mint tudja, a legnagyobb siker.

— És milyen nyelven olvas darabokat?

— Angolul, franciául, olaszul, németül.

Amint láthatni, dr Komor Gyula a Vigszínház fődramaturgia rendkívül felelősségteljes munkát végez. A színház sorsa a jó, vagy mondjuk így, az alkalmas darab. Ezt meg kell látni, kiválasztani, ezt megtalálni nem csekély feladat. Kívánjuk Komornak, hogy sok-sok éven keresztül keressen és találjon csupa jó és jó darabokat...

Bérczi Barna Jenő

Mussolini legkisebb
fiával siel
(Reklámélet)

86 délafrikai egyetemi hallgató Budapesten

Tiszteletükre díszelőadás volt az Operában.

Aztán az autócárok átrogtak Óbudára és a muzsikától felvillanyozott fiatalság megrohamozta a kiskocsmát, ahol előzetes megbeszélés szerint már terítve volt vacsorához. Paprikáshalat ettek, rántottcsirkét, megalmásrétest és cigányzenét hallgattak hozzá.

Lányok, fiúk ülnek körül az asztalokat, egy sincs közöttük, aki 25 tavasznál többet számlált volna. Csoda-e hát, ha úgy éjjelen túl már elkerül a primás kezéből a vonó és egyenesen odavándorol egy lángvörös, estélyiruhás lány kezébe.

Hirtelen csend támad, várakozásteljes szempárok szegeződnek a fiatal lányra, aki nagybátran hegedülni kezd:

„Csak egy kislány van a világon...” — csendül fülünkbe a patinás dallam.

A pirosruhás lány hozzáértéssel kezeli a vonót, hibátlanul végigjátssza a dalt, csak

valahogyan érezni a játékon, hogy a magyar nóta ritmusát nem cigánytól leste el, hanem kótából tanulta meg.

De így is csoda, valóságos csoda, hogy egyáltalán tud ennek a nótának a létezéséről. Mert messziről, igen távolról került ide az óbudai fehér asztalok mellé. Hetekkel ezelőtt még világok választották el Budapesttől... az afrikai Fokföld a hazája; szülővárosa Cape-Town, búr származású, a johannesburgi egyetem hallgatónöje, miss Van Purcell a neve.

Természetesen nem egyedül jött. Mint ismeretes, január elején 86 délafrikai egyetemi hallgató és hallgató érkezett Pestre. 61 lány és 25 fiatalember.

Beszélgést kezdünk miss Van Purcelllel. A kérdés magától adódik: ugyan honnét ismeri az imént hallott dalt?

— A johannesburgi egyetem hallgatói közül sokan ismerik — válaszol készségesen.

A délafrikai diákok (Schäffer felv.)

— Ugyanis a bölcsészeti fakultáson működik egy híres magyar professzor, bizonyos dr Balogh, aki a diákjait gyakran meghívja a házába, ilyenkor mindig előveszi a hegedőt és sok magyar nótát játszik nekünk. És ez a dal úgy megtetszett, hogy megkértem, tanítson meg rá. Akkor még dehogy is sejtettem, hogy egyszer magam is eljövök ide Budapestre!

Hogy az afrikai vendégek itt időznek, a Diákszövetséget illeti dicséret. Nem az első eset, hogy a Szövetség távoli földrészek szülőiteit hívja meg. Hiszen tavaly húsvétkor exotikus jávai és batáviai diákok keresték fel Budapestet ugyancsak a Diákszövetség kezdeményezésére és az augusztusban lezajlott Nemzetközi Diákhetet is a Szövetség külügyi osztálya rendezte.

Most pedig sajtáságos véletlenül múlt, hogy a messzi-messzi Johannesburgból, Pretoriából, Cape-Townból és a transwaali gyémántmezők európai számára még mindig mesés világából érkezett hozzánk 86 fiatal diák, hogy megismerjék Budapestet, no meg, hogy mulassanak egyet a pesti éjszakában.

Az alábbi kedves történetet Néray Miklós jogásztól halljuk, a szövetség vezértitkárhelyettesétől, aki az afrikai vendégek mellett az idegenvezető szerepét tölti be:

— Tavaly — meséli — a Nemzetközi Diákhet résztvevőiről egy úgynevezett kurzfilmet vettünk fel. Ez a film rövidesen kikerült Londonban az angol diákszövetséghez, onnan meg Fokvárosba küldték a délafrikai diákszövetség irodájába. Fokvárosban is levetítették a rövidke filmet, amely azt eredményezte... hogy a délafrikai diákszövetség azonnal bekapcsolta tervezett útiprogramjába Budapestet is.

Miközben Néray lelkesen magyarázta a történeteket, két szemüveges fiatalember ült az asztalunkhoz: a holland Van Lingeh durbani lakos és az angol mr Pielle Jiser Bloemfontainból.

Megszóla Van Lingeh a jókedvtől és a szokatlan kadarkától csillogó szemekkel:

— Már hatodik hete, hogy Európában mászkálunk, de a legszebb és a legzsúfoltabb napok itt vártak ránk. Keresztül-kasul jártuk Pestet, már nem is tudom számon tartani hol mindenütt voltunk, mi mindent láttunk!

Számolja az ujjain:

— No igen, először is autón bejártuk a várost. Aztán voltunk a muzeumokban, az uszodában és a műjégen. A polgármester úr

és a műegyetem rektora teán fogadott bennünket. Kirándultunk a Svábhegyre, sieltünk a Kékesen és megnéztük Parádót. Végignéztünk egy operaelőadást...

Most ragyogó arccal közbeszól a szomingos mr Pielle:

— És igen sokszor megnéztük Budapestet éjjel!...

— És mennyi szép holmit vásároltunk!... — lelkesedik egy lila csipkeruhás mérnök-hallgató.

Az est folyamán alkalmunk van a társaságból még néhány fiatal lánnyal beszélni. Kiderül, hogy majdnem mindnyájan a mérnöki pályára készülnek. Néhány bölcsész-hallgató akad ugyan közöttük, de aki ügyvéd, vagy orvos szeretne lenni, olyan egy sincsen.

— Miért választják annyian a mérnöki pályát? — kérdezzük egy transwaali mérnök-hallgatótól, miss Jean Kronetól.

— Mert a legbiztosabb munkaalkalom nálunk Dél-Afrikában az arany- és gyémántbányákban kinálkozik — válaszol az elegáns hollandi lány.

Pillanattal előbb még odadással tangózott miss Krone, de most már jól átgondolt fejtegetésekre bonyolódik.

— Úgy volt az kérem — mondja komolyan, — hogy a dédapáink, az aranyosók, a gyémántkeresők tantsztikus álmaival vándoroltak ki annakidején a Kongó vidékére. Életrehívták a kis aranyosótelepeket, de az utódaik azonban már megnyitották a bányák tárnait. És mi már apáinkkal együtt akarunk dolgozni az azóta hatalmas trösztökké alakult vállalatoknál, s ki tudja, majdan a mi gyermekeink talán már részvényesei is lehetnek a gyémántmezőknek...

Íme miss Transwaal 1937... Mi tagadás, bevalljuk, bizony kissé elszégyeltük magunkat! Mert hát igaz, ami igaz, ruhagondok, meg udvarlóproblémák, hej de sokszor nekikerítik az embert. Ennek a lánynak, mint ha nem is volna tudomása az ilyen apró-cseprő keserőségekről; milyen alkotó, milyen nagyszerűen emberi életfeladatokat tűz maga elé!

De a következő pillanatban, hál Istennek, egy gyöngye kis vigasz mégis adódott számunkra: miss Krone éppen boldogan fejtegetni kezdte, hogy milyen jófizetésű bányamérnöki állásra van kilátása, mikor egy jóképű pesti fiú (már itt ismerkedtek meg egymással) felkérte táncolni. A józan miss arca pedig egész régimódián rózsaszínű lett, s a másik percben már a terem közepén láttuk őt szívvel-lélekkel tangózni...

Hát mégis?...

Bogdán Ada

DÉCIBÁB

Irja :
Dr. HEKS IMRE
orvoskozmetikus

A pattanásos, zsíros bőr gyógyítása

A pattanásos, zsíros arc bőr gyógyításánál elsősorban a hajlamosító belső okokat kell megszüntetni, csak azután térhetünk át az arc helyi gyógykezelésére.

A pattanásos, zsíros arc bőrnek sokszor bélrenyheség az oka s az emésztési zavarok következtében olyan anyagok szívódnak fel a vérbe, amelyek az arc bőrt nagymértékben károsítják.

Az ilyen egyéneknek nagy gondot kell fordítaniuk a helyes táplálkozásra, bizonyos diétás rendszabályokat nem szabad szem elől téveszteniük.

Elsősorban a szeszesitaloktól kell tartózkodni. Az alkohol ugyanis nagy ellensége a szép bőrnek. A szeszesitalok a bőr ereinek kitágítása folytán vértódulást hoznak létre és ezáltal nagy mértékben fokozzák a bőr faggyúmirigyének működését, mely végeredményben az arc bőr zsírosodásához, tisztatlanságához vezet. A túlságos faggyúmirigyképződés pedig nemcsak olajossá, zsírfényűvé teszi az arc bőrt, hanem hajlamosít egyéb ártalmak, sömörök, mitesszerek, pattanások képződésére. Másrészt a tapasztalat azt mutatja, hogy aki rendszeresen él szeszesitalokkal, az idő előtt megöregszik. Az ilyen nő arcán a szarkalábak hamar kifejlődnek, ráncos, fonnyadt lesz a bőre, szeme korán elveszti fiatalos csillogását, lárása fáradt, nehézkessé válik és alakja eüromlik. Aki tehát súlyt helyez arra, hogy egészsége és szépsége hosszú ideig tartós

maradjon, az tartózkodjék még a kis mennyiségű alkohol fogyasztásától is, mert az alkohol akkor is mérgez, mikor nem részegít.

Az étkezésnél, a táplálékok megválasztásánál is elsősorban az egészségi szempontokat kell figyelembe venni. A legtöbb ember szívesen hódol annak a rossz szokásnak, hogy kelleténél bővebben táplálkozzék. A nagytömegű táplálék értékesítése azonban fokozott munkát ró a szervezetre és így állnak elő azután a legkülönbözőbb betegségek, gyomor, cukorbetegség, vagy ú. n. falanksági elhízás, különösen, ha az egyén erre a természetétől fogva is hajlamossággal bír.

De nem közömbös az sem, hogy a már helyesen megválasztott táplálékot hogyan fogyasszuk el. Nem szabad az étkezéssel sietni. Nyugodtan, kellő türelemmel rágjuk meg ételünket, mert ellenkező esetben a szervezet a felvett táplálékot nem tudja hasznosan értékesíteni s így emésztési, gyomor- és bélzavarok állhatnak elő. Az ilyen egyén arca magánviseli betegségének bélyegét és végeredményben ráncos, öreges kinézésűvé válik.

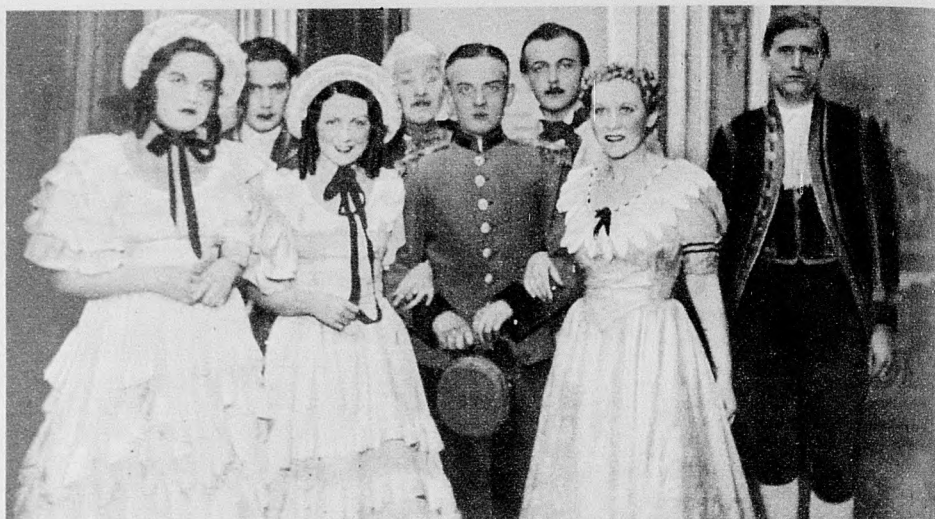
Ártalmas a bőrnek: a forró, fűszeres, túlzásig vitt étel. Zsírosbőrűek kerüljék a fekete kávé, teát, savanyút és a kövér húsokat. A helyes táplálkozás a mértékletes életmód, az arc szakszerű kezelése, egészségügyi és kozmetikai szempontból egyformán alkalmasak a testi szépség növelésére.

Kozmetikus orvosunk megcímzett és felbélyegzett válaszboríték beküldése ellenében a hozzáfordulóknak levélben válaszol. Levelek címére a szerkesztőségbe küldendők.

◆ BERETVÁS PASZTILLA FEJFÁJÁS ELLEN ◆

DÉCIBÁB

A HÉT

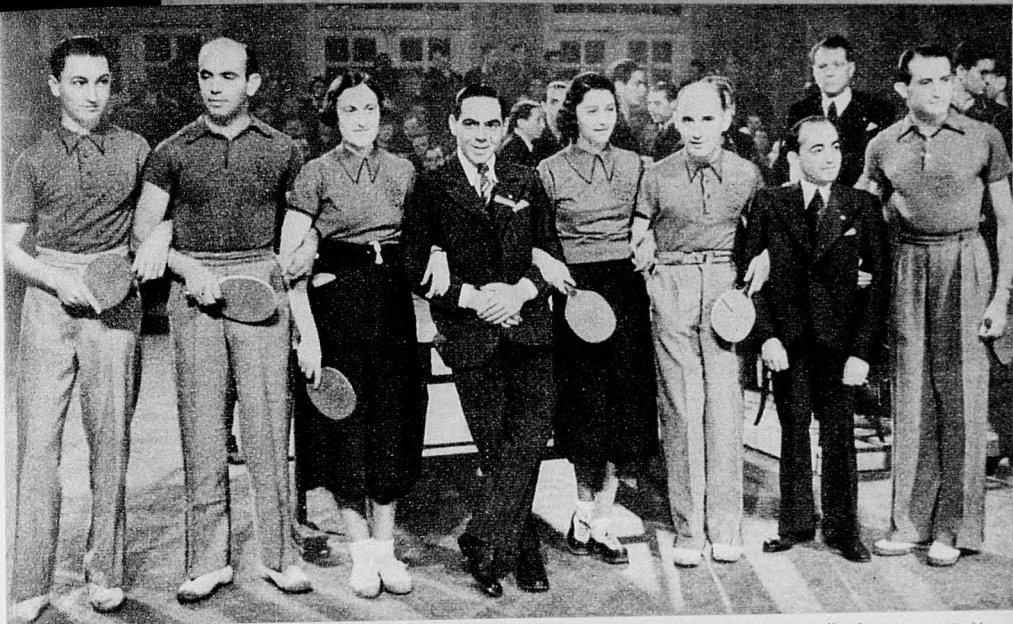
A színészegyesületi iskola növendékei nagy sikerrel előadták a „Lillit“. Szereplők: Hajduska Piri, Somogyváry Rudolf (aki most főszerepet játszik a Magyarban), Molnár Vilmos, Lemere Sándor, Korbélyi Ibi, Borbély József, Marasovszky Lili, Gerold Guidó
(Solthy—Wellesz felv.)

Kiszely Ilona, a Színiakadémia másodéves növendéke, aki a legutóbbi vizsgaelőadásokon általános elismerést aratott, a jövő szezontól kezdve leszerződött a Belvárosi és Művész-színházhoz. Kiszely Ilona tavasszal két filmben is szerepel
(Solthy—Wellesz felv.)

„Az két lovagok“ prologusát mondja Fekete Pál, aki ebben a figurában a darab költőjét karikírozza ki. „Az két lovagok“ különben február 2-án kerül színpadra az Operában. A kitűnő mű külföldi előadása is biztosítva van
(Vajda M. Pál felv.)

A kaucsukslabda magyar zsonglőrei. Az elmúlt héten 12 : 4 arányú nagy győzelmet aratott a magyar ping-pong válogatott az U. S. A. esapata felett. A magyar válogatott balról jobbra: Sós, Szabados, Gál Magda, Wilesek szövetségi kapitány, Ferenczy Ida, Bellák és a jobbszéleén Barna Viktor a sokszoros világbajnok

Az amerikai asztali tennisesapat. Balról jobbra: Mc. Clune, Blattner, Shiff, Berenboom, Kuenz, Jay Purves, Ruth Aarons világbajnoknő és Fuller
(M. F. I. felvételek)

RÁDIÓMŰSOR ÉS ISMERTETŐ CIKKEK

(jan. 31 – febr. 6-ig)

(Eozgonyi felv.)

Gyenes Rozsa dr mondja ma este 8 órakor előadásra kerülő hangjátékaról:

— Mai történet a megfordult világról. A fiatalasszony lánya férjhezadja az özvegy mamát, hogy szanalja a család zavaros pénzügyeit. Intrika, férjfogás, sok muzsika végre meghozza a happy-endet. Egyszerű kis történet. Mint a rádió „véresszájú“ csevegője, most mint darabíró mutatokozom be.

BUDAPEST I.

9.30: Hírek.

10—11.10: Egyházi ének és szentbeszéd az Egyetemi templomból. A szentbeszédet mise után Tóth Tihamér dr mondja. Énekel a Központi Papnevelő Intézet énekkara Koudela Géza dr vezetésével. Énekek: a) Bemegyek a szent templomba; b) Koudela: Exsurge, Domine (Ébredj, Uram); c) Most az Ur Krisztusnak; d) Boldogasszony Anyánk; e) Szentbeszéd előtt: Istent akarjuk; f) Szentbeszéd után: Himnusz.

11.15—12.15: Unitárius istentisztelet a Koháry uccai templomból. Prédikál Barabás István lelkész.

12.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Rajter Lajos. Közreműködik Rudas Imre (fagot). 1. Beethoven: Prometheus, nyitány; 2. Weber: F-dur fagotverseny; 3. Schubert: Befejezetlen szimfónia, h-moll; 4. Szabó Xavér Ferenc: Nero, közzene; 5. Hubay: A falu rossza, nyitány.

1.45: „Rádiókrónika.“ Elmondja Papp Jenő.

2.00: Hanglemezek.

1. Mozart: Allegro a d-moll zongoraversenyből (Mitja Mikisch); 2. Rossini: A szevillai borbély — ária (Marion Talley); 3. Adam: A lonjumeami postakocsi — ária (Pataky Kálmán); 4. Samazeuilh: Spanyol dal (Yehudi Menuhin); 5. Bellini: Norma — ária (Gina Cigna); 6. Drigo: Szerelmi nótturno a „Harlekin milliói“-ból (Gigli); 7. Grieg: a) Album-lap; b) Pillangó (Arthur de Greef); 8. Proch: Téma és változatok (Szabó Lujza); 9. Elgar: Capricieuse, 17. mű (Jasa Heifetz); 10. Bizet: Gyöngyhalászok — kettős (Dino Borgioli és Gino Vanelli); 11. Mendelssohn: Szentivánéji álom — nyitány (berlini filharmonikusok, vez. Furtwängler).

3.00: „Időszerű gazdasági tanácsadó.“ Székács Elemér gazdasági főtanácsos előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.)

3.50: A Magyarországi Munkásdal-egyletek Szövetsége képviselőtőkében a Magyarországi Építőmunkások Országos Szövetsége Dalárdájának és a Soroksári Vasmunkások Dalárdájának műsora.

1. Cherubini: Údvozlát; 2. Jarov—Gács Demeter: A Volga rabjai; 3. Sztrojanovics: Szerenád; 4. Lányi Ernő: Népdalegyveleg, Jaj de nagyon keskeny ez az ucca; Sűrű erdő, sötét erdő; Ennek a kislánynak. Eneklő a Magyarországi Építőipari Munkások Országos Szövetségének Dalárdája. Vezényel: Váradi István; 5. Palmgren—Bán: Tengerész a szénégetők közt; 6. Lányi Ernő: Két eredeti magyar dal: Muzsikálnak, harangoznak; Nem kell a szőke érnem; 7. Müller Károly: Szívem dala; 8. Várföldi Elek: Késérő a kökény; Vadgalamboz zöld erdőben; Bíró uram, bevádol valakit; 9. Strauss János: Daloskedv, palka. Eneklő a Soroksári Vasmunkások Dalárdája. Vezényel Weninger Károly.

4.40: „Arany János baráti köre.“ Dóczy Jenő előadása. (Közművelődési előadássorozat.)

5.10: Bodán Margit magyar nótákat énekel, kísér Veres Lajos és cigányzenekara.

Dalok: Im elbocsájtlatk éltem hajója; Elmúlt a nyár; elmúlt az ősz (népdal); Nem jár erre postakocsi (hortobágyi pásztordal); Ha kiállok a kiskapum eléjhe (népdal); Thegze—Gerber: Sárgul már a kukoricaszár (Kunéry szö-

vege); Hevesi József; Tatai csardás; Hajlik a rózsafa (népdal); Balázs Árpád; Valakinek muzsikálnak; Garami Béla; Felhőzik a tiszavirág; Huber Gyula; Meesek alján; Alma a fa alatt (népdal); Huber Sándor; Vigán vannak; Kubányi György; Csányi ucca; Nóta, nóta, régi nóta (népdal); Sargarigó, cserebogár, (népdal).

6.10: „Az Opera mint színház.” Márkus László csevegése.

6.40: A rádió szalonzenekara. Vezényel Bertha István.

1. Strauss János: Cigánybáró — nyitány; 2. Bartók: Dal; 3. Bizet: Gyermekjátékok; 4. Mya Tamás: Romanc; 5. Demény Dezső: Magyar népdalátiratok; 6. Poldini: Asztali zene a „Farsangi lakodalom” c. operából; 7. Drigo: Harlékin szerend; 8. Kazacsay Tibor: Keleti jelenet; 9. Fall Leó: Részletek a „Sztambul rózsája” c. operettből.

8.00: „A mama férjhez megy.” Mai történet tizennyolc képben. Irla Gyenes Rózsa. Rendező Náday Béla. Zongorán kísér Polgár Tibor.

Személyek: Klára mama, özv. Bánky Zoltánné — Mátray Erzsébet; Évi, a leánya — Keresztessy Mária; Vámos Peter, a veje — Bercey Géza; Perényi Gedeon, ny. főispán — Somlay Artur; Berci, szegény báró — Sugár Lajos; Inez, Dános vezérigazgató neje — Csatay Janka; Georgette, a leánya — Olthly Magda; Ügyvéd és gyárigazgató — Turányi Alajos; Gépirókisasszony — Hadházy Hauke Kamilla; Manikűr és Juci szobaleány — Gobby Hilda; Szabónó — Kaszab Anna; Fodrász, I. vendég, II. Rikkancs — Balázs Samu; Illatszerész, II. vendég, III. Rikkancs — Bánhidy József; III. vendég, I. rikkancs — Lázár Gida; Mari, öreg cselei — Marosi Adél.

Utána kb.

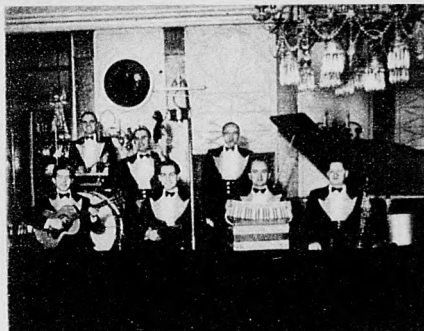
9.15: Hírek, sporteredmények.

9.30: Heinemann Ede jazz-zenekara játszik.

10.40: Budapesti Hangverseny Zenekara. Vezényel Fridl Frigyes.

1. Kremser: Balettnyitány; 2. Godard: Keleti szintonia — részletek; 3. Dvorzák: Táncok; 4. Székely-Bertha: Magyar rapszódia; 5. Ponchielli: Gioconda, balettzene; 4. Nagy Frigyes: Danse caprice; 7. D'Ambrosio: Canzonetta. 8. Lanner: Udvari bál táncok — keringő.

12.05: Hírek.

Heinemann Ede jazz-zenekara

9.30 (Fotó Artistika)

BUDAPEST II.

3—3.50: Farkas Béla és cigányzenekara.

6.40—6.55: Kis József költeményeiből ad elő Gellért Lajos.

7—7.25: „Tudósok harca az egészségért.” Fazekas István előadása.

7.30—8: „A Zrinyiász és az utókor.” Clauser Mihály dr. előadása.

8.10—8.55: Szatmári Tibor zongorázik.

1. a) Couperin: Harsonajelek; b) Bach—Busoni: Korál-előjáték; 2. Mozart: Lison aludt — változatok; 3. Chopin: a) Nocturno, 9. mű. — sz. — Esz-dur; b) Mazurka, 6. mű 2. sz. — cisz-moll. 4. a) Dohnányi: Ruralia Hungarica, 6. sz.; b) Bartók: A gyermekeknek sorozatból, három darab; c) Kodály: Dal; d) Dohnányi: Induló.

9.00: Ügetőversenyeredmények.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

a HAS 3 hívójeles adón, 19.52 méteres hullámhosszon, 15.370 kilocikluson

D. u. 3 óraker: Farkas Béla és cigányzenekara.

Utána: Előadás.

Majd: Himnusz.

A HAT 4 hívójeles adón, 32.88 méteres hullámhosszon, 9125 kilocikluson

Éjféli 12 óraker: Farkas Béla és cigányzenekara. (Viaszfelvétel.)

Utána: Előadás.

Majd: Himnusz.

A közvetítőállomások műsorát ezúttal a 43. oldalon közöljük

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek.

1. Sousa: Washingtoni őrség — amerikai induló (katonazenekar); 2. Kavalgyev: Intermezó (Vladigerov-zenekar); 3. Gebhardt: Babatalálka — foxtrott (Hans Bund zenekara); 4. Schaffer—Poepke: Budapest éjjel — keringő-egyveleg (Magyar Rhapsody zenekar); 5. Induló (Mária Terézia 1. honvédgyalozezred zenekara, vez. Figeďy Sándor).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „A 18. század tudós magyar szerzetese: Horányi Elek.” (Felolvasás.)

10.45: „A kéziratól a mozivászonig.” Irta Szitnyay Jenő. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Kuttner Mihály hegedül, zongorakísérettel. 1. Veracini—Urai: Preludium és Pastorale; b) Schubert—Friedberg: Rondo; 2. a) Albeniz—Kreisler: Malaguena; b) De Falla—Kochansky: I. Pantomime; II. Jota; 3. a) Zsolt Nándor: Bölcsődal; b) Sarasate: Andaluziai románc.

12.35: Hírek.

12.45: Puky Margit zongorázik. 1. Bach—Liszt: Fantázia és fuga, g-moll; 2. Liszt: Valse oubliée, Fisz-dur; 3. Liszt: Sunt lacrimae rerum; 4. Chopin: Asz-dur polonaise.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Rác Zsiga és cigányzenekara.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: A rádió diáklélőrája: „Egy angol tudós utazása Magyarországon.” Irta Neményi Vilmos dr. (Felolvasás.)

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Benny Peyton néger jazz-zenekara játszik.

5.45: „Szelek szárnyán a Balaton jegén.” Machán Tibor előadása.

6.15: Zoltán Irén énekel, zongorakísérettel. 1. Haydn: Ária a „Teremtés” óratóriumból; 2. Donizetti: Dan Pasquale — Norina áriája; 3. Rossini: Tarantella; 4. Schubert: La pastorella; 5. Bizet: Carmen — Micaela áriája; 6. Hubay: Minek turbékoltok.

6.45: „Híres emberek gyermekcipőben.” Szerb Antal dr. csevegése.

7.15: Közvetítés Győrből, a városi Kultúrházból. Rendező Csanády György. Beszélő Natter Gitta.

Utána kb.

8.15: Hírek.

8.35: Lakatos Vince és cigányzenekara muzsikál, Kalmár Pál énekel. Dalok: Radó József: Szőke Tisza partján állok (Illiczky László szövege); Nádor József: Kár valakit (Magyarádi Jenő szövege); Hervad a falevél (népdal); László Imre: Perbe szálltam a szívemmel (Korányi szövege); Kádas György: Kék a búzavirág; Most kezdődik a tánc (népdal); Murgács Kálmán: Dér hullott már a rózsára (agyagtalvi Hegyi István szövege); Sándor Jenő: Húzzad cigány csendesen (Javor szövege); A beesali csárda (népdal).

12.05

Kuttner Mihály (Rozgonyi felv.)

9.30: Az Operaház tagjaiból alakult

zenekar. Vezényel Dohnányi Ernő.
1. Cherubini: Anacreon, nyitány;
2. Piero Calabrin: a) Notturmo;
b) Scherzo („Suite Agreste”-ből);
3. Respighi: A madarak (Gli Uccelli);
4. G. Recli: a) Invocation; b) Andante doloroso; 5. Rossini: Tell Vilmos, nyitány.

Közben kb.

10.00: Időjárásjelentés.

10.45: Hírek német nyelven.

10.50: Közvetítés a Vitézi bátról. Beszélő Sztankovits Viktor dr. (Részben lemezfelvétel.)

Utána kb.

11.30: Hanglemezek. Különbféle népek zenéje.

1. Davidovszkij: Bandura — dalegyveleg (Svetlanov énekötös); 2. a) Hannikainen: Linjalirattat; b) Merikanto: Lassú keringő — finn dalok (hegedűn: Arve Hannikainen); 3. Partridge—Saaver: Just for to-day — angol dal (Mc. Cormack); 4. Comi'n thre' the rye — régi skót népdal (Marien Talley); 5. Lenoir: Ah! Purquoi mens tu — tangó (Lucienne Boyer); 6. Lengas: Gitana — spanyol dal (Tito Schipa); 7. „Marsch ins Feld” — katonadal (nürnbergi énekötös); 8. Götz—Berdach: Die Welt kann ja so schön sein — bécsi dal (Franz Hoffmann); 9. Kalmár Tibor: a) Szeretem a cigányzenét; b) Az én babám (Magyari Imre és cigányzenekara).

12.05: Hírek.

Zoltán Irén
(Photo Schlosser Wenisch)

6.15

BUDAPEST II.

7.15—7.40: Német nyelvoktatás.
(Szentgyörgyi Ede dr.)

7.45—8.15: „Pestkörnyék.” Helle László dr városismertető előadása.

8.20—9.25: Hanglemezek.

1. Mozart: E-dur adagio (Georg Kuhlenskampf);
2. Donizetti: A kegyencő — ária a IV. felvonásból (Aureliano Pertile); 3. Verdi: Rigollette — ária (Szabó Lujza); 4. Chopin: emoll mazurka (Arthur Rubinstein); 5. Berlioz: Ária „Faust elkarhozásá”-ból (Riccardo Straciacari); 6. Weber: Oberon — Ocean ária (Florence Austral); 7. Bizet: Carmen — virág-ária (Richard Crooks); 8. Csajkovszkij: Melódia, 42. mű, 3. sz. (Huberman Bronislaw); 9. Giordano: Andrea Chenier — ária (Carlo Galuffi); 10. Puccini: Spanyol rapszódia négy tételben (filadelfiai szimfónikus zenekar, vez. Stokowski).

9.30—9.50: Hírek.

A közvetítőállomások (Nyiregyháza 267.4 m, Magyaróvár 227.1 m, Miskolc 208.6 m, Pécs 204.2 m) e heti műsora:

VASÁRNAP, JANUÁR 31:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

HÉTFŐ, FEBRUÁR 1:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

KEDD, FEBRUÁR 2:

Reggel 7.30-tól d. u. kb. 5 óráig azonos Budapest I. műsorával.

5.15—5.45-ig azonos Budapest II. műsorával.
Utána azonos Budapest I. műsorával.

SZERDA, FEBRUÁR 3:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

CSÜTÖRTÖK, FEBRUÁR 4:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

PÉNTEK, FEBRUÁR 5:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

SZOMBAT, FEBRUÁR 6:

Reggel 6.45-től kb. d. u. 6.35-ig azonos Budapest I. műsorával.

6.40—7.05-ig azonos Budapest II. műsorával.
Utána azonos Budapest I. műsorával.

(M. F. I.)

Nemeth Károly mondja ma délután 4.30-kor elhangzó előadásáról:

— Amióta fedeztem a modern spanyol viaszt, azt tudnillik, hogy a rádióhullámok másodpercenkénti 300.000 kilométeres sebességével könnyűszerrel lehet elkalandozni nem csupán a térben, hanem az időben is, nagy kedvem támadt kirándulásokat tenni a múltba. Mint elfoglalt újságíró őszintén bevallom, hogy alig egyszer-kétszer sétáltam végig az elő Tabant. Az éterhullámok hihetetlen sebessége azonban elesébitött: elkalandoztam a lebontott Tabanban, sőt nem is a jelen lebontott Tabánjában, hanem a valamikor élt ősi budai városrész több mint kétszáz esztendő múltjában. Elmentem a mikrofonnal a hetvenegy esztendő Benedek néni gyertyaöntő és mézesbábos műhelyébe, hogy Gyertyaszentelő Boldogasszony délutánján a rádió hallgatói előtt megelevenítem a cézárak korának és a keresztény középkornak egyik legtitészetreméltóbb kézi művészetét: a gyertyaöntést. A repülőgép és a torpedó korszakában ősi eszközök, régi emlékek, évszázados melódiaik és történelmi nevezetességű ipari szerzők és hangszerszámok különös harmóniájában mutatom be a rádió hallgatóinak: mi fajta áhitatos türelemmel és ősi, istenes egyszerűséggel indulnak szentelő útjukra a gyertyák, amelyek szertartását a gyermek-Jézus első templomi bemutatásának kegyes emlékezetére rendelte el az Egyház. Ennek a szívbezsóló, romantikusán ájtatos hangulatnak szívderítő mosolyt szolgáltat kísérőzeneként az öreg Benedek néni bájos és izgalommal teli rádiónyilatkozata, továbbá Jani bácsinak, az öreg gyertyaöntő segédnek: mesterségéről szóló naiv mikrofonbeszámolója.

BUDAPEST I.

9.30: Hírek.

10—11.10: Egyházi ének és szentbeszéd a budavári koronázó főtemplomból. A szentbeszédet mise közben Sik Sándor dr. egyetemi tanár mondja. Énekel a templom énekkara, Sugár Viktor vezénylésével. Előadásra kerül Demény Dezső:

Gyertyaszentelő Boldogasszony, mise, változó részekkel. A magánszólásokokat éneklő: D. Pálffy Mária, Thury Gizella, Laczó István, Mezey Zsigmond, Orgonál Várhelyi Antal. 11.15—12.15: Görög katolikus istentisztelet a Rózsák terén lévő gör. kat. magyar plébániatemplomból. A szentbeszédet mise közben Schirilla Szólón miskolci espereslelkész, tb. kanonok mondja. Az énekkar népénekeket ad elő ünnepi betétekkel. Ordelt Lajos vezetésével. 12.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30: Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Fridl Frigyes. 1. Goldmark: Falusi lakodatom; 2. Zádor Jenő: Változatok egy magyar népdalra.

1.45: Hanglemezek.

1. Händel: Allegro az F-dúr orgonaversenyből (Fritz Heitmann); 2. Mozart: Szóktetés a szerályból — aria (Peters Anders); 3. Bach: Bourrée (Szigeti József); 4. Mozart: Figaro házassága — aria a II. felvonásból (Ria Ginster); 5. Scarlatti: D-dúr szonata (Carlo Zecchi); 6. Verdi: Traviata — aria (Toti dal Monte); 7. Kreisler: Rondino Beethoven-témára (Fritz Kreisler); 8. Bizet: Carmen — kártyaaria (Genevieve Vix); 9. Mendelssohn: e-moll scherzo (George Bertram); 10. Wagner: Kettős a „Walkür“ — III. felvonásból (Frida Leider és Gota Ljunberg); 11. Debussy: La plus que lente — keringő (Jasa Heifetz); 12. Wagner: Részlet „A nürnbergi mesterdalnokok“ból (Ivar Andresen); 13. Saenger: Skót pastorel (Yehudi Menuhin); 14. Puccini: Turandot — aria az I. felvonásból (Lotte Schöne); 15. Mendelssohn: Szentivánéji álom — scherzo (newyorki filmharmonikusok, vez. Toscanini); 16. Puccini: Bohémélet — kabátal (Kálmán Oszkár); 17. Bartók: Tánc. 18. Arriccia: Marina, spanyol kettős (Eleta és Revenga); 19. De Falla: Egy rövid élet — I. sz. tánc (Bruxellesi zenekar, vez. Bustin).

3.00: „Bálnavadasza.” Irta Wehner Józsefné. (Felőlvásás.)

3.30: A rádió szalózenekara.

4.30: „Szentelt gyertya és mézeskalács szív.” Helyszíni közvetítés. Beszélő Nemeth Károly. (Lemezfelv.)

5.00: Zenedélután a Hubay-palotából.

1. Beethoven: F-dúr vonósnégyes, I. sz. Előadja Zathureczky Ede, Szervanszky Péter, Novák László és Kerpely Jenő; 2. a) Händel: Vinto Amor; b) Mahler: Wo die schönen Trompeter blasen; c) Mahler: Scheiden und meiden; d) Marx: Hat dich die Liebe berührt. Éneklő Gyenge Anna. Zongorán kíséri Herz Ottó dr.; 3. Schubert: D-dúr szonatina. Előadja Hubay Jenő és Faragó György.

6.00: Bodrics Béla és cigányzenekara.
7.10: Vitéz Málnási Ödön dr előadása.

7.40: Pető Imréné énekel, zongorán kíséri Pető Imre.

1. Bach: Agnus Dei a h-moll miséből; 2. Schubert: Villi király; 3. Brahms: a) Sapphó óda; b) Hogy jövök én...; 4. Pethő: a) Haldokló ifjú; b) Beteg leány; 5. Zádor Jenő: Végtelen éj; 6. Lányi: Bölcsődal.

8.10: „Az ellenállhatatlan.” Vigjáték dalokkal, zenével, két részben. Irta Csiky Gergely. Rádióra átdolgozta Innocent Ernő. Zenéjét ó-spanyol motívumok alapján szerezte és vezényel Vincze Ottó. Rendező Kiszel Gyula.

Személyek: Florinda, asturiai hercegnő — Dobos Anni; Diego, gyámja — Harsányi Rezső; Rodrigo, kóbor arragon lovag — Antók Ferenc; Dorido, a barátja; Z. Molnár László, Coscolina, Florinda duennája — Vagóné Margit; Gil Perez, fogadós — Sarkadi Aladar; Elvira, a leánya — Kéry Panni; Lamela, Diego kémje — Partos Gusztáv, Káplán — Kowách Ernő; 1. ór — Nyerges Ferenc; 2. ór — Sándor István.

Utána kb. 9.40: Hírek.

10.00: Jeanne Manchen Thais francia zongoraművész nő műsora.

1. Ramenau: Tourbillons; 2. Daquin: Kakuk; 3. Gouperin: A kis szélmalom; 3. Ravel: Szonatina; 4. Bartók Béla: Allegro barbaro; 5. Debussy: Tánca.

10.30: Magyar Imre és cigányzenekara muzsikál.

11.20: Len Baker jazz-zenekara játszik, Horváth Ernő énekel.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.15—5.45: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági félébrája.

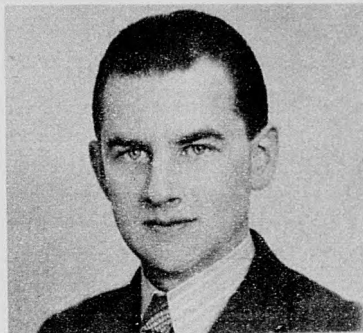
5.55—6.55: Hanglemezek. 1. Wagner: Egy Faust-nyitány (londoni szimfonikus zenekar, vez. Coates); 2. Rachmaninov: Rapszódia Paganini-témára (Szergej Rachmaninov).

7.40—8.05: „A newyorki tőzsde.” Valkó László dr előadása.

8.10—9.30: A Mária Terézia 1. honvédegyalgezdnek zenekara. Vezényel Fiedgy Sándor.

A szünetben kb.

8.40: Ugetőversenyeredmények.

Valkó László dr.
 7.40-kor Bp. II-ről. (Sonya felv.)

A NEWYORKI TŐZSDE

— Dr Valkó László előadása Budapest II-én
 7 óra 40 perckor —

A világ gazdasági életének egyik legfontosabb szervezete a newyorki tőzsde. A Wall Streeti palotában a forgalmas üzletnapokon sok millió dollár érték cserél gazdát, de itt nemcsak egyszerű adás-vételről van szó, hanem ezek az ügyletek egyben döntően befolyásolják népek és országok gazdasági fejlődését is.

Valóságos drámai színjáték elevenedik meg a látogató előtt, aki a karzatról megnémulva figyeli, miként nyúzsog és tolong sok száz ember a „parketten”, számok ropkódnak a levegőben és a villanykészületek állandóan vetítik a részvények utolsó árfolyamait. A pénz és hatalom utáni törtétes zsúfolódik össze ebben a teremben, ahol a levegő is átizzik a szédítő forgalomtól.

Kedvező üzletmenet mellett mintha napfény derengene a komor falak között, váratlan árzuhanáskor pedig sötét kétségbeesés ül a lelkekre.

Ezt a hullámzó, örökké változatos életet eleveníti meg személyes élményei alapján dr Valkó László mai rádióelőadása, amelyben nemcsak részletesen ismerteti a newyorki tőzsde történetét és kialakulását, hanem szól arról az egész világra kiható, földrengésszerű összeomlásról is, amely 1929 után a súlyos gazdasági válság egyik megindítója és kifejezője volt.

A nagyközönség érdekkörétől látszólag távol esik a tőzsde intézménye, dr Valkó László előadása azonban közelebb hozza ezt a világot és kimutatja, hogy a newyorki hatalmas világ-tőzsdének magartartása és lüktető üzleti forgalma milyen jelentős befolyást gyakorol az összes nemzet polgárainak mindennapi életére is.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Seifert : Karintiai népdalok, induló (fúvószenekar); 2. Labitzky : A pásztorleány álma (Ilja Livsakov zenekara); 3. Alex : Gladiola, foxtrott (Dobrindt zongoraszímfónikusok); 4. Haváji holdfény, keringő (Tubize haváji zenekar); 5. Strauss János : Egyiptomi induló (Godwin-zenekar).

7.20 : Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Széchenyi Béla gróf kelet-ázsiai utazó.” (Születésének századik évfordulóján.) Irta Halász Gyula. (Felolvasás.)

10.45 : „Csevegés a divatról.” (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05 : Országos Postászenekar. Vezényel Rubányi Vilmos. 1. Suppé : A szép Galathea, nyitány; 2. Strauss János : Déli rózsák, keringő; 3. Bizet : Carmen, ábránd; 4. Sibelius : Valse triste; 5. Halévy : A zsidónő, ábránd; 6. Kenessey : Gopak; 7. Garami Béla : Elégia; 8. Siklós : Találkozás.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : D. Micssey Józsa énekel, zongorakísérettel. 1. Schubert : A Mindenható; 2. Grecsaninov : Puszta a rét; 3. Vaszy Viktor : a) Éj van; b) Voltam vad várúr . . . ; 4. Dalok :

a) Két japán dal; b) Két krimi tatár népdal; c) Török szerelmi dal; d) Három régi népdal.

2.00 : Szomolányi János énekel, zongorakísérettel.

1. a) Loewe: Az óra; b) Schubert: I. Az arc-kép. II. A kintornás; 2. a) Kacsóh: Egy rózsaszál . . . ; b) Révffy Lajos: I. Hogyha ír majd . . . II. Holló lovam; c) Puresi Pepi: Magas jegenyefán . . . ; 3. Kralovánszky: a) Fekete szem éjszakája; b) Elment a rózsám (népdal); c) Rongyos a kendő háza (Lányi Viktor átírata).

2.40 : Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10 : Asszonyok tanácsadója. (Arányi Mária előadása.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : „Zichy Mihály.” Hoffmann Edit dr előadása.

5.30 : Keleti Lili zongorázik. Francia-spanyol művek. 1. D'Indy : Parafrázis francia gyermekdalokra; a) Petit Papa; b) Compère Guillery; 2. Ibert : Valse; 3. Albeniz : a) Cordoba; b) Seville; 4. Turina : a) Danza de la Seduccion; b) Fandango; 5. De Falla : Spanyol tánc.

D. Micssey Józsa Szomolányi János
1.30 (Foto Dobos András) 2.00 (Vajda M. P. f.)

6.00: „Régi bálók.” Breznay Imre előadása (hanglemezekkel).

6.40: Pertis Pali és cigányzenekara.

7.20: Az Operaház előadásának ismertetése.

7.30: Az Operaház előadásának közvetítése. „A bűvös vadász.” Regényes dalmű három felvonásban. Szövegét írta Kind Frigyes. Zenéjét szerezte Weber. Újra fordította Lányi Viktor. Vezényli Ferencsik János. Rendezte Nádasdy Kálmán. Személyek: Ottokár — Hámory Imre; Kunó — Lendvai Andor; Agátha — Báthy Anna; Annuska Réthy Eszter; Gáspár — Kálmán Oszkár; Max — Rösler Endre; Remete — Koréh Endre; Kilián — Szomolányi János; Koszorúsleány — Szabó Ilonka; Sámuel — Bertók István.

Az I. felvonás után kb.

8.15: Hírek.

A II. felvonás után kb.

9.35: Hírek.

Az előadás után kb.

10.55: Időjárásjelentés.

Keleti Lili

(Veres felv.)

5.30

DÉCIBÁB

11.00: Hírek francia és olasz nyelven.

11.10: Hanglemezek.

1. a) Végigmentem... b) Zsindelyezik a kaszárnya tetejét (Magyari Imre és cigányzenekara). 2. Sándor Jenő: Halvány sárga rózsza (László Imre). 3. a) De szeretnék rá más csizmát viselni; b) Vékony. héja van a piros almának; c) Barna legény vagyok (Magyari Imre és cigányzenekara). 4. Sándor Jenő: Mért nem szabad szeresselek (Herczegh Klára szövege). 5. Szentirmai: Tíz pár csókot egyvégből (Bodán Margit). 6. Balázs Árpád: a) Édes anyám sirját; b) Fa lesz (Magyari Imre és cigányzenekara). 7. Sas Náci: Erdő szélén nagy a zsvaj, lárma (Bodrogi Zsiga szövege, László Imre). 8. a) Csak titokban akartalak szeretni; b) Csipkés a szőlő levele (Magyari Imre és cigányzenekara). 9. Erdőss Béla: Keresek egy régi uccát (Kalmár Pál). 10. a) Ritka árpa, ritka búza; b) Pengetős, lassú és friss csárdás (Magyari Imre és cigányzenekara). 11. Sándor Jenő: Számlálom a rózsza levelét (Antal Iván szövege, Kiss Ferenc). 12. a) Hej Kati, Kati; b) Jaj, de nagyon régen volt; c) Udvaromon, udvaromon (Magyari Imre és cigányzenekara). 13. Sándor Jenő: Szerelmes vagyok én szép asszony magába (László Imre). 14. a) Lekaszálták már a rétet; b) Kolozsvár: Hármat rikkantott már (Magyari Imre és cigányzenekara). 15. a) Debrecenbe kéne menni; b) Gimbet, gombot, c) Erdő mellett nem jó lakni (Magyari Imre és cigányzenekara).

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.40—7.15: Olasz nyelvoktatás. (Galzerani Bonaventura.)

7.30—8.00: „Francois Mauriac.” Benedek Marcell előadása.

8.05—9.10: Tánclemezek.

9.15—9.25: Hírek.

9.30—10.30: A rádió szalóonzenekara.

1. Hruby: Egyveleg Lehár műveiből. 2. Bachmann József: Spanyol szerenád és tánc. 3. Poldini: Mese — Egyszer volt... 4. Cortopassi: Rusticanella. 6. Ganne: A cárnő, orosz mazurka.

Felkay Ferenc
(Múltas felv.)

Révész Zsuzsa
(Stúdió Várkonyi)

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

1. Fricsay: Járjatok be..., induló (Mária Terézia honvéd gyalogezred zenekara, vez. Fricsay Richárd). 2. Strauss Oszkár: Az utolsó keringő (Loránt Edit zenekara). 3. Königsberger: Xantippe (Ferdy Kaufmann zenekara). 4. Lederer: Babajátékok (Xylofon művészzenekar). 5. Scharoch: Dormus, induló. (Mária Terézia 1. honvédgyalogezred zenekara. Vez. Fricsay Richárd).

7.20 : Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Vidám farsangok a régi jó időkben.” Irta Kenessey Magdolna dr. (Felolvasás.)

10.45 : „Ausztrália első felfedezése.” Matolay Tibor felolvasása.

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05 : Szmirnov Szergej balalajka-zenekara.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Csorba Dezső és cigányzenekara.

2.40 : Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15 : „A háztartásról.” Vizváry Mariska előadása.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : „Borászati tanfolyam. — V. rész.” (Fornády Elemér m. kir. szőlészeti és borászati főfelügyelő, a budafoki állami pincegazdaság igazgatója. A földművelésügyi minisztérium rádióelőadásorozata.)

5.30 : A bécsi „Konzerthaus” vonósnégyese. Schmidt Ferenc: A-dur vonósnégyes.

6.10 : „A jaygató.” Terescsényi György elbeszélése.

6.35 : Zenés részletek a „Boccaccio” című filmből.

7.10 : „A kisiparosok öregségi biztosítása.” Mihálffy Antal dr. min. s. titkár előadása.

7.30 : Ladányi Ilonka énekel, zongorakísérettel.

1. Schubert: a) Üzenet; b) A kíváncsi; c) Ének a vízen. 2. Grieg: a) Solvejg dala; b) Jó reggelt. 3. Strauss Richárd: Kedves látomás. 4. Szabados Béla: a) Csipkerózska dala; b) Aranyzárnyú kis lepke. 5. Gonoud: Mireille, keringő.

8.00 : Három rádiójelenet. Rendező Gyarmathy Sándor. 1. „Felvételi vizsga.” Tréfa. Irta Felkai Ferenc. Személyek: Igazgató — Ónody Ákos; Csontos Gyula, Törzs Jenő, Rózsahegy Kálmán szerepében — Gárdonyi Lajos; Péter, szolga — Ádám Pál; Bökk Szigfrid — Harasztos Gusztáv. 2. „A dubló.” Rádiójáték 4 képben. Irta Felkai Ferenc. Személyek: Balogh Kató, óvónő — Révész Zsuzsa; Szabó István, kigazda — Timár József; Mari néni — Simon Marcsa; Gábor bácsi, postamester — Ónody Ákos; Flóri néni, a felesége — Harsányi Gizi; Péter, levélhordó — Ádám Pál; Bakos Zoltán, filmszínész — Harasztos Gusztáv. 3. „Az Afrika-utazó.” Kis vígjáték. Irta E. Najac. Fordította Moly Tamás. Személyek:

Santanoge báróné — Révész Zsuzsa ;
Montmyram — Timár József ; Inas
— Harasztos Gusztáv.

Utána kb.

9.00 : Hírek.

9.20 : Budapesti Hangverseny Zene-
kar. Vezényel Rajter Lajos. 1. Hu-
bay : Biedermeier-szvit ; 2. Weiner
Leó : Farsang ; 3. Budai Pál : Baba-
táncok ; 4. Kemény Egon : Magyar
szvit.

Közben kb.

10.00 : Időjárásjelentés.

10.45 : Ottlik György dr angolnyelvű
előadása.

11.00 : Sára Elemér és cigányzene-
kara muzsikál. Cselényi József éne-
kel. Dalok. Garami Béla : Nem
hiszek a szerelemben ; Dajka László :
Piros pipacs, búzavirág ; Thegze-
Gerber : Arvalányhajokréta (Keve
Jenő szövege) ; Cudar idő van oda-
kint (népdal) ; Farkas Ferenc :
Gyöngyvirágot szedtem ; Nádor
Jóska : Legények nótája ; Szávozod :
De kevés bor fér bele egy literbe
(Marcali szövege).

12.05 : Hírek.

BUDAPEST II.

5—5.25 : A bécsi „Konzerthaus”-
vonósnégyes. Mozart : D-dur vonós-
négyes.

5.30—6.30 : A rádió szalóznene-
kara. 1. Doppler : Ilka, nyitány ; 2. Ganne :
Részletek a „Furulyás Jancsi” c.
operettből ; 3. Szirmai Albert : Ri-
naldo, keringő ; 4. Rachmaninov :
Prelude ; 5. Lehár : a) Arany és
ezüst, keringő ; b) Vágyom egy nő
után ; 6. Friml—Stohart : Rose-
Marie, egyveleg.

6.40—7.10 : Angol nyelvoktatás. (J.
W. Thompson).

7.30—7.55 : „A Föld nem egészen
gömbölyű.” Pécsi Albert dr elő-
adása.

8.00 : Újévetversenyeredmények.

8.05—8.55 : Lakatos Tóni és Lakatos
Misi cigányzenekara muzsikál.

(Brunhuber felv.)

Dr Pécsi Albert mondja Bp. II.-ről ma este
7.30-kor elhangzó előadásáról:

— A Föld alakját már az ókor tudósai
meghatározták és gömbölyűnek találták. Ez
a megállapítás a középkorban is meggyöke-
redzett, sőt tovább fejlődött, csak szűk kör-
ben volt elterjedve. Kolumbusz részben
ennek a tudásnak köszönhetette azt a merész-
séget, hogy nyugat felé keresse a Kelet-
Indiába vezető utat. Nemsokára utána Euró-
pában is végeztek a Föld alakjára vonatkozó
méréseket. Másfél évszázaddal később az
angol Newton és a hollandus Huyghens el-
méleti úton kimutatták, hogy Földünk nem
pontosan gömb, hanem ú. n. lapult szferoid,
a narancshoz hasonlítható test. A Francia-
országban végzett mérések ellenkezőleg azt
mutatták, hogy a Föld nyúlt szferoid, citrom-
szerű alak. Csakhamar azonban belátták,
hogy ezek a mérések nem alkalmasak a kér-
dés eldöntésére. Ezért a francia akadémia,
most kétszáz éve, két expedíciót küldött ki:
egyvet az egyenlítő, egy másikat az északi
sarkkör vidékére és ezek az újabb mérések
az elméleti megállapítással egyező ered-
ményre vezettek.

A későbbi fokmérések közül legnevezete-
sebb a nagy francia fokmérés, a mai méter-
rendszer alapja.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Strauss János: Erzsébet-induló (Woitschach-fúvószenekar); 2. Wehowski: A Yoshivarában, japán intermezzo (szalónzenekar); 3. Wetzel: Négerbaba-parádé, foxintermezzo (Tera Gostony zenekara); 4. Strauss József: Szférák zenéje, keringő (berlini filharmónikusok, vez. Grosz); 5. Sousa: Csillagos lobogó alatt, amerikai induló (berlini filharmónikusok).

7.20 : Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Időszerű szemle.” (Felolvasás.)

10.45 : „A könnyű diétáról.” Irta Mészáros Gábor dr. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelszöszolgáltat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05 : Zilzer Piroska zongorázik. 1. Bach—Busoni: Chaconne; 2. Beethoven: Waldstein-szonáta, 53. mű.

12.45 : Hírek.

1—2.25 : Beszkárt-zenekar. Vezényel Müller Károly. 1. Csajkovszkij: Ünnepi induló; 2. Strauss János: Bor, dal, asszony, keringő; 3. Kéler Béla: Nyitány; 4. Ackermans: Szaharai szvit; 5. Dohnányi: Falusi jelenet; 6. Polgár Tibor: Nápolyi szerenád; 7. Kling: Visszhang a bástyán (vadászkiáltó-szó: Szikora József és Gobora József); 8. Brahms: Magyar táncok.

Közben kb.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

2.40 : Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15 : A rádió diákfőlőrája: „Liliputik a számok világában.” Csűrös Zoltán előadása. (Felolvasás.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Táncclemezek.

5.30 : „A Selim-barlang legendája és az ásatások.” Gaál István dr. előadása.

6.00 : A rádió szalónzenekara. 1. Poldini: Fegyvertánc; 2. Zakál Dénes: Bécsi dal; 3. Dienzl Oszkár: Fata morgana, keringő; 4. Elliot Smith: A mólus, intermezzo-caprice; 5. Jensen: a) Duruzsló szellő; b) Szerenád; 6. Grieg: Norvég táncok; 7. Lehár: Részletek a „Cigány-szerenád” c. operettből.

7.00 : Sportközlemények.

7.10 : Oláh Béla és cigányzenekara.

8.10 : A rádió külügyi negyedőrája.

8.25 : Az Operaház előadásának ismertetése.

12.05

Zilzer Piroska

(M. F. I.)

8.40: Az Operaház előadásának közvetítése. „Tristan és Isolda.” (II. és III. felvonása.) Zenedráma három felvonásban. Szövegét és zenéjét írta Wagner Richard. Fordította Ábrányi Emil. Vezényel Failoni Sergio. Rendezte Márkus László. Személyek: Tristan — Závodszy Zoltán; Isolda — Némethy Ella; Marke — Székely Mihály; Kurwenal — Szende Ferenc; Melot — Ney Dávid; Brangene — Budanovits Mária; Pásztor — Szügyi Kálmán; Kormányos — Vitéz Tibor; Hajós — Somló József.

A II. felvonás után kb.

9.45: Hírek, időjárásjelentés.

9.30: Bohrandt Lajos és Weidinger Ede szalón- és jazz-zenekara játszik. 1. Hall: Szelek násza, keringő; 2. Berlin: Részletek a „Dalol a flotta” c. filmből.

9.55: Hírek angol nyelven.

12.05: Hírek.

Csűrös Zoltán

(Halmi-foto)

4.15

DÉCIBÁB

BUDAPEST II.

5.50—6.15: Gyorsírótanfolyam. (Szlabey Géza.)

6.20: Az Operaház előadásának ismertetése.

6.30: Az Operaház előadásának közvetítése. „Tristan és Isolda.” Zenedráma három felvonásban. Szövegét és zenéjét írta Wagner Richard, fordította Ábrányi Emil. (I. felvonás.) Vezényel Failoni Sergio. Rendezte Márkus László. Személyek: Tristan — Závodszy Zoltán; Isolda — Némethy Ella; Marke — Székely Mihály; Kurwenal — Szende Ferenc; Melot — Ney Dávid; Brangene — Budanovits Mária; Pásztor — Szügyi Kálmán; Kormányos — Vitéz Tibor; Hajós — Somló József.

8.20—8.35: Hírek.

8.40—9.40: Buttola Ede jazz-zenekara, Buttola Ede énekszámokkal.

1. Enday: 12 Street rag, foxtrott; 2. Simon: Poinciana, bolero; 3. Buttola: Csokolom, foxtrott a „Gróf Figaró” c. operettből (Harmath—Rejtő szövege, ének); 4. Lecuona: Tabu-rumba; 5. M. Carr: Mickey's son, foxtrott; 6. Rubinstein: Melódia, jazzfantázia; 7. Ahlert: Take my Heart, slowfox; 8. Buttola: Mit ér a pénz, a rang (Harmath—Rejtő szövege, ének); 9. Casaloma: Stomp, foxtrott; 10. Hughes: Nocturno, slowfox; 11. Barnes: Embassy stomp, foxtrott; 12. Mordre: Bueno auguro, tangó; 13. Zerkovitz Béla: A virágnak megtiltani nem lehet, tangó (Szilágyi—Kellér szövege, ének); 14. Hudson: Yankee in Navana, rumbafox; 15. Fejér György: Sűgva mondom, slowfox a „Tisztelet a kivételnek” c. filmből (Kuthy” szövege, ének); 16. Ellington: Creole lova call, slowfox; 17. Ábrahám: Nem járok én zakkóban (Harmath szövege, ének); 18. Yourmann—Kaper: San Francisco, foxtrott.

51

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek.

1. Fürst: „Eherne Wehr”, induló (müncheni fúvószenekar); 2. Kark: Meseerdőben, intermezzo (szalónzenekar); 3. Siede: Baba és pojáca, intermezzo (Dajos Béla és zenekara); 4. Translateur: Virágok álma, keringő, intermezzo (zenekar, vez. Schleger); 5. Sousa: Szabadságharang, amerikai induló (Bekatonazzenekare).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Pakots József elbeszéléseiből: Alakok a falumból.” (Felolvasás.)

10.45: „Mit nézzünk meg?” A budai Szent Anna templomot ismerteti Mesterházy Jenő.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Állástalan Zenészek Szimfonikus Zenekara. Vezényel Melles Béla.

1. Auber: Álareosbál, nyitány; 2. Flotow: Márta, ábránd; 3. Ganne: Extázis; 4. Hiskisch Richard: Margitszigeti emlék, keringő; 5. Ábrahám: Viktória, operettegyveleg; 6. Blankenburg: Induló.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Hanglemezek.

1. Bach: Ária (Georg Kulenkampf); 2. Mozart: Don Juan, menüett (Cembalo Yanda Landovska); 3. Händel: G-dur largo (orgona: Pattman); 4. Scarlatti: A-dur szonáta (Carlo Zecchi); 5. Donizetti: Lammermoori Lucia, ária (Gig.i); 6. Schubert—Franko: Valse sentimentale (Misa Elman); 7. Paganini—Liszt: A vadászat (Carlo Zecchi); 8. Gounod: Faust, kettős (Geraldine Farrar és Marcel Journet); 9. a) Serrano—Persinger: A teledés dala; b)

Spohr—Persinger Rondo (Yehudi Menuhin); 10. Bizet: Carmen — Habanera (Genevieve Vix); 11. a) Buxtehude: In dulce jubilo; b) Pachelbel: Pastorale (orgona: Fritz Heitmann); 12. Wagner: Walkür, kettős a II. felvonásból (Florence Austral és Walte Widdop); 13. Járny István: Toccata (Jeanne Marie Darre); 14. Massenet: Thais, meditáció (Mary Lewis); 15. Ponce—Heifetz: Estrellita (Jasa Heifetz).

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: „Picur Pesten.” Vitéz Kassay Béla meséje. (Felolvasás.)

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Arabiai emlékek.” Germanus Gyula dr egyetemi tanár előadása.

5.30: Zsögön Lenke énekel, zongorakísérettel. 1. Holmes: Ó, bíbor óra; 2. Huszka Jenő: Nem kívánom a halált; 3. Zádor Jenő: Emlékek; 4. Sinding—Hamerling: Sok álom; 5. Schack Manka: Ó, áldom a napot; 6. Friml: Indián dal; 7. Kálmán Imre: Te árva kis virágszál, dal „A montmartrei ibolya” c. operettből.

6.05: „Mit üzen a rádió?”

Melles Béla

12.05

(M. F. I.)

6.40: A rádió szalózenekara.

1. Ponchielli: A jegyesek, nyitány; 2. Strauss János: Művészellet, keringő; 3. Perényi Géza: a) Bölcsődal; b) Kis történet, gavott; 4. Jacobi: Részletek a „Sybil” c. operettből; 5. Engleman: A babaházban, szvitt; 6. Porgár Tibor: Gondoladal; 7. Losonczy Dezső: Rapszódia; 8. Grieg: Troidhaugeni nász.

8.00: „Bajsi bojtár.” Hangjáték két részben. Irta Tárnay István. Rendező Csanády György. A dalokat és zenéjét szerezte és vezényli Porgár Tibor.

Személyek: A számadó — Pataky József; Rozi néni — Thury Mária; Bálint (Bajsi bojtár), a fia — Szilassy Gyula; Jucika, unokája — Szabó Kata; 1. csikosbojtár — Nagy Sándor; Marika — Eszenyi Olga; János bácsi — Rónai Géza; Peter — Kédly Gyula.

Utána kb.

9.00: Hírek.

9.20: Jávor Sándor jazz-zenekara játszik.

10.00: Időjárásjelentés.

10.05: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Fridl Frigyes.

1. Mendelssohn: Hebridák, nyitány; 2. Csajkovszkij: Diótörő, balett-szvitt; 3. Volkman: F-dur szerenád;

Zsögön Lenke
(Vajda M. Pál. fejn.)

5.30

DÉCIBÁB

4. Massenet: Festői jelenetek; 5. Hubay: A cremonai hegedűs, hegedűszóló; 6. Weiner Leó: Csongor és Tünde, előjáték és közzene.

11.25: Öreg cigányprimások zenekara játszik. Vezető primások: 36. Rác Laci, Kóródi Gyula, Dénes József, Vörös Misi, Rigó Gábor és Parádi Jóska.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.30: A Szociális Missziótársulat előadása. Farkas Edit alapító főnökasszony: „Missziós üzenetek.”

6.05—6.35: Hanglemezek.

1. Garai: a) Ha már tavasz van; b) Citadella, foxtrott (Sebő Miklós); 2. Walter: Ugy fáj, tangó (Szeesén Mihály szövege, Kalmár Pál); 3. Sztatinay: Kislány, foxtrott (Békeffi-Nóti szövege, Kalmár Pál); 4. Sztatinay: A leveleit mind elégetem (Füredi szövege, Sebő Miklós); 5. Szendrey—Lakner: Várlak, slowfox (Sebő Miklós); 6. Buday Dénes: a) Nem járok én sehová se; b) Kis kacska, foxtrott (Szilágyi szövege, Sebő Miklós); 7. Buday Dénes: Sötét a volga, tangó (Harmath szövege, Szedő Miklós); 8. Fényes Szabolcs: Oda vagyok magáért, slowfox (Szeesén Mihály szövege, Kalmár Pál); 9. Komáromi: Itt van semmi, quickstep (Partos szövege, Sebő Miklós).

6.40—7.05: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági felőrája.

7.10—7.35: „Mikor Pesten először táncoltak csárdást.” Rozsnyay Kálmán előadása. (Fejlovasás.)

8—9.10: Rendőr-fúvószenekar. Vezényel Szöllőssy Ferenc.

1. Blankenburg: Nevető élet, induló; 2. Ziehrer: Éjszakázók, keringő; 3. Kéler Béla: Vigjáték-nyitány; 4. Verdi: Alarcobál, ábránd; 5. Kliment: Vigan és kedélyesen, egyveleg; 6. Grunov: A vig kovácsok; 7. Volstedt: Kedélyes néger, lakodalom.

KÜLFÖLDI MŰSOR

JAN. 31 – FEBR. 6-IG

Állomások, ahogy a skálán jelentkeznek 2000 métertől 200 méterig

	KW.	Méter
RADIO PARIS ..	75	1796
KÖNIGSWIL	60	1571
DAVENTRY	35	1500
MOTALA	30	1354
WARSAWA	120	1304
LUXEMBOURG ..	150	1191
OSLO	60	1186
BUDAPEST II. ...	3	834
LJUBLJANA	5	569
BUDAPEST I. ...	120	550
STUTTGART	100	523
MADONA	20	515
WIEN	120	507
FIRENZE	20	492
PRAHA	120	470
LANGENBERG ...	60	456
NORTH REG. ...	50	450
SV. ROMAND ...	50	443
STOCKHOLM ...	55	426
RÓMA	75	421

	KW.	Méter
KIEV	100	416
MÜNCHEN	100	405
KATOWICE	12	396
LEIPZIG	120	382
LWOW	22	377
SKÓT ADÓ	60	373
MILANO	50	369
BERLIN	100	357
STRASBOURG ...	60	349
LONDON REG. ...	50	342
GRAZ	7	339
HAMBURG	100	332
BRNO	36	325
BRESLAU	60	316
POSTE PARISIEN	60	313
GRENOBLE	20	310
HUIZEN	20	302
POZSONY	14	299
NORTH NAT. ...	50	296
HELSBERG	75	291

	KW.	Méter
SKÓT ADÓ	60	286
BARI	20	283
KASSA	3	270
HÖRBY	10	265
TORINO	7	263
LONDON NAT. ...	50	261
M. OSTRAVA ...	11	259
MONTE CENERI..	15	257
FRANKFURT ...	17	251
TRIEST	10	246
GLEIWITZ	5	244
RIGA	15	239
MAGYARÓVÁR..	6	227
BUCURESTI	12	213
MISKOLC	1	208
PÉCS	1	205
BORDEAUX	3	201
MONTPELLIER ..	5	200
FÉCAMP	8	200

Január 31

Vasárnap

BEOGRAD

19.50 Lemezek.
22.20 Rádiózenekar.
23.10—23.30 Vendéglői zene.

BERLIN

18.00 Zenés játék az éjszakai Berlinről.
18.50 Vonósötös
20.00 Rádiózenekar és énekar.
22.30 Táncczene.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

16.50 Kassa.
18—18.50 Pozsony.
19.00 Praha.
19.45 Pozsony.
21.10 Praha.
22.25 Pozsony.
22.45—23.30 Praha.

BRESLAU

18.55 Johow zongoraművész.
20.00 Zenei stafétafutás.
22.30 Táncczene.
22.55 Dalok.

BRNO

16.30 Zenedarabok zongorán.
17.15 Lemezek.
17.35 Német műsor.

18.50 Praha.
22.25 Pozsony.
22.30—23.30 Praha.

BUCURESTI

18.00 Időszerű anyag.
18.10 Szórakoztató zene.
19.10 A nemzet órája.
19.25 Énekar.
20.00 Felolvasás.
20.15—23 Strauss O.: Varrázkeringő, operett.

DEUTSCHLANDSEND.

18.00 Szórakoztató zene.
20.00 A filharmonikusok Weber- és Wagner-estje.
22.30 Táncczene.

DROITWICH

18.35 Shakespeare: A velencei kalmár, színmű.
20.05 Rádiózenekar tenorral.
22.25 Szállodai zene tenor-dalokkal.

FRANKFURT

17.11 A mainzi farsangi egyesület ünnepe.
20.00 Rádiózenekar.
22.40 Bauschke-táncczenekar.
24—2.00 A frankfurti opera magánénekesei és a rádiózenekar.

HAMBURG

18.45 Népzenelemezek.
19.00 Orosz és bolgár dalok.
20.00 Rádiózenekar.
22.45 Bauschke-táncczenekar.

KASSA-KOSICE

16.50 Whitworth: Noé apánk.
17.20 A 32. gyalogezred zenekara.
18.45 Ruszin és magyar hírek. Lemez.
19.00 Praha.
19.40 Pozsony.
21.10 Praha.
22.25 Pozsony.

KÖLN

18.30 Ifj. ének és zene.
20.00 Berlin.
22.30—24 Deutschlandsender.

KÖNIGSBERG

19.00 Tarka képek februárról.
20.10 Szimfónia.
22.40—24 Joost-táncczenekar.

LEIPZIG

18.30 Táncclemezek.
19.00 Hangképek Weberről.
20.00 Weber Euryanthe, opera.
22.30 Bauschke-táncczenekar.

LUXEMBURG

19.00 Vegyes hangverseny.
22.00 Vegyes zene.
24.00 Angol kívánságlemek.

MILANO

19.30 Vegyes zene.
20.40 Bécsi zene.
22.00 Nardi zongoraművész. Utána: Táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 15.30 Praha.
17.50 Könnyű klasszikus zene.
18.50 Praha.
22.25 Pozsony.
22.30—23.30 Praha.

MÜNCHEN

- 19.00 Verdi: Aida, opera.
22.30 Tarka zenés-dalos est.

POZSONY- BRATISLAVA

- 16.50 Kassa.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.40 Friedrich festőnőnél.
19.55 Simácsok-szalonnégyes.
21.10 Praha.
21.50 Külföldi negyedóra magyarul.
22.45—23.30 Praha.

PRAHA

- 16.50 Lemezek.
17.35 Német műsor.
19.05 Trombitakar. Könnyű művek.
19.40 Dráma.
21.10 Fok-zenekar.
22.25 Pozsony.

REGIONAL

- 19.30 Svéd hangképek.
20.10 Könnyű zene. Közben tenordalok.
22.05 Hangverseny.

RÓMA

- 19.30 Vegyes zene.
20.40 Csendőrzzenekar.
22.10 A kis énekkar hgve.
22.40 Táncczene.

STOCKHOLM

- 20.10 Rádiózenekar.
20.45 Hangjáték.
22.00 Gimpel zongoraművész.

STRASBOURG

- 21.30 Közvetítés a párizsi Vigoperából.

STUTTGART

- 18.30 Tarka-est.
20.00 Bécsi farsangi dalok és zene.
21.00 Boroszló.
22.30 Táncczene.

WARSZAWA

- 17.00 Szállodai zene.
19.20 Szólisták lemezei.
21.00 Vidám est.
21.30 Karlklin's Marina énekel.
22.00 Wars: Filmdalok.
22.30 Táncclemezek.

WIEN

- 11.45 Szimfónia szólistákka.
13.09 Kívánsághangverseny.

- 15.40 Wagner Róbert Vónóshármas.
16.55 Wolffing és Stadlmyr írók műveiből.
17.20 Rádiózenekar Coty szoprán és a Dreyer—Zeidler hárfakettőssel.
19.10 Zenéi apróságok.
19.55 Achsel Wanda szoprán éneke.
20.35 Ballada.
20.45 Ma ezt hallják.
21.00 Bécsi különlegességek
22.30 Jazz.

Február 1

Hétfő

BEOGRAD

- 20.00 Opera a Nemzeti Színházról.

BERLIN

- 18.00 Régi és új operettek lemezei.
19.15 Liszt-művek zongorán.
20.10 Tarka zenés-dalos est.
22.35—24 Köln.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Mor. Ostrava.
17.10 Pozsony.
17.25 Kassa.
18—18.45 Pozsony.
19.00 Praha.
19.10 Brno.
19.25 Pozsony.
21.25 Praha.
22.20 Pozsony.
23—23.10 Praha.

BRESLAU

- 19.10 Tarka est.
20.10 Tarka dalos-zenés est.
22.30 Táncczene.

BRNO

- 16.10 Mor. Ostrava.
17.10 Praha.
17.40 Német műsor.
18.30 Lemez.
18.45 Praha.
19.25 Farsangi est.
20.50 Puskin-ünnep.
21.25 Praha.
22.20 Pozsony.
22.25 Praha.

BUCURESTI

- 17.15 Rádiózenekar.
18.00 Időszerű anyag.
18.10 A zene folytatása.
19.10 Felolvasás.
19.20 Lemez.
20.10 Felolvasás.
20.25 Vonósnegyes.
21.10 Kozen Margit énekel, Teodoru D. hegedül, Lupu T. csellózik.
21.45 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.25 Schubert-, Strauss- és Brahms-dalok.
19.00 Tarka-est.
20.10 Tarka képek.
21.00 Hangverseny.
23.00 Tarka zenés est.

DROITWICH

- 18.15 Szoprándalok.
19.40 Katonazene.
20.20 Zenei népszerűségben.
21.30 Wührer Frigyes orosz műveket zongorázik.
22.35 Rádiózenekar Semino csellóssal.
23.45 Kabaré.

FRANKFURT

- 18.00 Stuttgart.
19.00 Tarka dalos-zenés est.
20.10 Szülőföldi est.
21.00 Zenés játék.
22.30 A mainzi farsangi klub ünnepe.
23.00 Táncczene.
24—2.00 Stuttgart.

HAMBURG

- 18.00 Könnyű zene.
19.00 Szórakoztató zene.
20.10 Verses játék.
21.10 Csevegés lemezekkel.
22.40 Köln.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Mor. Ostrava.
17.10 Pozsony.
17.25 Lemezek.
17.40 Magyar műsor.
18.00 Ruszin művek.
18.30 Lemez.
18.40 Ruszin és magyar hírek.
19.00 Praha.
19.25 Pozsony.
21.25 Praha.
22.20 Pozsony.

KÖLN

- 18.30 Filmlemezek.
21.00 Farsangi zene.
22.30 Rádiózenekar, éneklathatos.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Könnyű zene.
19.10 Svéd népdalok.
20.10 Új német operettekől.
21.15 Hangjáték.
22.45 Vonósrendőrzzenekar.
22.40—24 Könnyű és táncczene.

LEIPZIG

- 18.00 Indulók. Vadászdalok. Nyitányok. Polkák.
20.10 Tréfás játék zenevel
22.30 Rendőrsibajnokságok.
22.40—24 Köln.

LUXEMBURG

- 19.15 Kívánságlemezek.
21.15 Reklámhangversenyek.
22.15 Tarka zenés-dalos est
23.20 Rádiózenekar.

MILANO

- 20.40 Ének- és zenés hgvy.
21.50 Cetra-zenekar.
22.45 Táncezene.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Rádiózenekar.
17.10 Praha.
17.35 Praha.
18.00 H. Lemezek.
18.10 Német műsor.
18.45 Praha.
19.10 Brno.
21.25 Praha.
22.20 Pozsony.

MÜNCHEN

- 19.00 Egy tüzérezred Nagy Frigyes- emlékestje.
20.10 Schrammelzene.
21.10 Kívánságlemezek.
22.50 Rádióbál.

**POZSONY-
BRATISLAVA**

- 18.10 Mor. Ostrava.
17.25 Hubay: Melyhegedű- és zongoraverseny.
17.45 Puskin ballada.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.10 Brno.
19.25 Népdalok.
19.45 Vigjáték.
21.25 Praha.
22.25 Magyar hírek.
22.40 Lemezek.

PRAHA

- 18.10 Mor. Ostrava.
17.10 Mese.
17.35 Rendőrzenekar.
18.10 Német műsor.
19.10 Brno.
21.05 Vigjáték.
21.25 Zongoranégyes.
22.20 Lemezek.
23.00 Bach: Fuga orgonán.

REGIONAL

- 19.00 Skót rádiózenekar.
20.30 Paganini-művek lemezek.
21.00 Stolz: A kis ibolya, operett.
22.10 Vonósnegyes.
23.55 Táncezene.
0.40—1.00 Gbbs-vonósnegyes.

RÓMA

- 20.40 Ének- és zenekari hgvy.
21.40 Egyfelvonásos.
22.15 Táncezene.

STOCKHOLM

- 20.50 A madrigálról hangpéldákkal.
22.00 Vonósnegyes.

STRASBOURG

- 20.15 A Boswell-nőverek lemezei.
21.15 Lemezek.
21.30 Farsangi est.
0.15 Táncezene.

STUTTGART

- 19.00 Farsangi est.
20.10 Könnyű és tánczene
Saek Erna szopránal.
21.00 Dalok és versek.
22.30 Köln.
24—2.00 Fűvőzene.

WARSZAWA

- 17.15 Adamska esellőművész-
nő és Kaminska éne-
kesnő.
19.30 Könnyű zene.
20.15 Stompka Henrik ma-
zurkakat zongoráz.
21.00 Hangjáték.
21.30 Kardalok.
22.00 Szimf. hgvy.
23.00 Táncelemezek.

WIEN

- 12.20 Balalajkalemezek.
13.10 Beethoven I. és VIII.
szimfónia (lemezek).
14.00 Csern szoprán.
16.00 H. Filmesillagok le-
mezei.
16.50 A Kék Duna keringő
történetéből.
17.30 Baril szoprán ória- és
daltestje.
17.50 Hegedűverseny.
18.35 Játékok a jégen.
20.00 Hangképek.
21.00 Szimfónikusok.
22.20 A rádiózenekar kíván-
sághangversenye.

Február 2**Kedd****BEOGRAD**

- 19.50 Szimf. lemezek.
21.45 Dalok.
21.30 Népdalok.
22.20—23.00 Cselló- és zongora-
szonáta.

BERLIN

- 18.00 Königsberg.
19.15 Házizene.
20.10 Sibelius: Kis szvit.
20.45 Hangjáték.
22.20 Lovastorna.
22.30 Táncezene.

**BESZTERCEBÁNYA—
BANSKA-BYSTRICA**

- 16.10 Brno.
17.10 Kassa.
17.30 Pozsony.
17.40 Kassa.
18—18.45 Pozsony.
19.00 Praha.
19.10 Pozsony.
19.25 Praha.
21.45 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.45—23.00 Brno.

BRESLAU

- 19.00 Hangképek.
20.10 Rádiózenekar Röhn
hegedűművésszel.
22.30 Hamburg.

BRNO

- 16.10 Rádiózenekar.
17.40 Német műsor.
18.45 Praha.
19.10 Mor. Ostrava.
19.50 Lemezek. Közben
zongorajáték.
20.40 Praha.
22.20 Pozsony.
22.25 Praha.
22.45 Morse-jelek.

BUCURESTI

- 17.15 Szórakoztató lemezek.
18.00 Időszerű anyag.
19.00 Felolvasás.
19.20 Mandolinzene.
19.55 Barbillon-Stefanescu N.
hegedűl.
20.20 Felolvasás.
20.35 Rádiózenekar.
21.45 A zene folytatása.

DEUTSCHLANDSEND.

- 19.00 Tarka óra.
21.00 Althaus: Kis regény
dívatos dalokban.
22.30 Szimfónia.
23.00 Művészlemezek.

DROITWICH

- 18.15 Szalónhármas.
19.25 Szórakoztató zene.
20.50 Stolz: A kis ibolya,
operett.
22.40 Hangverseny.
24.00 Táncezene.

FRANKFURT

- 18.00 Königsberg.
18.30 Az idek zöld hét.
20.10 Klasszikusok tanceda-
rabjai. Romantikus
tancedalok. Mai tánc-
zene.
22.20 Lovastorna.
22.30 Hamburg.
24—2.00 Rádióének- és zene-
kar.

HAMBURG

- 18.00 Rádiózenekar Beck-
mann zongoraművész-
szel.
19.00 Táncezene.
20.10 Königsberg.
22.30 Tánce- és népzene.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Brno.
17.30 Lemezek.
17.40 Magyar műsor.
18.00 Ruzsin műsor.
18.45 Ruzsin és magyar hírek.
Lemez.
19.00 Praha.
19.10 Pozsony.
19.25 Jelenet.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.

KÖLN

- 18.40 Tarka dalos-zenés est.
20.20 Nyugatnémet farsangi est.
22.55 Hamburg.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Rádiózenekar tenor- és hegedűszóloval.
20.10 Farsangi est.
22.40 Hamburg.

LEIPZIG

- 17.30 Könnyű és tánczene.
19.25 Hangképek.
20.10 Farsangi dalos-zenés est.
22.30 Tanczene.

LUXEMBURG

- 19.15 Vegyes angol lemezek.
21.15 Művészlemez.
21.30 Reklámhangverseny.
22.00 Hangjáték.
23.45 Jazz.

MILANO

- 17.15 Stobbia szoprán és Gallino zongoraművész.
20.40 Delli Ponti: Hasis, operett. Utana: Tanczene.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Brno.
17.30 Dalok.
17.50 Lemez.
18.10 Praha.
19.10 Színmű.
19.50 Brno.
20.40 Praha.
22.20 Pozsony.
22.25 Praha.
22.45—23 Brno.

MÜNCHEN

- 19.00 Rádiózenekar.
20.10 Kivánságlemez.
21.00 Tarka zenés-dalos est.
22.30 Bemondás szerint.
23.00 Augsburgi kamaravonóskar.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.10 Brno.
17.10 Kassa.
17.40 Regény öt fejezetben hegedűre és zongorára.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.25 Praha.
21.35 Svoboda zongoraművész.
22.00 Praha.
22.25 Magyar hírek.
22.40 Lemez.
22.45—23 Brno.

PRAHA

- 16.10 Brno.
17.30 Resler zongoraművész.
18.10 Hangképek zenével.

- 19.25 Csajkovszkij: Pique Dame, opera.
21.35 Sztaravinszkij: Mondókák.
22.20 Pozsony.
22.25 Lemezek.
22.45 Brno.

REGIONAL

- 19.00 Könnyű művek.
20.30 Tarka húszperc.
20.50 Vonósnégyes.
22.00 Tarka dalos-zenés est.
22.40 Wood szerzeményei orgonán.
23.25 Tanczene.
23.40 Dallemezek.

RÓMA

- 20.40 Vegyes zene.
21.00 Rossini: Hamupipóke, opera.

STOCKHOLM

- 20.00 Mitchel Viola hegedű.
21.15 Karének. Bellmann-dalok.
22.00 Szórakoztató zene.

STRASBOURG

- 20.15 Kivánságlemez.
21.30 Zenés est.

STUTT GART

- 19.00 Lemezek.
20.10 Rádiózenekar.
21.10 Groh Ernő enekes és a Géczy-zenekar lemezei.
22.40 Tanc- és népzene.
24.00 Frankfurt.

WAR SZAWA

- 17.15 Tanczene.
18.40 Lewiczki Pál zongorázik.
19.25 Könnyű lemezek.
21.00 Szímf. hangverseny.
22.30 Tanclemez.

WIEN

- 12.00 Állástanok könnyű zenéje.
14.00 Dvorzsak: Scherzo. Kodály: Háry János, szvél.
16.00 H. Vidám dallemezek.
17.20 Mirska szoprán.
17.40 Supancsics Miklós eselölzik.
18.50 Csillagászat.
19.15 Házizene.
19.35 Közv. a halleini textilgyárból.
20.10 Aranyos ifjuság. Rádiózenekar Schwelle szoprán és Aramescu tenorral.
21.45 Tárca.
22.20 Streicher és Blümel dalai Schubert Mária szoprán és Tausche Antal bariton előadásában.
23.00 Angol jazzlemez.

S. Zöldesi Mária, a kiváló zongoraművész, aki a közelmúltban tért vissza kanadai turnéjáról Európába, az elmúlt héten nagy sikerrel szerepelt a londoni rádióban (*Yvonne foló*).

Február 3

Szerda

BEOGRAD

- 19.50 Népdalok.
20.20 Lemezek.
20.30 Humor.
21.30 Jazz.

BERLIN

- 18.00 Frankfurt.
19.15 Rádiójáték.
20.10 Ifjusági zene.
20.45 Berger Erna lemezei.
21.00 Bund-zenekar.
22.30 Könnyű zene.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Pozsony.
17.40 Kassa.
18—18.45 Pozsony.
19.00 Praha.
19.30 Mor. Ostrava.
20.35 Kassa.
20.50 Praha.
22.20 Pozsony.
22.40—23 Praha.

BRESLAU

- 19.00 Vidám muzikusok.
20.15 Königsberg.

- 20.45 Táncezene szoprán- és tenordalokkal.
22.30 Berlin.
23.15—24 Német hgvt.

BRNO

- 16.10 Pozsony.
17.15 Praha.
17.40 Német műsor. Rokokkó dalok és zongoradarak.
18.45 Praha.
19.20 Mor. Ostrava.
22.20 Pozsony.

BUCURESTI

- 17.00 Híres hegedűsök lemezei.
18.00 Időszerű anyag.
18.10 Német operettlemezek.
18.45 Felolvasás.
19.00 Deleanu Mimi zongorazik.
19.35 Secareanu Miklós énekel.
19.55 Felolvasás.
20.15 Régi olasz zene. Utána lemezek.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.00 Táne vegyeskarra.
19.00 Tarka óra.
20.10 Az állami opera fűvós-ötöse.
20.45 Ifjúsági zene.
21.15 Katonadatok és indulók.
22.30 Bose: Szvit régi stílusban.
23.00 Glahé-táncezenekar.

DROITWICH

- 20.00 Ismeretlen artisták bemutatkozása.
20.45 Van Phillips és két zenekara.
21.15 Szimfónikus hangv.
23.20 Szalónötös.
24.00 Táncezene.

FRANKFURT

- 18.00 Daloló muzsikáló Frankfurt.
20.15 Königsberg.
20.45 Nők kabaréja.
22.45 Könnyű és táncezene.
24—2.00 Stuttgart.

HAMBURG

- 18.00 Frankfurt.
19.00 Boroszló.
20.15 Königsberg.
20.45 Rádiózenekar.
22.30 Berlin.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Pozsony.
17.10 Magyar műsor.
19.00 Praha.
19.20 Mor. Ostrava.
20.50 Praha.
22.20 Pozsony.

KÖNIGSBERG

- 19.00 Busch Vilmos-est dalokkal.

- 20.10 Ifjúsági zene.
20.45 Stuttgart.
22.40 Berlin.

LEIPZIG

- 21.00 Bohózat.
22.30—24 Szimf. Langendorf zongoraművésszel.

LUXEMBURG

- 19.15 Vegyes angol lemezek.
22.50 Angol zene.
23.20 Könnyű zene.
24.00 Táncelemezek.

MILANO

- 20.40 Vegyes zene.
21.00 Puccini: Bohémélet, opera.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Pozsony.
17.15 Praha.
18.00 Lemezek.
18.30 Lemezek.
18.45 Praha.
19.20 Tarka dalos-zenés est.
20.50 Praha.
20.20 Pozsony.
22.25—23 Praha.

MÜNCHEN

- 19.00 Rádióopera.
20.15 Königsberg.
22.30 Rádiózenekar altdalokkal és versekkel.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.20 Rádiózenekar.
17.40 Lemezek.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.20 Mor. Ostrava.
20.35 Kassa.
20.50 Praha.
22.40—23 Praha.

PRAHA

- 16.10 Pozsony.
17.15 Herben János élete és művei.
17.50 Lemez.
18.10 Német műsor.
18.55 Lemez.
19.20 Mor. Ostrava.
20.50 Rádiózenekar Geyer Stefi hegedűművésznővel.
22.20 Pozsony.
22.25 Táncezene.

REGIONAL

- 19.00 Könnyű angol zene.
20.30 Vonósnyégyes.
20.45 Híres személyiségek a mikrofon előtt.
21.40 Broadway. hangjáték.
23.25 Táncezene.
0.40 Bach-verseny három zongorára.

RÓMA

- 19.45 Vegyes zene.
20.40 Szimfű.

- 22.00 Serrato hegedű- és Satta zongoraművész.
23.15 Táncezene.

STOCKHOLM

- 20.00 Katonazene.
21.30 Lemezek.
22.00 Táncezene.

STRASBOURG

- 20.15 Kivánság lemezek.
21.30 Rádiózenekar.

STUTT GART

- 19.00 Híres zeneszerzőkről lemezekkel.
20.15 Königsberg.
20.45 Vonósnyégyes.
22.20 Berlin.
22.30 Vonóshármas.
23.15 Táncelemezek.
24—2.00 Régi kamaralemezek.

WAR SZAWA

- 17.20 Zenekar.
19.20 Strauss R.: Rózsalovag, részletek.
21.00 Hangképek zongorával.
21.40 Barer hegedűművész.
22.10 Táncezene.

WIEN

- 12.00 Könnyű lemezek. Közben
14.00 Fleta-lemezek.
16.00 H. Szórákzóttató lemezek.
17.15 Geutebrück: Dalok női hangra és zongorára; a-moil vonósnyégyes.
18.35 Pan-Amerikáról.
19.00 Hírek.
19.15 Rádiózenekar és a 2. gv. e. zenekara.
20.50 Tarka tízperc.
21.00 Bortkiewicz: Akrobaták, operarészletek.
22.20 Kétzongorás jazz.
23.00 Táncelemezek.

Február 4

Csütörtök

BEOGRAD

- 19.50 Lemezek.
20.00 Lempel és Moes két-zongorás játéka.
20.20 Badescu Dino énekel.
21.00 Hauser András hegedűl.
21.30 Népdalok.
22.20—23 Vendéglői zene.

BERLIN

- 18.00 Művészlemez k.
19.15 Schubert-dalok.
20.10 Táncezene dalokkal és tréfákkal.
22.30 Könnyű és táncezene.
23—24.00 Stuttgart.

**BESZTERCEBÁNYA—
BANSKA-BYSTRICA**

16.10 Mor. Ostrava.
17.00 Kassa.
18—18.45 Pozsony.
19.00 Praha.
19.25 Mor. Ostrava.
19.45 Pozsony.
20.00 Brno.
20.45 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20—23 Pozsony.

BRNO

16.10 Mor. Ostrava.
17.00 Népdalok.
17.40 Német műsor.
18.45 Praha.
19.25 Mor. Ostrava.
20.00 Rádiózenekar Muzika
hegedűművész.
20.45 Praha.
22.20 Pozsony.
22.25—23 Hangjáték.

BUCURESTI

17.00 Sibiceanu-zenekar.
18.45 Felolvasás.
19.05 Turcanu fuvola- és Fi-
lionescu zongoraművész
19.30 Sack Erna lemezei.
20.15 Filharmonikusok.
22.15 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSEND.

19.00 Tarka óra.
20.10 Olasz operalemezek.
21.00 Szimfónia.
22.30 Heuer: Három kis
darab fuvolára és zongorára.
23.00 Táncclemezek.

DROITWICH

20.00 Szvit.
20.40 Jelenetek egy nyári
revüből.
21.40 Shakespeare-ről.
22.20 Szórakoztató zene.
23.20 Székely Zoltán hegedű,
Bartók Béla zongorázik.
0.15 Táncczene.

FRANKFURT

18.00 Köln.
19.00 Könnyű és táncczene.
20.05 Carmen, opera.
23.30 Táncclemezek.
24—2.00 Lemezek.

HAMBURG

18.00 Hotter bariton.
19.00 Farsangi est.
20.10 Táncczene.
22.30 Berlin.
23—24.00 Stuttgart.

KASSA-KOSICE

16.10 Mor. Ostrava.
17.15 A Kvak-dalegylet hgve.
17.40 Magyar műsor.
18.00 Ruszin műsor.
19.00 Praha.
19.25 Mor. Ostrava.
19.45 Pozsony.
20.00 Brno.

20.45 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20—23 Pozsony.

KÖLN

18.00 Indulók. Katonadalok.
Keringők.
19.00 Szórakoztató zene.
20.10 Nyugatnémet farsang.
22.30 Könnyű és táncczene
dalokkal.

KÖNIGSBERG

18.00 Köln.
20.10 Vidám sítalok tréfák-
kal.
21.00 Hangjáték.
22.35 Berlin.
23—24.00 Stuttgart.

LEIPZIG

18.00 Mandolin- és gitárzene
énekkarral.
19.00 Vidám hangképek.
20.10 Vidám képek dalokkal
és citerával.
22.30 Szórakoztató zene.
23—24.00 Stuttgart.

LUXEMBURG

19.15 Vegyes angol zene.
21.15 Reklámhangverseny.
22.30 Rádiózenekar.
24.00 Táncclemezek.

MILANO

17.15 Attisani mezzoszoprán
és Gobbi bariton.
20.40 Színmű.
22.00 Kamarazene. Utána:
Táncczene.

MOR. OSTRAVA

16.10 Rádiózenekar.
17.15 Praha.
18.10 Német műsor.
18.45 Praha.
19.25 Polgári iskolai énekkar.
20.00 Brno.
20.45 Praha.
22.20 Pozsony.
22.25—23 Brno.

MÜNCHEN

19.00 Dalos-zenés est.
20.10 Parasztvígjáték.
21.40 Német népdalok.
22.45 Közzene.
23—24.00 A bayreuthi rádió-
hármás.

**POZSONY-
BRATISLAVA**

16.10 Mor. Ostrava.
17.00 Orosz dalok és áriák.
17.25 Ledwina orgonaművész.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.25 Mor. Ostrava.
20.00 Brno.
20.45 Közvetítés.
21.40 A „Légiós” férfidal-
egyület.
22.00 Praha.
22.25 Magyar hírek.
22.40—23 Lemezek.

PRAHA

16.10 Mor. Ostrava.
17.00 Felolv.
17.15 Orgonaszonáta.
17.45 Német műsor.
19.25 Mor. Ostrava.
20.00 Brno.
20.45 Puskin: Anyegin,
hangjáték.
22.20 Pozsony.
22.25—23 Brno.

REGIONAL

19.00 Táncczene.
20.30 Hallé-hgv. Gieseking
zongoraművész.
23.30 Táncczene.
0.40 Dallemezek.

RÓMA

20.40 Vegyes zene.
21.00 D'Annunzio: Fran-
cesca da Rimini, szo-
morjáték Zandonai
zenejével.

STOCKHOLM

19.30 Táncczenekar.
20.30 A Tristán és Isolda II
felvonása.
22.00 Lemezek.

STRASBOURG

18.30 Marseille-Provence ál-
lomás zenekara.
21.30 Massenet: Thais, opera.

STUTTART

19.00 Lemezek.
20.10 Lipcse.
22.30 Szórakoztató zene.
23.00 Könnyű és népzene.
24.00 Frankfurt.

WARSAWA

17.15 Norska énekesnő és
Hermelin zongoramű-
vész.
19.00 Hangjáték.
19.30 Könnyű zene.
21.00 Kassern zeneszerző
művel.
21.50 Táncczene.

WIEN

12.00 Állástanok zenekara.
13.45 Toti dal Monte le-
mezei.
16.00 H. Osztrák népzene-
lemezek.
17.20 Schrötter és az Alland-
gyógyintézet.
17.40 Schramek bariton
éneke.
18.00 Walker Lujza gitáro-
zik.
19.30 Guschelbauer 25. ha-
lotti napján.
20.00 Lichtenberg: A cam-
bridgei fiatal úr, vig-
játék.
22.20 Táncczene.

Február 5

Péntek

BEOGRAD

19.50 Lemezek.
20.15 Hangjáték.
21.00 Zágráb.
22.20—23 Rádiózenekar.

BERLIN

18.00 Lipse.é.
19.15 Regi diszindulók.
20.10 Háróm madrigál.
20.30 Beethoven: Eroica.
22.30 Könnyű zene.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

17.10 Pozsony.
17.15 Praha.
17.40 Kassa.
18—18.45 Pozsony.
19.00 Praha.
19.10 Kassa.
20.35 Praha.
22.20 Pozsony.
22.45—23 Brno.

BRESLAU

19.00 Vidám farsangi est.
20.10 Hangjáték.
22.30 Fűvőzenekar.

BRNO

17.40 Német műsor.
18.45 Praha.
19.25 Kassa.
20.10 A népdal.
20.35 Praha.
22.20 Pozsony.
22.25 Praha.

BUCURESTI

17.00 Szórakoztató lemezek.
Közben
18.00 Időszzerű anyag.
19.00 Felolvasás.
19.35 Operaközvetítés.

DEUTSCHLANDSEND.

19.00 Tarka óra.
20.10 Tarka zene.
21.00 Hangjáték.
22.30 Szórakoztató zene.

DROITWICH

19.25 Könnyű orgonaművek.
20.30 Dalkettősök
20.40 Játék a newyorki életből.
22.40 Daljátékból.
23.10 Rádiózenekar Turner hegedűművésznel.
6.18 Táncczene.

HAMBURG

18.00 Lemezek.
19.00 Indulók, egyvelegek,
keringők, nyitányok.
20.10 Stuttgart.

22.20 Miről beszélnek Amerikában?
22.30—24 Stettini hgvzene-
kar.

KASSA-KOSICE

17.10 Pozsony.
17.15 Praha.
17.40 Magyar műsor.
19.00 Praha.
19.25 Rádiózenekar.
20.35 Praha.
22.20 Pozsony.
22.45—23 Brno.

KÖLN

18.00 Riport.
18.35 Táncczene.
20.10 Farsangi ünnep.
22.30 Gálans idők muzsikája és dalai.
23.10—24 Dobrindt-zenekar.

KÖNIGSBERG

18.00 Lipse.é.
19.10 Hangjáték.
20.10 Rádiózenekar Fidéssel tenorral.
22.35 Deutschlandsender.

LEIPZIG

18.00 Szimfónikusok.
20.10 Tarka hangképek.
22.30 Zongorahármas.
23.10 Dobrindt-zenekar.

LUXEMBURG

19.30 Könnyű és táncleme-
zek.
21.15 Karének.
21.40 Szórakoztató zene.
22.25 Táncczene.
22.45 Riport.
23.30 Orgonaverseny.
24.00 Angol táncczene.
1.00 Vegyes angol hgv.
1.30 Angol táncczene.

MILANO

17.15 Táncczene.
21.00 Szimf. hangverseny.
23.15 Táncczene.

MOR. OSTRAVA

17.10 Művészeti hírek.
17.15 Praha.
18.10 Német műsor, zongora-
szólovál.
18.45 Praha.
19.25 Kassa.
20.10 Brno.
20.35 Praha.
22.20 Pozsony.
22.25 Praha.
22.45—23 Brno.

MÜNCHEN

18.45 Fűvőzenekar és nép-
énekegyüttes.
20.10 Tarka óra.
21.10 A világ legjobb tán-
zenekari lemezek.
21.35 Zongora és zenekari
verseny.
23.30 Deutschlandsender.

POZSONY- BRATISLAVA

15.00 Praha.
17.15 Praha.
18.00 Magyar hírek. Utána:
Smertych zongoramű-
vész.é.
18.45 Praha.
19.10 Kassa.
22.25 Magyar hírek.
22.40 Lemez.
22.45—23 Brno.

PRAHA

16.30 Jazz.
17.10 Versek.
18.10 Német műsor.
19.25 Kassa.
20.10 Brno.
20.35 Vonósnégyes.
21.00 Operakeresztmetszet.
22.20 Pozsony.
22.25 Lemezek.
22.45 Brno.

REGIONAL

19.00 Rádiózenekar.
20.30 Szalonötös.
21.15 Debussy-zene.
22.00 Amerikai táncok.
22.30 Csemlalósóló.
23.25 Táncczene.
0.40 Hangszerszóló.

RÓMA

20.40 Jorio: A fantasztikus
bolt, operett. Utána:
Táncczene.

STUTTGART

19.00 Apró zongoradarabok.
20.10 Kávéház az Aranykifli-
hez, operett.
22.30 Deutschlandsender.
23.00 Táncczene.
24—2.00 Opera- és operett-
lemezek.

WARSAWA

17.15 Részletek Kálmán:
Órdöglovás című ope-
rettjéből.
19.00 Sienkiewicz: A po-
niklai orgonás.
19.20 Dalok.
19.45 Operarészletek.
20.15 A filharmonikusok.
22.45 Táncclemezek.

WIEN

12.00 Könnyű lemezek.
14.00 Rachmaninov zongora-
lemezei.
15.35 Beethoven: D-dur fu-
vola-, hegedű- és mly-
hegedűszerenád.
16.00 H. Vidám lemezek.
16.55 Castelli a régi Bécs
eredeti alakja.
17.30 Csello- és zongoraszo-
nata.
19.25 Mascagni: Parasztbe-
csület. Leoncavallo:
Bajazzók. Közv. az
állami operaházból.
22.00 Állástalanok zenekara.
22.20 A zene tolytatása.

Február 6

Szombat

BEOGRAD

20.00 Közvetítés.
22.20 Tánclemezek.
23—23.30 Vendéglői zene.

BERLIN

18.15 Hangképek vonós-
gyessel.
19.15 Purcell: Öt bariton-
dal.
20.10 Filmzene.
22.30 Boroszló.
24.00 Híres tánczenekarok
lemezei.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

16.45 Kassa.
18—18.45 Pozsony.
19.00 Praha.
19.15 Pozsony.
21.10 Mor. Ostrava.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.40—23 Praha.

BRESLAU

18.20 Előadás dalokkal.
20.10 Königsberg.
22.30 Könnyű és tánczene.

BRNO

15.45 Pozsony.
17.35 Lemez.
17.40 Német műsor.
18.45 Praha.
19.15 Közvetítés.
19.55 Praha.
21.05 Mor. Ostrava.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.25—23.30 Praha.

BUCURESTI

17.15 Katonazene.
18.00 Csevegés.
18.10 Szórakoztató zene.
20.15 Tánczene.
21.45 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSEND.

19.00 Tarka óra.
20.10 Tánczene.
23.30 Csemhalózene.
23.00 Glahé-tánczenekar.
24.00 Kedvelt tánczeneka-
rok lemezei.

DROITWICH

19.45 Az Ir testőrség zenekara.
Közben férfikar.
21.00 Tarka zenés, dalos est.
22.28 Vonósnegyes.
23.10 Könnyű zene.
24.00 Tánczene.

FRANKFURT

18.00 Indulók, katonadalok.
20.10 Farsangi ünnep.

DÉLICAB

22.30 Tánczene.
24—2.00 Könnyű és tánczene.

HAMBURG

18.15 Tánczene.
19.00 Északi dalok és mondó-
kák.
20.10 Tarka est.
22.30 Tánczene.
24—1.00 Johannsen-tánc-
zenekar.

KASSA-KOSICE

16.45 Jelenet zenével.
17.35 Lemez.
17.40 Magyar műsor.
18.00 Ruszin műsor.
19.00 Praha.
19.15 Pozsony.
21.05 Mor. Ostrava.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.40—23.30 Praha.

KÖNIGSBERG

18.15 Dalok és tréfák.
19.10 Hegedűszonáta.
20.10 Évszázadok tánc-
dalos-zenés est.
22.40 Boroszló.

LEIPZIG

18.50 Vigjáték.
20.10 Farsangi dalos-zenés
est.
22.30—24 Operabál.

LUXEMBURG

19.15 Vegyes angol zene.
20.15 Dalok.
21.00 Új lemezek.
22.00 Könnyű zene.
22.15 Szimfónia.
22.50 Rádiózenekar.
24.00 Tánczene.

MILANO

17.15 Tánczene.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Puccini: A nyugat lá-
nya, opera. Utána:
Tánczene.

MOR. OSTRAVA

17.35 Lemezek.
17.55 H. Lemezek.
18.30 Lemezek.
19.55 Praha.
21.05 Rádiózenekar.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.25 Praha.

MÜNCHEN

18.00 Szórakoztató zene szó-
listákkal.
20.10 Ismert és ismeretlen
német filmek zenéjéből.
22.20 Bemondás szerint.
22.30 Tánczene.

POZSONY- BRATISLAVA

16.45 Kassa.
18.00 Magyar műsor.

18.45 Praha.
19.15 Tánccalok.
19.40 Közvetítés.
21.05 Mor. Ostrava.
22.00 Praha.
22.25 Magyar hírek.
22.40—23.30 Praha.

PRAHA

16.00 Hírek, Lemezek.
16.45 Ifj. színmű.
17.55 Tarka zenés-dalos est
németül.
19.15 Az I. nemzeti gárda
fúvószenekara.
20.00 Vasutashumor zenével.
21.00 Sport.
21.05 Mor. Ostrava.
22.20 Pozsony.
22.25 Sport.
22.40—23.30 Kávéházi tánc-
zene.

REGIONAL

19.00 Könnyű angol zene.
19.45 Mai költők.
20.30 Szalónhármas.
21.00 Gregorianverseny.
22.20 A kristálypalota zene-
kara.
23.25 Tánczene.

RÓMA

20.40 Cetra-zenekar.
22.00 Egyfelvonásos.
22.40 Tánczene.

STRASBOURG

21.30 Tarka zenés-dalos est.
0.15 Tánczene.

STUTTGART

19.00 Farsang a hanglemezt-
boltban.
19.45 München.
20.10 Tarka farsangi est.
22.30 Könnyű és tánczene.
24.00 Frankfurt.

WARSAWA

17.00 Férfikar népzeneakkal.
17.15 Tánclemezek.
19.10 Kis rádiózenekar.
19.45 Vidám dalos zenés est.
21.00 Kis rádiózenekar.
21.35 Tarka est.
22.30 Tánczene.

WIEN

12.00 Könnyű zene.
13.10 Lemezek.
14.00 Tauber lemezei.
15.35 A Bruckner-énekkar
vidám dalai.
16.20 H. Kivánságlemezek.
17.30 Népdalok.
17.55 Közvetítés Tratl
György író salzburgi
lakásáról.
19.15 Riport.
20.25 Hruby Viktor: Dal,
kacagás, tánc című
rádióegyvelege.
22.20 Az akadémiai téli világ-
bajnokságok.
22.40 Jazz.

Muráti Lili

és

Somlay Artúr

vendégjátéka

Tarnai Ernő rendezésében a

Terézkörúti Színpadon

L Á S Z L Ó M I K L Ó S

VÉN SZAMÁR!

című új darabjában. — Főszereplők:

Gárdonyi, Peti, László, Mihályi, Fenyő

Ezt megelőzi a nagy kabaréműsor

Salamon Béla, Rajna Alice, Herendi

Manci és a nagy társulat felléptével.

Rendező: **Kőváry Gyula**

KEZDETE 9 ÓRAKOR!

TELEFÓNSZÁM: 1—265—54

PEREG A FILM

Fülöp Magda a „Méltóságos
kisasszony“ című filmbe
befutott a legjobb magyar
filmszínésznők közé.

Bemutatja :

Décsi—Kamara—Átrium
(Forrai—Karossa fotó)

BÁB

Pereg a film

ROVATVEZETŐ SZINETAR GYÖRGY

A méltóságos kisasszony

A „Méltóságos kisasszony”, mint az ötvenedik magyar film, minden tekintetben megérdemli azt az előkelő, ünnepi helyet, a jubileumi film jelzõt, amelyet a véletlen a magyar filmgyártásban számára kijelölt. A „Méltóságos kisasszony” Szepes Béla és Vári Pál filmje még magán viseli a régi magyar filmek egyik jellegét, a mindenáron mulattatni akarást, de már erősen kacsingat a francia problémafilmek felé is. A szerzők vállalkozása jól sikerült. Megfognak, anélkül, hogy túlhajszolnák a film drámai anyagát és nevetetnek, anélkül, hogy elfelejtenék a téma tulajdonképpeni emberi motívumait és a mondanivalót. Vidor Endre felvételei gyönyörűek. Szelezcky Zitának, a film hősnőjének még fejlődnie kell, míg Fülöp Magda ezzel a szereppel teljesen befutott. Csontos Gyula, Báthty Lajos, Uray Tivadar, Mály Gerő, Molnár László, Vizvári Mariska, Báthori Gizi és Dévény Gyuri egyenlően veszik ki részüket a megérdemelt sikerből.

Készül a legújabb magyar film.
Címe: „Hetenkint egyszer”. Irta
Nóti Károly. A film három női
főszerepét Pereg Zita, Vaszary
Piroska és Lendvay Márta
játsszák

(Foto Faludi)

ny,
var
epi
var
ny"
égi
tini
nek,
ak,
et-
eni
dre
nő-
pel
ay
ka,
zü-

.
a
i
y

1B

Ann Shostern
(R. K. O. foto)

AMI A HIRADÓKBÓL

Jackie Coogan édesanyja és Mr. Arthur Bernstein, Coogan menedzsere

Mary Carlisle és a kis Spanky most együtt játszanak (R.K.O. foto)

Richard Dix az ismert filmsztár megalakította a filmszínészek zenekarát, amelyben ő maga is játszik (R. K. O. foto)

Garbóról minden nap új hírt kap szárnyra a világ és a közönség már képtelen eligazodni a sok ellentétes híradás között. Alább közöljük a két legújabb Garboi-át. Mindenki válassza ki közülük magának azt, amelyik ízlésének legjobban megfelel.

*

Most készült el Greta Garbo új filmje, a Napoleon idejében játszó „Madame Walewska“, amelyben Charles Boyer a partnere. Losangelesi hírek szerint Greta Garbónak az a szándéka, hogy abbahagyja a filmzést és Svédországban vásárolt birtokára költözik. Állítólag már eladta hollywoodi házáát és teljes csendben hozzálátott egyéb amerikai értékének felszámolásához is. Visszavonulásának okául azt emlegetik, hogy egészségi állapota nagyon rossz, veszes fogyása még mindig nem állapodott meg és orvosai képtelenek testsúlyát gyarapítani.

*

Greta Garbo annak a kívánságának adott kifejezést, hogy a „szerelmes hősnő” szerepköréről át akar térni a vígjátéki szerepekre. Ez a kívánsága óriási feltűnést és nagy ellenkezést váltott ki a Metro-filmgyárnál, ahova Garbót a szerződése köti. Garbo kijelentette, hogy megválnak a filmtől, ha továbbra is régi szerepkörére kényszerítik. Az utóbbi időben már többször felrepült teljes visszavonulásának híre. Legutóbb azonban az a meglepő és bizonyára nagy érdeklődést keltő hír érkezett róla, hogy mégis vígjátékban lép fel, mégpedig Chaplinnal együtt.

*

Hollywoodi kimutatás szerint az ottani filmgyárak 16.000 személyt foglalkoztatnak. A 16.000 ember évi fizetése összesen 84 millió pengőre rüg. Ennek az összegnek a megoszlása azonban nagy eltéréseket mutat. Mae West évi jövedelme például két és félmillió pengő, Marlene Dietrich 1,800.000 pengőt keres. Elképzelhető, hogy a nagy sztárjövdelem mellett a nagy tömeg milyen csekély fizetésért dolgozik.

*

Csehszlovákiában van a Bohumil Vesely múzeuma. Ez a múzeum párját ritkítja egész Európában, mert alig van még egy olyan hely, ahol a film őskora ilyen teljes gyűjteményben látható lenne.

Másfél évtizeddel ezelőtt Bohumil Vesely az egyik filmkölcsönző vállalat alkalmazottja volt és akkor kezdte gyűjteni azokat a filmeket, amelyeket már mint értékteleneket eldobáltak.

Bohumil Vesely gyűjteményében 350 nemzetközi nevű filmszínész szerepel. Douglas Fairbanks például első filmjével, „A kanári madár”-ral van itt képviselve, Marlene Dietrich 15 évvel ezelőtti első filmjével, Greta Garbo „Az örömtelen ucca” című bécsi filmmel, amelyben még alig lehet megismerni, Jackie Coogan minthet egészen kis fiú, Harry Liedtke még

KIMARADT

abból az időből, amikor először kezdte az érzelmes bécsi szíveket törni. Chaplin egy 1916-ban készült groteszkfilmben, amelyben még egészen más volt a bajusza, mint a mostani, Gunnar Tolnaes, Paul Wegener, Asta Nielsen, Pola Negri, Henny Porten, Putty Lia, Ossi Oswald és még rengeteg olyan név szerepel ebben a világraszóló gyűjteményben, amely név már valóban csak a mozimúzeumban fordul elő.

A Daily Herald jelentése szerint Londonban meghívottak számára bemutattak egy filmet, amelynek rendezője és szereplői is csupa ismeretlen ember és amely egy hollywoodi filmgyárban készült, anélkül azonban, hogy a gyár címét a filmen feltüntették volna. Akik a filmet látták, azt mondják, hogy a rendezés munkája a legjobb amerikai rendező tehetségére vall és arról beszélnek, hogy a film tulajdonképpen egész sereg ismert és kitűnő filmszínész anyagi támogatásával jött létre.

A film címe: „Millions of us” (Milliók közülünk). Egy amerikai munkanélküli sorsát mutatja be, akit kenyér és munka helyett szép szavakkal traktálnak és rettenetesen koplal, amiközben jótékony célú banketteken „szociális missziót” végző emberek szónokolnak.

Az amerikai filmtröszt mindent elkövet, hogy ez a film ne kerülhessen a közönség elé. A film iránt azonban óriási érdeklődés nyilvánul meg és azok a mozik, amelyek előadják, zsúfolásig megtelnek. Most Londonban is be akarják mutatni a hollywoodi ismeretlenek filmjét, egyelőre azonban még nem lehet tudni, hogy a film a londoni mozikban bemutatásra kerülhet-e.

Losangelesi jelentés szerint Kaliforniában, Salt Lake City közelében repülőkatasztrófa érte Martin Johnsont, a világhírű filmoperatőrt és feleségét, Leighty Helén Osa ismert amerikai színésznőt.

Johnson expedíciós filmjeivel szerzett világhírt nevének. Első filmje a kannibálokkal foglalkozott, azután Ausztrália és Borneo, majd Malakka és Ceylon egzotikus vidékein készített filmeket. Utazásairól érdekes könyvekben is beszámolt. Két munkáját magyarra is lefordították. Az elmúlt tíz évben a Johnson-házaspár Afrika őserdejében, illetve őserdei fölött dolgozott. Repülőgépről filmezték az elefánt-, zsiráf-, bivaly- és zebracsordákat. Ők készítették a „Baboona”, a „Simba”, a „Fényképezőgéppel Afrikán keresztül” és a „Congorilla” című filmeket. Afrika fölött legalább százezer kilométernyi légi utat tettek meg kényszerleszállás nélkül.

Most, miután Salt Lake City repülőteréről felszálltak, a repülőgép egyik szárnya ismeretlen okból letört és mintegy 500 méter magasból lezuhantak. Johnson szörnyethalt, felesége súlyosan megsebesült.

DÉCIBÁB

Bette Davies szerepet tanul
(Warner foto)

Clark Gable és Reginald Owen egy felvételi szünetben
(Metro foto)

Barbara Stanwyck érdekes nargylet kapott ajándékba
(R. K. O. foto)

Glenda Farrell

Jeanne Madden

Jean Muir

Margaret Lindsay
(Warner fotók)

Astrid Alvin most költözött be új hollywoodi villájába
(20th Century Fox foto)

ók)

The Unknown Hollywood I Know

[CONTINUED FROM PAGE 37]

body... where—for a... hour, perhaps two or three... Everybody jumped... cried... called out, "Give... In... man in the room... with the assortment... wanted. Then there... matches. It was a great... your cigarette... him as if he had been... "Boss" and once I... Eugenie B...

think that... a perfect picture of... this... come alive (Lord... and emotion upon the screen... also let his love for vulgarity and how to play run rampant... was Griffith... best.

On... other stage Dorothy Gish (she wore a black wig then—remember?) made... They called this "the pep corner." Elmer Clifton, who was later to direct "to the Sea in Ships," directed her, and Barthelmess who was, so mu...

Hollywoodból jelentik, hogy ott ezidőszerint egyidejűleg 45 egész estét betöltő filmet forgatnak. Hetenként átlag 10–15 film készül el, ami megfelel mintegy 600 filmből álló évi produkciónak. Kiderül továbbá ezekből az adatokból, hogy az amerikai gyártásnak csak egy töredéke kerül át hozzánk, miután nálunk ennek alig tíz százaléka kerül bemutatásra.

Molnár Ferenc legutóbbi nagysikerű színművének, Az ismeretlen leánynak a filmjogát a Metro—Goldwyn—Mayer szerezte meg. A legközelebbi időben Az ismeretlen leány felvételeit már meg is kezdik. A főszerepet, amelyet a Vígszínházban Darvas Lili játszott, a filmen Luise Rainer, a Ziegfeld-film női főszereplője fogja játszani.

Szombathelyi Blanka és Várkonyi Zoltán, a „Dr Tokaden” című most elkészült új magyar film két szerelmese
(Mozgóképzemeli foto)

A filmszakma tisztviselőinek egyesülete február 27-én, szombaton este nagyszabású bált rendez az egyesület javára. A bál iránt szakmán kívül is nagy érdeklődés nyilvánul meg.

Befejezték a „Fizesen nagysád” című új filmvígjáték felvételeit a Hunnia filmgyárban. A film rendezője Ráthonyi Ákos, főszereplői pedig Jávor Pál, Muráti Lili, Tolnay Klári, Gombaszögi Ella, Kabos Gyula, Latabár Kálmán és Peti Sándor.

„Saratoga” a címe Clark Gable és Joan Crawford legközelebb forgatására kerülő együttes filmjének. A film forgatókönyvét Anita Loos és Robert Hopkins írják.

Jean Harlow
(Metro foto)

Charles Boyer játssza Napoleon szerepét Greta Garbo „Madame Walewska” című új filmjében. Charles Boyer ezzel a szereppel Greta Garbo tizennyolcadik partnere lett.

*

Edmund Lowe, Ervin Stuart és Lukács Pál játsszák a Metro „Espionage” című új kémfilmjének három főszerepét. A film az angol titkos szolgálat életét tárja fel.

*

A Paramount filmgyár hollywoodi stúdiójában e pillanatban a következő filmek vannak munkában. „Souls at Sea”. Főszereplők Gary Cooper, Georg Raft és Frances Dee. „Swing high, swing low” Fred Mac Murrayvel és Carola Lombarddal. „Internes cant take Money” Barbara Stanwyckkal és Joel McCréával a főszerepben.

*

„Három bajtárs” címen új filmregényt írt Erik Marie Remarque, a „Nyugaton a helyzet változatlan” című regény világhírű szerzője. A film forgatókönyvét R. C. Sheriff készíti el.

*

Hans Albers legközelebbi filmjében Conan Doyle híres fi-

guráját, Sherlock Holmest, a mesterdetektívet eleveníti meg. Az első Sherlock Holmes-filmet Karl Hartl rendezi.

*

Most forgatják Hollywoodban Jeanette MacDonald új filmjét. Címe: „The Firefly”. MacDonald partnere a nászútjáról most hazatért Allan Jones, rendezője pedig Robert Z. Leonard.

*

„Válóok” a címe Anny Ondra és Paul Hörbiger most készülő

új együttes filmjének. A filmet természetesen Carl Lamae rendezi. Carl Lamae-nak és Anny Ondrának egyébként a „Válóok” lesz tizenötödik közös filmjük.

*

Hosszú, de indokolatlan hallgatás után végre ismét felvevőgép elé áll Wallace Beery. Új filmjének címe: „The old Soak”, partnerei pedig Ervin Stuart, Betty Furness és Una Merkel lesznek.

Loretta Young és Don Ameche játsszák a legromantikusabb szerelmi történet, a „Ramona“ két főszerepét. A végig színes eljárással készült film egy egzotikus földrész szépségeit és két fiatal lélek drámai szerelmét tárja fel a néző előtt.

A „Ramona“ a RADIUS filmszínházban kerül a pesti közönség elé

(20th Century Fox fotó)

„A szív nem eladó“ a címe
Rökk Marika legújabb film-
jének, amelyet az URÁNIA
filmszínház mutat be a
pesti közönségnek
(Ufa foto)

énet,
tikus
előtt.
foto)

Sol Lesser, a gyermeksztárok felfedezője nyilatkozik legújabb felfedezettjéről

Bécs, 1937 január.

Érdekes vendége volt az elmúlt héten a bécsi filmszakmának. Mister Sol Lesser, az amerikai R. K. O. filmgyár egyik igazgatója, aki egyben a világ legtehetségesebb gyermekszínészeinek a felfedezője is.

Mister Sol Lesser európai tanulmányútja során látogatott el Bécsbe, ahol hangulatos cocktailpartit keretében fogadta az osztrák ujságírókat

és nyilatkozott európai körútjának eredményéről és tapasztalatairól.

— Nem dolgozni jöttem Európába, hanem egyszerűen mint kíváncsi idegen akarom végigbarangolni a különböző országokat. Sajnos, mint máskor, úgy ezúttal sem tudtam teljesen megvalósítani elhatározásom, mert bármerre járok, bármi érdekeseget látok, mindig felébred bennem a filmember és rögtön

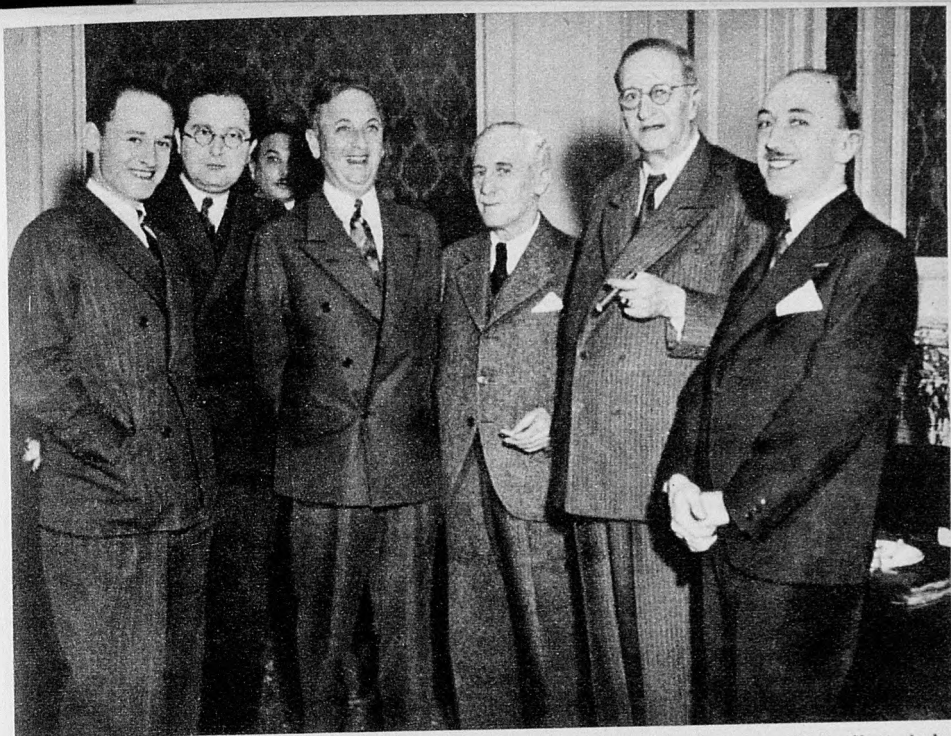
arra gondolok, mennyiben tudnám felhasználni a látottakat a filmgyártásban. Bécsben is pihenni akartam és mégis, már az első napon dolgoztam. Ugyanis, már első délelőtt eszembe jutott, hogy itt lakik Oscar Strauss, a világhírű zeneszerző. Na elhatároztam, hogy meglátogatom.

Mister Strauss. Délután már jó barátok voltunk és este szerződtettem legújabb felfedeztettem: Bobby Breen új filmjének zeneszerzőjéül. Ez a szerződés aztán végérvényesen lehetlenné tette a további pihenést. A szerződés aláírásának pillanata óta ugyanis éjjel-nappal együtt vagyunk és a Bobby Breen-filmről beszélünk.

Sol Lesser az amerikai filmváros egyik legérdekesebb alakja. Sol Lesser valósággal specializálta magát a gyermektehetségek felkutatására. A világ leghíresebb gyermeksztárjai köszönhetik karrierjüket. Így ő fedezte fel annak idején Jackie Coogant és Bobby Peggy-t, a felejthetetlen kis komikát. Bobby Peggy ma tizenkilenc éves és teljesen visszavonult a filmtől. Ugyancsak Sol Lesser

Bobby Breen, Amerika új gyermeksztárja

Sol Lesser, Bobby Breen felfedezője Bécsben. Középen Guttman M. igazgató, mellette balra Sol Lesser, jobbra Oscar Strauss (Fotó Willinger)

felfedezése volt Jackie Cooper és Freddie Bartholomew is. De minden pártfogója között a Bobby Breen felfedezésére legbüszkébb. Bobby Breennel mástól évvel ezelőtt találkozott Sol Lesser és azóta legfőbb pártfogója.

Bobby Breen e pillanatban 11 esztendő és a szakértők szerint teljesen kialakult, jó, szárnyaló tenorhangja van. Montrealból jött Kanadába szüleivel együtt négyesztendő korában.

Egy napon véletlenül jelen volt nővére zongoraórán és míg nővére játszott, ő önkéntelen dudolással kísérte nővére játékát. A zongoratanár rögtön felfigyelt

a gyerek csodálatos zenei készségére, foglalkozni kezdett vele, zene és énekleckéket adott neki és hatesztendő korában egy torontói színházban már a nyilvánosság elé állította. A hatesztendő Bobby Breennek olyan sikere volt, hogy néhány hónap múlva már a Broadwayn énekelt és egy esztendő múlva állandó szerződötetett énekesé lett a newyorki rádiótársaságnak. Valósággal élményt jelentett az amerikai rádió közönségnek Bobby Breen szereplése, aki minden szombat délután gyönyörű gyermekdalokat énekelt a mikrofonba.

New-Yorkból nővére, Sally Breen vitte a kis-

fiút Hollywoodba. Sally Breen tulajdonképpen maga akart a filmnél elhelyezkedni és helyette öccsét, Bobyt szerződtették.

Sol Lesser magához vette a kis csodagyereket és maga gondoskodik további neveltetéséről is.

Néhány hét múlva kezdik forgatni Hollywoodban Bobby Breen első nagy filmjét, amelynek muzsikáját már Oscar Strauss komponálja.

Sol Lesser négy napig tartózkodott Bécsben és elutazása előtt ígéretet tett arra, hogy jövőre ismét eljön Európába, mert Amerikának mindig szüksége van új tehetségekre.

És mire született Ön?

Fenti címmel körkérdest intéztünk tíz nappal ezelőtt olvasóinkhoz. A körkérés megindításához Eleonor Powellnek, a „Táncra születtem” című filmjével kapcsolatos nyilatkozata adott alkalmat.

Olvasóinkat ügylátszik, megfogta a kérdés, mert az elmúlt tíz nap alatt rengeteg válaszlévlél érkezett hozzánk. Voltak a válaszok között naív verskísérletek, voltak őszinte vallomások, voltak olyanok, amelyeket éppen gyónásszerű nyíltságukért nem adhatunk át a nyilvánosságnak és voltak értékes, komoly, megfontolt válaszok is.

A hét legszebb pályázatát Oroszy Gabriella küldte be, akinek levelét teljes egészében alább közöljük:

„Mire születtem?”

Mondjam el, hogy szürke kis hivatalnokai pozíció látszik életcélnak?

Gondolkoztam, hogyan foglaljam szavakba a mondanivalóimat?

Kell, hogy legyetek, sokan, szürke kis verebek, akik, művészetről lévén szó, megpróbáltatnak egyet-mást, Talán megrogzítani a percet a mozdulatot szoborban, képben. Talán vittétek valamire rajzban. Nem tudtok táncolni, nem tanulatok, sohasem volt alkalmatok rá. Nem báloztatok vidáman gondtalanul. De ha magatokban vagytok és szól a rádió, a zene ritmikus mozdulatokra készítek... látjátok magatokat ezerszemű elsötétített nézőtér előtt táncban feloldott érzésekkel pillékönnyen lebegni, hajlani, fordulni... vagy a jazz hangjaira groteszk mozdulatokkal új és nagyszerű dolgo-

kat produkálni... És színészi ambíciótól hajtva, mint próbáltak szerepeket, pózokat a tükör előtt, igazi könnyel játszva meg a szomorúságot, amelynek titkát csak ti ismeritek... És ezer szép gondolat hajt az írás felé. Nagy, kedvelt írónak lenni... megajándékozni az emberiséget egy új látószöggel. Hiszen zenét szerezni sem olyan nehéz. Tralala... hát nem mindennap zsong valami melódia a fületekben. Ő nem lopott, hallott töredékek. Talán munkaközben, talán ha kisüt a nap, talán annak örömére, hogy szép fehérszakállú fák között bolyonghattok. Szép az élet! Hát nincs-e sok öröm, bánat és ezer apróság ami melódiát kínál?... csak meg kell hallani.

Álmodozók!

Nem, nem kell nektek a komoly tudás. Kell, hogy ilyenek legyetek. Kinek írának, játszanának, alkotnának a művészek, ha ti nem volnátok?

Igen! Most már megértettem! Tudom!

Arra születtem, hogy megértsek, mélységesen megértsek minden nagyot, szépet, művészt és hogy fájjon a szívem a soha el nem érhető álmok után.

Oroszy Gabriella

Mire született Ön pályázatunkon természetesen azok a válaszok is résztvesznek, amelyeket itt nem közöltünk le. A pályázat három legszellemesebb választát egy-egy páhollyal, a további öt szellemes választ 2-2 jó jeggyel jutalmazzuk a „Táncra születtem” film valamelyik előadására.

A „Táncra születtem” hat főszereplője. Frances Langford, Buddy Ebsen, Eleonor Powell, James Stevart, Una Merkel és Sid Silvers
Bemutatja
METRO FILMPALOTA

Eddy
mind
a „T
vétele
kép e

Eddy Nelson kísérte el
mindennap Eleanor Powellt
a „Tánera születtem“ fel-
vételeihez a stúdióba. Ez a
kép egyik ilyen közös sétán
készült
(Metro foto)

KARRIER

Newyorki lapok érdekes részleteket közölnek Joe Pasternak hollywoodi karrierjének első állomásáról. Amikor Laemmle átadta Charles Rogersnek a nagy filmvállalatot, az új tulajdonos több alkalmazottnak fölmondott. Ezek között volt Joe Pasternak és Adele Comandani írónő.

— Ugy a producernek, mint az írónőnek joga van végkielégítésre, miután szerződésük még egy évig érvényes.

Rogersnek nem volt kedve fizetni és ezért elhatározta, hogy Pasternakot a felmondási határidőre megtartja és megbízza egy film elkészítésével. Az újdonság gyártása összesen 100.000 dollárt — amerikai fogalmak szerint neveléses összeget — engedélyezett Pasternaknak. Ugyanakkor a filmkönyv megírását az írónőre bízta. Természetes, hogy ebből a szerény összegből nem szerződhetett a magyar vállalkozó sztárokat, sőt még csak közepesen fizetett színészeket sem. Kezdőkkel volt kénytelen elkészíteni a filmet.

Primadonnáját, Deanna Durbint, egy 16 éves lányt, a görlok csoportjából emelte ki. A rendkívül olesón előállított film váratlan sikert aratott. Hatalmas összeget keresnek rajta.

Természetes, hogy úgy Pasternak, mint az írónő, új szerződést kaptak az Universalhoz — háromszoros gázsival.

Deanna Durbin

A
tüz
föld
mel
min
A
elm
csó
göb
bal
szó
V
meg
min
lopr
Vih
mag
V
Csu
vett
hát
—
koz
—
a r
vih
V
a r
szer
H
gett
vén
szer
kod
ház
pal
szer
Kat
tött
a t
egy
vel.
E
eml
kez
mos
pity
mát
gaz
maz
A
gén
ven
voln
—
Mát
Oda
legé
A
és
pen

Varga Mátyás bosszút áll

Írta: Székely Molnár Imre

Az esthajnalba bókoló őszi nap elfáradt tüzes sugarai mégegyszer körülesóholták a földet. A természet hálából nagy világszemeket nyitott feléje, hogy igrák föl ezt a mindent bearanyozó sugározónt.

A tó aranyban izzó tükrében mégegyszer elmerültek a hattyuskedvű libák s valami csodálatos íz permeteződött széjjel a levegőben. Az örökkévalóság konzerváló ereje balszamozódott puhán a tájra és a jószág szorongásával teltek meg a lelkek.

Varga Mátyás a tömzsi, zömök ember megállt tanyai házának ambitusán. Mellette, mint az árnyék húzódott meg az egyik oszlopnál Kiss János, a ragyásképi majoros. Viharálló, nehézmozgású, megfontolt szavú magyar.

Varga Mátyás nagy leszámolásra készült. Csupa remegés és palástolhatóan izgalom vett erőt rajta. Mély öblös hangján szólt hátra a majorosához.

— Aztán elgyün-e? — kérdezte a várakozás idegekremenő tépelődésével.

— Igen. Mőgigérte — adta meg a választ a majoros, aki tudta, hogy milyen nagy vihar tombol gazdája lelkében.

Varga Mátyás eközben visszakalandozott a multba. Arra az időre, amikor szégyenszemre kellett elbujdosnia a faluból.

Hogy is volt csak? 30 keserves év pergett le hirtelen felkavart gondolatainak örvénylő tengerében. És látta magát, mint szegény zsellért, aki szerelmes szívvel lopakodik el estelenként a Nagy Mihály uram háza elé. Csokros bokrétát szedegtetett nappal a mezők illatos virágaiból, mert nagy szerelemre lobbant Nagy Mihály gazdaember Katica lánya iránt. Aztán a fonókban eltöltött estékre gondolt, majd a szótlán sétákra a temetőkerthben, ahol kéz a kézben jártak egy elkövetkezendő álom édes megsejtésével.

Égészen elérzékenyült az arca a visszaemlékezés örömeitől és a sokráncú bőrön kezdtek szellőre simulni a vonások. Pedig most jött csak meg a java. Felvette a rézpitykés dolmányt, meg a ropogós szárú csizmát és beállított leánykérébe Nagy Mihály gazduram házába. Űtközben ki is cirkalmazta a beszédet, amit mondani akart.

A gazda leültette az ünneplőbe öltözött legényt a hűvös szobába, mint ahogy illik a vendéghez, de mielőtt egy szót is mondott volna, elébe vágott a válasszal:

— Hát egy kicsit elkéstél, szép őcsém Mátyás, mert hát megelőzött Kovács Pétör. Oda is ígertem néki Katicát, mert szép szál legény, meg módos is.

Azzal Varga Mátyás vállára tette a kezét és még csak ennyit mondott vizsgatálásképpen:

— Nyugodjál bele az akaratomba, mert úgy sincs felőle tovább apelláta. Aztán nem is származna semmi jó sem ilyen szegény zsellér házasságából.

Akkor este Varga Mátyással nagyot fordult a világ. Első gondolata az volt, hogy előveszi a kilónyi rézfokosát és azzal tesz igazságot maga és Kovács Pétör között. Fiatal, bolond ésszel lehetetlennek tartotta elvenni tőle azt, ami az övé. Mert Katica nekiadta a szerelmét. El is tervelték már a dolgot, megegyeztek abban, hogy az egymáséi lesznek.

Útja a kocsmába vezetett. A bor mákonyában keresett menedéket és enyhülést. A bor pedig feledtető, vigasztaló is, kiváltképpen annak, akire egyszerre szakad rá az egész világ búbanatos keserve. Meg is forgatta mind a négy sarkában a kocsmát. De attól kezdve nem látták többet a faluban. Híre ment, hogy felgyürte egy kicsit a süvegje szélit és úgy ünneplősen, ahogy volt, búcsúszó nélkül nekivágott a nagy világnak.

Pedig, hej, de keserves idők szakadtak rá. Kínzó, éjt-nappallá tevő hónapok. Sokszor napokig sem látta a napvilágot, mert elnyelte a bánya s ha elfáradt a teste a megerőltető munkában, szinte felírta a bosszú gondolata. Nagy Mihály gazduramnak, Kovács Pétörnek, a módos legénynek és a család lánynak, Katicának.

Elmúlt 30 év és Varga Mátyást most is csak a bosszú gondolata élte. Ezenkívül nem érdekelt semmi. Még az sem, hogy mikor hazajött, úgy ünnepelte a falu, mint a nagy urakat szokta. Bandérium várta az állomásnál, diadalkapu a község határában.

— Tudják a ravaszok, hogy meggazdagodtam, hát most hízelegnek — gondolta büszke önérzettel, míg peckesen, szoborszerű mozdulatlanlansággal ült az urasági hintó bőrülésén.

Hallotta azt is, hogy áhitatosan ejtik ki a nevét és mindenütt úgy emlegetik, mint a gazdag amerikás magyart.

Azóta itt él a földjén. Szép tanyás birtokot vett, feketét, acélost és bőtermőt. Kerék egy év telt el megérkezése óta, de ki sem mozdult sehova. Belevette magát a gazdálkodás szürke, mindennapi életébe. Lassanként kezdték az emberek elfelejteni.

Csak Kiss János ragyásképi majoros tudta, hogy mit forral magába. Együtt hánytákvettették meg a dolgot éjszakának évadján, mikor az elalvó természet fölött csak a komótyjárású vén hold örködik. Kiss János volt Varga Mátyás tervelő társa, búbanatának

A Tolnai Világlapja
a nagyvilág kirakatja.

osztályosa. Vele doboltatta ki azt is a faluban, hogy árendás földekre kerül a birtok és lehet válogatni a parcellák között.

Kovács Péter is pályázott egy ilyen parcellára. A szegénység hajszolta a föld után. 30 év nagy idő. Van, aki meggazdagszik ezalatt, de a rossz sáfár kezén elveszett az öröklött birtok és dobra került a vagyon.

A baj már az első gyerek születésekor kezdődött. Mintha ezzel a születéssel egy csapással vége szakadt volna a Kovácsék nagy boldogságának. A gazda ész nélkül költötte a vagyon.

— Tán mögboldult a Kovács Pétör — találgatták a szomszédok. — mert nemhogy szaporítaná, hanem pusztítja a vagyon. De a baj okáról nem tudott senki bizonyosat.

Aztán kirört a háború és mindenki a maga gondjával-bajával volt elfoglalva.

Mindössze ennyit tudott meg Péterrel Varga Mátyás. Éppen tovább akarta fűzni gondolatait, amikor megszólalt a háta mögött a majoros:

— Most fordul be éppen a dülőúton — és a szeme elé ellenzőnek simított kezével elmutatott messze, le a mart oldalba.

Csakugyan ott kapaszkodott fel a dombra egy lovasember.

— Ő az — ismerte fel a lovasban most már Kovács Pétert a gazda, — hát mégis csak elgyün — s ez a mondat öröms rezgéssel buggyant ki a száján.

Az éjtekete paripáról csak úgy szakadt a tajték, az orrcimpái pirosra gyultak az öl-

döklő futás tűzétől, mikor melege, fújtatva megállt a tanyaudvaron. Péter megengedte a hevedert s a kantárnál fogva kipányvázta egy cölöphöz. Mikor így rendbetette a lovat, nyugodt óvatossággal körülnézett. Sudár növésű, szép szál ember volt. Még így megöregedve, a halántéka körüli őszességével is a piacos, mutatós emberek közé számított a falu. Csak a ballábát húzta maga után, ami úgy hatott, mint a nagyuraknál a raccsoló beszéd. Ez csak még jobban kiemelte rátartóságát, paraszti gögjét.

— A gazdádat keresem — szolt a majoroshoz, aki egészen elébe ment, majd felmutatott kezével a vadszölövel futtatott ámbitusra.

— Ott van — szolt kurtán, azzal el is somfordált. De nem ment messzire, hogy az esetleges hívásra mingyárt ott legyen kéznél.

Szemben álltak egymással. Az arcuk, a szemük nézése, mint két egymásfelé fordított fényező, szavak nélkül is világosan kifejezte gondolataikat. Varga Mátyás szeméből a dacos számonkérés, a bosszú vigyorgott ki. Így, ennyi gyűlölettel csak azok az emberek tudnak nézni, akiknek nagy leszámolnivalójuk van egymással. Kovács Péter nem is bírta el ezt a tekintetet.

— A föld miatt gyűttem — mondta kisvártatva, bár érezte, hogy nem ekörül folyik majd a téma, — azt dobolták, hogy árendába veheti... — tovább nem tudta mondani, mert a másik szeme rávillódzott s ez belehasított az agyába. Megszédült ettől az ütéstől. Félt és tartott tőle, de mégis eljött. Beszélni akart vele.

— Hát nem is a föld miatt gyűttem — fordította őszintébbre a hangját és Varga Mátyás most megérezte, hogy az elkövetkező beszéd tisztább lesz a gyónásnál.

— Akkor hát ülj le — s lemutatott az asztal melletti lócára, maga pedig állva maradt, merően, egyenesen, hogy még a mozdulat zöreje se zavarja meg a gyónni akarót. Kovács Péter pedig beszélni kezdett:

— Nincs mán neköm bódogságom se égen, se földön — kezdte csöndes, fáradt hangon — amióta megszületett a gyereök.

Nagy lélegzetet vett és egy kis biztatásra várt. A csendet semmi sem törte meg. Neki-fohászzkodott hát a folytatásnak.

— Akkor éccaka nagyon közel vót hozzánk a halál. Ott leskelődött az ablak alatt. Az asszony már félrebeszelt a fájdalomtól és ki is ejtette a kezébül a csatrajáró fekete imakönyvet. Közben folyton tégöd emloggett. Lehajoltam az imakönyvér és csodácsodája az kinyilt magátul. A Krisztuskép nézett rám, szenvedéss arccal és mintha csak mondta volna: Fordíts meg jó ember és imádkozzál! El is mondtam azt az imádságot, ami a hátára vót írva. Ahogy jobban szemléleködöm, hát mögláttam rajta a Katica írását. Ez vót ráírva saját kezével: „Én édes jó Istenöm, bocsáss meg neköm azér, mert rosszat cselöködtem, te tudod,

**Minden
pénzt
megér,**

mégis csak 6 fillér

a

ÓRAIÚJSÁG

Jóságos Istenem, hogy Kovács Pétert, a hit-
tes uramat sohasem szerettem, mert a szí-
vem a Varga Mátyásé. Neki adtam a tes-
tóm, a lelköm s a mögbocsátása nélkül még
a sírba sem tudok mögnyugodni. Te tudod,
édös Megváltóm, hogy csak erőszakból men-
töm hozzá Kovács Péterhöz feleségül és
ezért irgalmazz az én bűnös lelkömnek.”
Varga Mátyás megtántorodott a szavak sú-
lyától. Mindenre el volt készülve, csak erre
nem. Megfőrrösdött testét az izgalmak ráz-
ták s a hangja rekedten bögött fel, a keze
ökölbe szorult, hogy lesújtson vele:

— És te és te mit csináltál? — lépett
előre kétszer s már olyan közel volt, hogy
forró lehellete a másik arcát perzselte.

— Hogy én mit csináltam? — és elrövidít
a tekintete. — Csak annyit — válaszolt fá-
tyolos, megtört hangon, — hogy el kezdtem
szenvedni. S annyit szenvödtem, amennyit
csak egy ember tud és bír szenvödni. Nem
mondtam mög neki, hogy tudom a titkát.
Csak ittam szüntelen keservembe. A kocsma
lett az otthonom. Odavándorolt a tanyám
ára, az egész jussom, a földem, a jószágom,
az erdő, meg az állatok...

Elhallgatott. A vihar előtti nagy forrósági
csend ulte meg mindkettőjük lelkét. Még
nem engedtek fel az indulatok, amik mind-
kettőjük lelkét háborgatták.

Varga Mátyás most már biztatta szóval:
— Beszélj el most már mindent...

— Nem sok már a szóm — emelte föl
hangját Kovács Péter. — Kitért a háború
és én elmentem oda, ahol a halált osztogar-
ják. Nem köllött volna, a zsebömbé vót a
felmentés — s a kabátja belső zsebéből elő-
kotorászott egy piszkos, feketére fogdosott
katonai igazolványt. Letette az asztalra. De
itt most nem az irás beszél, hanem a szó,
maga a való történet.

— Kerestem a halált, de az csak nem
akart rámtalálni. Ha ömlött a golyó, mint a
légeső, vagy zúgott a gránát és robbant a
bomba, az én bőrömet nem fogta a sebesü-
lés. Ha mindenki el is esett mellőtem, én
mögmaradtam. Csak egyszer — és lecsuk-
lott a hangja — taposott maga alá egy tank.
Mert elébe álltam. És a lábam nyomorék
lett. Itt van mi, fogd mög — s a Mátyás
kezét lehúzta a ballábához.

— Fából van... úgy adta ingyón az ál-
lam...

Varga Mátyás nagy bütykös, munkához
szokott ujjaival remegve tapogatta körül a
nadrágon keresztül a másik falábát. Lassan-
ként úgy érezte, mintha önmagát, anyjától
csókolta gyermeki önmagát ölelné. Nem volt
már benne bosszuló érzés. Feloldódott a má-
sik bánatával. Mert érezte, mennyivel erő-
sebb Péternél.

Hogy palástolja elérzékenyülését, nagyot
kurjantott a majoros után. Mikor pedig az
ott termett, megparancsolta, hogy bort hoz-
zon.

Az asztalon már ott gyöngyözött a nemes,
pusztamérgesi ital. Olyan volt a színe a po-
harakban, mint a cseppentett vér. Koccintot-

tak. A bor felengedte lelkük feszültségét és
Varga Mátyás már tudta tisztán mit fog
tenni:

— Aztán a Katica tuggya, hogy ide gyüt-
tél? — fordult megbocsátó arccal Péter
felé. Az nemet intett a fejével.

— Akkor jó... és ne is tuggya meg
soha... — Elgondolkozott... Sokat sejtet-
tett ez a hallgatás. Jósággal szölt kisvár-
tatva:

— Hát itt ez a tanyásbirtok, 60 hód föld
egy tagban, le egész a partig legyen a tie-
tek. A Katicának azt mondd, hogy fizetöd
érte az árendát. S ha majd kéri, hát hazugy-
gyad neki azt, hogy neköm nem fáj sömmi
és mán nem is emlékszem az egészre...

Ellentmondást nem tűrő hangon felállt. Ebb-
ben a percben megértették egymást és ki-
békültek. A feketé paripa már messze járt
az éjszakában. Vitte hazafelé a megbékült,
önmagára lelt Kovács Pétert. Lassan elhal-
kult a lódobogás, ahogy közeledtek az alvó
faluhoz.

Varga Mátyás ott állt még sokáig az am-
bituson és észre sem vette, hogy életében
most először eleredtek a könnyei. A jószág
gyöngyei végigcsorogtak az arcán. S ahogy
potyogtak a könnyek, úgy szállt el harag-
jának utolsó foszlánya is a dércsöpte kietlen
éjszakában. Lelkében megbocsátott mindent
és megérezte, hogy egy hatalmas valaki áll,
örkődik és irányítja a gyarló ember tet-
teit.

Zöldeskék ajakkal bámult az őszi ködben
és didergő, jeges szavak peregtek le a szí-
véről:

— János, mi mög pakolunk — és még ak-
kor éjszaka csak úgy, mint 30 évvel azelőtt,
lopva, mint a kivert kutya, de megbékült
szívvel újból eltűnt...

Ne higlyen idegen ügynökök csalafintaságának!

Négy ügynök járja a lakásokat és igyekeznek
lebeszélői előfizetőinket, hogy saját maguk-
nak szerezzenek hasznot más biztosítással.
Még azzal is félrevezetik a Délibáb olvasóit,
hogy mint főellenőrök jelennek meg, elkérik
a biztosítási kötvényt azzal a megjegyzéssel,
hogy az érvénytelené vált és majd új kötvé-
nyet hoznak. Néhány nap mulva hoznak a
egy új kötvényt és az előfizető csak akkor
veszi észre, hogy ez nem is a Délibáb kiadó-
hivatalától van kiküldve.

**Ne adjon hitelt nekik, mert nincs
még egy vállalat, mondhatnék
egész Európában,**

amely

napi egy fillérért

biztosítaná nemcsak elhalálozás esetére, de
balesetből kifolyólag is. Páratlan a maga
nemében, amit a Délibáb nyújt, mert aki
hetenként átveszi a Délibábot 26 fillérért, az
baleset esetén 500 pengőre van biztosítva,
természetes halál esetén pedig 400 pengőig
terjedő temetkezési segítyt és évjáradékot kap

AZ ÖRÖK VALLOMÁS

Írta: LENGYEL JÓZSEF

Lili roppant derék és kedves feleség volt, de volt egy nagyon idegesítő szokása a férjével kapcsolatban. Már tíz éve voltak házasságok, de valahányszor Péter, a férj hazajött, mindig olyan várakozó arccal állt eléje, mint aki azt mondja: itt vagyok, vártalak, egész délelőtt csak rád gondoltam, azzal az édes reménnyel főztem az ebédet, hogy majd elájulsz a gyönyörűségtől, s azokat főztem, amiket szeretsz, s takarítás közben duplán töröltem le a közös fényképünköt a port, összeszedtem a galléridaidat, elvittem a pucérjába, s nézd, a cipőd hogy ragyog... én magam fényesítettem, nem engedtem hozzányúltni a lányt, s megírtam Jetty néninek azt a levelet, amelyet neked kellett volna már három héttel ezelőtt megírni, de lusta disznó vagy, drágám, de nem baj, mert így szeretlek, s most itt állok előtted... na, mit kell mindezekért neked mondani?

Természetesen erre csak az lenne a felelet, ha Lili mindezt szóban is elmondta volna, hogy: te vagy a legdrágább és legaranyosabb és legderékabb asszony a világon és én minden nap hálát adok az Istennek, hogy nekem adott, s az irodában már alig dolgozom valamit, egész délelőtt csak rólad ábrándozok és nézd, még most is lihegek, úgy szaladtam haza, csakhogy hamarabb lássalak, csakhogy hamarabb mondhattam meg neked, hogy mennyire szeretlek... tíz év után még jobban, mint valamikor...

De Péter szórakozott ember volt, s legtöbbször nem is volt abban a hangulatban, hogy szerelmes szavakat gügyögjön a felesége fülébe. Péter ilyenkor rendszerint éhes volt és fáradt.

Lili ilyenkor a sértődöttség oszlopává változott, s az egész ebéd alatt zordonan ült az asztalnál. Péter szegény csak a tésztánál eszmélt arra, hogy megint valami bajt csinált. Szeretettel nézett a feleségére, mert dacára Lili rossz szokásának, mégis szerette és bántotta, hogy az asszony rosszkedvű.

— Mi a baj, drágám? — kérdezte Lilit, de itt is hibát követett el, mert nem nézett rá szerelmesen, hanem tovább ette a mákosnudit. Erre Lili zokogva hagyta ott az asztalt, részben mert már nem bírta a szenvedést tovább és részben, mert már eleget evett.

Szegény Péter ebéd után szeretett volna aludni egy keveset, de nem lehetett, mert az a kis idő, amit pihenésre szánt, azzal telt el, hogy békítette Lilit, ami nem is volt olyan kis dolog, tekintetbe véve, hogy ebéd közben alaposan telerakta a gyomrát.

Amint mondtam, Péter szerette a feleségét, az otthonát, de Lilinek az a kívánsága, hogy minden percben hallani akarta a feléje ömlő szerelmes szavakat, Pétert idegessé tette és

most már ott tartott, hogy valósággal félt Lilitől és valljuk be, már únta is tíz év után a semmitmondó üres frázisokat. Gondolkozott, tételődött, hogy hogyan is oldhatná meg ezt a lehetetlen helyzetet...

*

Lilinek születésnapja volt. Még jobb ebédet készített, mint máskor, még jobban nekikészült az ura mondanivalóinak, s ragyogó arccal, kíváncsian nyitotta ki Péter előtt az ajtót.

De Péter sietve csókolta meg s már bent is volt a szobában. Lili mint egy sóbálvány követte, alig tudta kimondani: hát semmi mondanivalód nincs a részemre? — és elfordult tőle. Ebben a pillanatban felhangzott Péter szerelmes tirádája: Imádotk Lilikém, minden asszonyok közt a legszebb, legjobb asszony! Hogy köszönjem meg neked azt a boldogságot, amit nyújtasz nekem, azt az odaadást, önzetlenséget és szeretetet, amelyet soha viszonzni nem tudok, mert a te szerelmed eltörpül az enyém mellett, pedig az enyém is már az egekben jár, a csillagok között, mert onnan hoztalak én magamnak...

Lili arca derülni kezdett, s ahogy a szavak a fülébe csengtek, a szívét forró szeretet és megbocsátás járta át... erre az emberre haragudott ő? Erre az eszményi férjre?... Könnyekkel a szemében fordult meg, hogy megölelje és megcsókolja az urát... De az ura nem volt a szobában... viszont a szerelmes szavak tovább zúgtak feléje. Jézus Mária! mi ez? Ki beszél itt? Csak Péter lehet! Az ő hangja! De akkor hol van?

Izgagtottan rohant be a másik szobába. Ott sem volt Péter... de a szavak még mindig ömlöttek utána. Beszaladt a fürdőszobába... Péter dudolva készülődött a borotválkozáshoz.

— Péter! — sivította Lili. — Mi ez? Ki beszél itt?

— Menj csak vissza, fiam — mondta kedvesen Péter, — a végét érdemes meghallgatni, gyönyörű szép... nagy strapa volt összeszedni, de sikerült.

Lili visszaroht s dermedten hallotta, hogy a hang most örök hűséget és szerelmet kíván neki. Majdnem elájult, de erejének végső megfeszítésével odabotorkált a függöny mögé, ahol csikorogva jajgatott egy lejárt és meg nem állított gramofón... De annyi ereje még volt, hogy a belépő urának lekenjen egy nagy pofont.

— Te lusta dög! Te szemérmetlen! — visította. — Ilyen szegényt hozol a fejemre? — s össze akarta törni a lemezt. De Péter nem engedte, hanem eldugta a felesége elől, hogy az nem találta meg.

*

Péter hiába magyarázta, hogy milyen nagy előnyeik vannak mindkettőjük részére ennek a lemeznek. Hogy ő ezután mindig elmondhatja azt, amit szeretne elmondani, de a szórakozottsága sokszor megakadályozza ebben, viszont Lili mindig hallhatja, még ha nincs is idehaza ő. De Lilit nem lehetett kibékíteni és rövidesen egyike lett azoknak az asszonyoknak, akik halálra szokták szekirozni a férjeiket. Rossz ebédet főzött, mindenért veszekedett, a lakást elhanyagolta, mert délután kávéházba járt és — uram Isten — bridzsezni kezdett. Ha Péter szól valamiért, Lili hetykén odavágta: — Erre nincs lemezed? Kár magadat strapálni! Majd megveszem a gramofon-üzletben! — s büszkén ment a maga útján.

Mindennap szomorúbb lett Péter és rövid tizenöt év alatt bele is halt bánatába. Lili alaposan meggyászolta s tovább élte társasági életét, hála Péter után maradt nyugdíjának.

De az idő Lili felett is eljárt és már túl volt az ötvenen, mikor egyszer az ura holmijai között kutatva, megtalálta a lemezt. Első pillantban szét akarta törni, de aztán

odament a gramofónhoz és feltette. A lemeztől frissen, tisztán szólt hozzá Péter... s Lili — már öregén és megbékülten hallgatta a valaha imádott férfi szavait...

Hallgatta és egyszerre megjelent előtte a mult... a gyönyörű mult... a menyasszonysága... a mézeshetek... a várások... a főzések... az az idő, amikor csak Péternek élt...

Megremegett egész testében... sírás fojtogatta a torkát... s mire véget ért a lemez, vad zokogással fetrengett a földön... önmagát vádolva, hogy Péter életét tönkretette... Most értette meg Péter jóindulatát, szeretetét, azt a szeretetet, amelyet szórakozottsága nem engedett néha kifejezésre juttatni... s azt akarta, hogy ő mindig hallja...

Lili ezután csak a lemeznek élt. Ezt hallgatta reggeltől késő éjjelig. Ha jöttek hozzá, nem hagyta beszélni őket... hallgassátok, Péter beszél... az én imádott Péterem... akivel huszonöt évig a legnagyobb boldogságban éltem...

Évek múlva egy reggel halva találták Lilit, kezei között a lemezt szorongatva.

DUNAI DAL

*Egy ember úszik a vizen.
Csüngenek rajta halak
tizen*

*Az ember hátranéz s nevet,
feledve éltet, bánatot,
sebet.*

*„Emlékezz rám, asszonyom, Helén;
emlékezz rám és mondd:
szegény.*

*Az élet nem produkált bennem újat;
megégetett és mondta:
fűjjad.*

*Igy telt az idő s így teltem én:
s most itt úszom holtan
s henyén.*

*Főnököm kétszínű alak.
Nevessek csak rajtam,
halak.“*

ASZLÁNYI KÁROLY

CLORETYLL (Scheiber rajza)

— Számoljon!
egy — kettő — három...
a küldöttek szöges útját járom.
Jaj! a földi élet csak járom.
— Tovább!
négy... öt... hat... hét...
Ó meddig még, ó meddig még!
— Hangosabban!
nyolc... kilenc... tíz... tizenegy...
Minden egyremegy. Tönkremergy.
Tizenkilenc... húsz... huszon...
Úszom
felhős vizeken
részezen.
— Számoljon még!
Jön a vég, az elég
harmincnégy, harminc... harminc... harminc...
GELLÉRT LAJOS

ANGELA'CSKA

IRTA:
GYÖRGY LÁSZLÓ

Az erdész friss, kemény lépésekkel jött át a kerti úton, ami a házhoz vezetett és a hajnalban hullott hó csikorgott fényes, fekete csizmái alatt. Angela, mintha titkos távirón valami jelt kapott volna, már várta a férfit. Ott állt az ablaknál, a félrehúzott függöny mellett. És az arca egyszerre megtelt vérrrel, ahogy a halk kopogtatást meghallotta.

Az apja még aludt.

— Jöjjön — suttogeta kissé szégyenkezve a korai vendégnek, — ne engedjük be a hideget.

A konyhában langyos meleg úszott, kávéillat s a tűz sziszegve, pattogva, harapdosta a nedves fahasábokat. Egyedül voltak csak és szemben álltak egymással, szemtől szemben. Az erdész arca fagyos volt s üde, mint egy koránkelő iskolásgyereké. A fenyvesek frissesége érzett rajta, meg a szappanszag, hogy a kútnál megmosakodott. A haja: bodor, makrancos barna hajfürtjei, ahol kibukkantak a tekete báránybőrkuccsma alól, téhérek lettek a dértől, zuzmarától.

Angela nem tudott uralkodni magán. Puha testében megborzongott éjszakájának minden kísértő álma. Átkapta a férfit és belecsókolt, hideg vad, kemény ajkaiba.

— Te Sobri, te...

Igy becézte. Sobrinak, betyár Sobrinak, aki ugyanilyen fenyőszálkaresú friss, vad legény lehetett, amikor vagy ötven esztendeje fényes baltájával itt a hegyek közt buzdosott. Ilyen csizmás nagy medve volt, ilyen buta...

— Ne játsszon — mondta a férfi elkese-redeve, — ne játsszon, mert én még valami bolondságot is csinálók...

De persze csak mondta ezt. Kínlódva, feszülve, tehetetlenül. Mozdulni nem tudott, nem is akart ebből a drága ölelésből.

Angela belecibált a hajába.

— Fenyveget?

A férfi csak bámult a levegőbe.

— Bolondságot csinál? — Angela huncutul hunyorgatott. — Hát mi lesz az a bolondság? Felgyújtja értem a falut? Összedönti a templomot? Mert értem csak nagyon nagy bolondságot lehet csinálni. Én sokat érek.

Nevetett. Halkan, hogy apja még ne ébredjen, de azért mégis szivettövisező gonosz kacérsággal. És el is szökött a férfitől.

— Jaj, kifut a kávémm.

Szaladt volna a tűzhelyhez. De elkapták a karját.

— Angela.

Úgy villant a hangja, hogy meg kellett állni. A lány meg is állt. De nem félve. Mosolyogva. És ránézett.

— Egy nagy pofont — mondta, — azt kaphat. Nem hallja, hogy sistereg.

Sistereg, duruzsol, zümmög mérgesen és indulatosan a kávé a piros fedő alatt. A villámhárító kávé. A karja fájt, ahogy a férfi megfogta, de ezzel most nem törődött. A gonoszkodás fontosabb volt neki.

— Sirni fog? — kérdezte. — Sirni fog utánam, ha elmegyek?

— Sirni?

A férfi foga megcsikordult.

— Sirni hát? Az szép, ha egy férfi lányt sirat. Egy lányt, aki elment tőle. Más férfiak közé. Pestre. Ahol igen szeretnek udvarolni.

— Odaváló maga — esett ki a férfi száján, — odaváló azok közé az aszfaltkoptató léhűtők közé.

Ez már durvaság volt, sértés. De kézzel nem üthetett ezen az ördögön, hát szóval ütött. A lány nem felelt. Homloka lassan ráncokba merevedett és arra gondolt, hogy ez is csak komisz paraszt.

Mit gondol? Mert néha a szájuk egymásra tapadt, azért sirig tartó hűséggel üljön mellette? Maradjon itt vele erdészének az Isten háta mögött? Hány nőt csókolt meg egy férfi? Ha mindannyit feleségül venné, száz felesége lenne!

Önző és durva fráterek a férfiak. Csak magának akarja az asszonyt mindegyik, csak magának, eldugni a világ elől, más rá se nézzen.

De ez nála már nem megy. Modern lány ő, aki már felszabadultnak érzi magát az ilyen előítéletek alól. Csak két hétre jött haza Pestről, az egyetemről, de hál' Istennek, már vége. Megtetszett egy férfi neki, ez az egész. Most csak búcsúzni akart, de ez itt durváskodik és a fogát csikorgatja.

Ezen tűnődött és nagyon rosszkedvű lett egyszerre.

— Most már menjen — mondotta rá se nézve. — Mit gondol, ki vagyok én, hogy csak így gorombáskodhat?

A férfi szája megrándult.

— Menjek? És ha nem mennék? Ha én most elkapnám magát, elkapnám és kicipelném a szakadékhöz, akkor mi lenne?

Két keze ökölbe szorult és az arca sötétlilára vált a dühtől, megaláztatástól. Úgy jött előre, a lány felé, egészen közel hozzá, egészen bele az arcába, mint, akit nem lehet megállítani.

— Akkor mi lenne? Ha én ott letaszitanám magát a halálba és utána vágnám magamat is, hadd fizessen meg egy Istennek ezért a cudarságért, oktalanságomért. Akkor mi lenne?

Az ajtó mögül, az öreg szobájából már az

előbb is krákogás, köhögés hallzott. De körülöttük izzott a levegő, nem jutott fülükbe semmi. És most is csak arra lepődtek, hogy nyikorog a zár. A küszöbön ott állt Angela apja.

Papucsban volt és hosszú fehér hálóingben. Duzzadt vörös képéből álmosan hunyorított két szeme.

— A, barátcskám — kiáltotta rekedten. — Hát maga már hajnalban eljött búcsúzkodni?

Nem látott meg semmit. Gyulladásos szemén még az álom hárttyái remegtek. A faluban azt mondták, hogy éjjelre zacskóban köti a nyakába ezreseit. Hát most az ing nyitva volt a nyakánál, de csak majombőre látszott.

— Miért nem ül le, barátom — kérdezte, — Angelácska adtál már neki egy kis borovicskát?

Az apja, kövéren, papucsban és hálóingben. És ez a paraszt itt, aki majdnem ökölrel jött neki. Micsoda szörnyű kép. Nem bírta még nézni sem nagyon. Ő, Pest. Meghalna szegyenében, ha a lányok közül valaki így látta az apját.

Az nem jutott eszébe, hogy a pénzből tanul. Hogy a pénzből van húsz ruhája, ötven pár cipője. Kupec, kövér, gyulladásos-szemű paraszt apjának a pénzből.

Beszaladt a szobába, szó nélkül és hangos dörrenéssel csattant háta mögött az ajtó.

— Pardon — morogta zavartan az öreg. Az erdészre nézett.

— Lehet, hogy nem kellett volna említeni neki a borovicskát. Nagyon érzékeny lány. Pesten persze nem isznak reggel borovicskát.

— Pesten finomak az emberek — a férfi szeme csaknem könnyes volt. Öklével törölte el arcán a sós cseppeket.

— De azért mégsem kellett volna neki bevágni az ajtót — mondta az öreg. — Az akadémián rendelkezhet, de itt nem.

Lassan jött méregbe. Úrikisasszony a lánya, kényeskedik. Miért? A borovicska miatt? Odament a tálalóhoz és kiemelte az ötliteres demizsont. És vizespoharakat szedett elő, abba töltött.

— Igyon, igyon. És csak annyit mondhatok, hogy szerencsés ember maga, mert nőlen. Ha egyszer megnősül, hát arra vigyázzon, hogy lánya ne legyen. Inkább tíz fiú, mint egy lány.

Leült a kizsámolyra a tűz mellé.

— Inkább egy zsák bolhára ügyelni, mint egy lánynak. Különösen özvegyembernél nehéz a dolog.

Ittak és panaszkodással telt meg a levegő. Milyen egy apának az élete? Egy olyan apának, mint Kötörő András. Aki negyven éven keresztül verkedett a disznó cigány kupeccekkal, míg összehozott egy kis pénzt. És most hová megy el az a pénz? A lányára, az úrikisasszonyra. Az erdész csak hallgatott, mint, akinek folyik, folyik az orra vére. Aztán meleg és szomorú lett körülöttük minden, fájdalmas felhő feküdt a szívükre, hogy

muszáj volt énekelni. Az öreg kezdte érzékenyen és dünyögve.

„Akkor szép az erdő, mikor zöld,

Mikor a vadgalamb benne költ.

Olyan a vadgalamb, mint a büszke lány,

Sírva jár a legények után.”

Egymásra dőltek és felerősödött a hangjuk. Kinn a kőd már felszakadozott az udvarokról, a kutyák ugatása tisztán hallatszott. Ők úgy énekeltek, hogy az egész világ érezze mi megy véghez egy férfi szomorú szívében.

A kapu előtt csikorgó kerekekkel állt meg a szekér. János, a kocsis nyitotta be az ajtót és igen vidámra meredt az arcát, amint meglátta őket.

— No, maguk eláztak alaposan.

— Menj... menj — dadogta az öreg. És újra tölteni akart a demizsomból, de a keze remegett és az agyagföld szomjasan itta be a pálinkát.

— A kisasszonyért jöttem — mondta a kocsis. — Azt mondták nyolcra fogják be. Hol a kisasszony?

A kisasszony a küszöbön állt. Lakkeszimája, angol esőköpenyc, bőrdíj, mintha valamelyik angol divatlapból lett volna kiollózva. János ijedten nézett rá.

— Angelácska — nyöszörgött az öreg. — Bocsáss meg...

Sírt. Szegény kis drágája, most újra visszamegy Pestre a gonosz idegenek közé és ő most nem tudja kikísérni az állomásra, mert még csak hálóingben van.

— Ő, Angelácska, legalább írjal...

De Angelácska ekkor már tudja, hogy soha nem bocsájt meg az apjának. Soha, soha. Így leissza magát azzal a másik paraszttal, ilyen szegyenletesen. Nem, ez nem is lehet az ő apja.

Kirohan a házból, mint aki tűz elől menekül és hátra sem néz a gyűlöletes szülői ház felé, amikor a lovak rohanva viszik a kocsi az állomásra.

LELKETLEN KÉZBESITŐK!

Több mint száz ember foglalkozik a DÉLIBÁB kézbesítésével hétről-hétre és szinte meglepő, hogy ezeknek nagy része milyen lelkiismeretesen végzi ezt a munkát, sajnos van azonban egynéhány, akire állandó panasz van. Mi ilyen panaszokat csak úgy tudunk orvosolni, ha az előfizető bennünket erről értesít. Az a kérésünk, hogy minden körülmények között tudassa kiadóhivatalkunkkal, ha a legcsekélyebb panasz is van a kézbesítő ellen akár telefonon, akár pedig levelezőlapon. (Budapest, VII. ker., Dohány ucca 12—14.)

Az ismeretlen

Irta :

Petróczy Katalin

A vasúti kupében ketten ültünk: én és egy másik nő, aki szemben velem a kocsí sarkába húzódtott.

Míg a vonat a pályaudvaron vesztegelt, útitársnőm valósággal elbűjt bundája hatalmas gallérija mögé és néha ideges pillantásokat vetett a folyosóra, ahol nagy bőröndöket cipeltek a hordárok. Egy-egy utas bekukkantott a mi fiúnkba is, de szerencsére egyik sem szállt be hozzánk, s már előre örültem a csöndes, kényelmes utazásnak.

Végre elindult a vonat. Elhagytuk a hatalmas üvegkupolát, az összevissza ágazó síneket és csakhamar nyílt pályán száguldott a gyors. Kellemes meleg áramlását éreztem csakhamar, levettem télikabátomat és kinéztem az ablakon.

Künn nagy puha pelyhekben himbálózott a hó.

Útitársnőm is kibűjt hatalmas bundájából, elővette cigarettatárcáját és hozzám fordult: — Szabad?

— Ó, természetesen — feleltem és tovább bámultam a hóesést, mely egyre sűrűsödött.

— Nagyon meleg van itt — szólalt meg újra és az ablakhoz lépett.

— Szabad kinyitni egy pillanatra?

— Kérem, tessék — mondtam s kissé elhúzódtam az ablaktól.

Ő kidugta fejét és pár percig tűrte, hogy a szél az arcába csapja a havat, azután föl-húzta az ablakot.

Szöke, kissé zilált haja tele volt hőcsillámmokkal és zsebkendőjével megtörölte nedves arcát.

— Ez jött tett, ez a kis hideg levegő -- mondta meggyarazkodón, azután újabb cigarettára gyujtott.

Most jobban megnéztem az asszonyt. Nagyon finoman volt öltözve, a ruhája csupa drága holmi, ő maga pedig ahhoz a típushoz tartozott, amelyik nagyon tetszik a férfiaknak.

Észrevette, hogy megnéztem.

— Van rajtam valami különös? -- kérdezte izgatottan.

Nagyon meglepetet ez a hirtelen odavetett kérdés és csodálkozva mondtam.

— Ó, dehogy. Miért gondolja?

— Ne haragudjon kérem, de nagyon ideges vagyok és éreztem magamon a tekintetét.

— Bocsnát, nem akartam -- szoltam megnyugtatóan és elhatároztam, hogy az egész úton rá sem nézek többé erre a furesa természetére.

Már felgyultak a lámpák, sötét estében vágatott a vonat és a hó befátyolozta az ablakot.

Az ismeretlen asszony egyre nyugtalanab-

bul viselkedett. Fölállt. Levette a hálóból kis kezításkáját, turkált benne, ezután visszatette. Néha föl és alá járkált a kupében. Leült. Újra fölállt, kikémlelt a fekete éjszakába, majd újra ledobta magát a párnás ülésekre.

Látszott, hogy nem bír magával.

Egyszerre csak minden átmenet nélkül, meglepetésszerűen megszólalt.

— Tudja miért vagyok ilyen ideges? Szököm az uramtól.

Megdöbbenve néztem rá, szinte fejbévágott ez a hirtelen vallomás.

— Nézze, megbolondulok, ha nem beszélhetek. Maga nem ismer engem és talán sohasem találkozik többé az életben, de valakinek el kell mondanom, egy élőlénynek, legyen az akárki.

Láttam, hogy ez az asszony valósággal beteg. Az arca fel volt dúlva és szemei nyugtalanul ugráltak ide-oda.

— A kislányom már nyugodtan alszik otthon -- mondta maga elé -- s reggel, ha föl-ébred, keresni fog, de én nem leszek otthon. Az uram azt hiszi, társaságban vagyok egy barátomnál, éjjélkor értem fog jönni a kocsijával és akkor mindent megtud.

Most hirtelen vad zokogás rázta meg a testét.

— Rettenetes! Rettenetes!

— De kérem térjen magához az Istenért! Még nem történt semmi. A következő állomáson kiszáll és megvárja a legközelebbi pesti vonatot.

Most csodálkozó szemekkel bámult rám, mintha álomból ébredt volna.

— Gondolja, hogy lehet?

Mint alvajáró nyúlt bőröndje felé, de hirtelen megrázkódott. Szemei zavarosan me-redektek a messzeségbe és maga elé totogta:

— De hiszen ő vár, Bécsben a pályaudvaron vár és nekem mennem kell.

— Hát nem szereti a kislányát, nem sajnálja? -- próbáltam hatni rá, mire újra meg-eredtek a könnyei:

— De szeretem, de imádom és az uramt is szeretem és mégis mennem kell, mert ő erősebb!

Próbáltam megnyugtani a zokogó asszonyt.

— Csak akarni kell Erős akarattal majd elfelejti azt a másikat. Magának a gyermeke mellett van a helye, érti?!

Az asszony lemondóan legyintett a kezével:

— Már próbáltam. Mindent elkövettem, hogy megszabaduljak ettől az érthetetlen hatástól, de nem sikerült...

— De hát miért? Szébb, különb, okosabb, mint az ura?

Az asszony mereven nézett maga elé és szinte hangtalanul lehelte:

— Nem. De van valami különös, megmagyarázhatatlan ereje, amitől nem tudok szabadulni. Kényszerít, hogy rá gondoljak, hogy kövessem az akaratát és sokszor irtózatossá vágy fog el utána... Talán nem is szeretem? — mondta mintegy önmagának. — És noha gyűlölöm is, annyira szenvedek miatta, de ugyanakkor meg tudnék halni érte.

— Mi ez szuggesztió? — kérdeztem.

— Nem tudom. Nincs magyarázat — felelt lemondóan.

Közeledett az állomás.

— Nézze, maga most szépen leszáll és visszautazik. Az urának elmond őszintén mindent és holnap menjenek el egy ideg-örvöshöz.

— Igaza van, megpróbálom — mondta, engedelmesen vette a bundáját, bőröndjét.

Kezet fogtunk, hálásan nézett rám, a vonat megállt és ő leszállott.

Megkönnyebbülten sóhajtottam fel.

Pár percig vesztegelt a vonat. Kinéztem az ablakon és láttam, hogy az asszony nyugtalanul jár fel és alá, szemét le nem veszi a vonatról. Olyan volt, mint egy megszállott.

Örültem, mikor indulásra sípoltak és a vonat ringó mozgását éreztem.

Már teljes gyorsasággal mentünk, mikor észrevettem, szalad a vonat után. Lerántottam a kupé ablakát és próbáltam kiabálni az asszonynak, hogy álljon meg!

Ő nem hallott semmit, csak futott, mint egy tébolyodott.

Még láttam, hogy sikerült elkapnia az

egyik koci kapaszkodóját, azután éles sikolyt hasított a kerekek zúgásába.

Valaki megrántotta a vészféket, a vonat megállt.

Az utasok izgatottan rohantak az ajtók felé és a kalauz kiáltását halottam:

— Valakit elgázoltunk!

Az éjszakában sárgán világítottak a kis vasutaslámpák, sokan leszálltak, hogy megtudják, mi történt?

Dermedten ültem a helyemen. Egy örökkévalóságnak tűnt, míg ott álltunk az éjszakában és hallottam, amint az egyik utas bosszusan mondja:

— Legalább félórai késés. Ezek a nők nem tudnak vigyázni.

Betegem, jeges rémülettel a szívemben ültem ott és nem tudtam megmozdulni.

— Miért is vallott nekem és miért is avatkoztam a sorsába?

Mintha iszonyú bűn nehezedett volna rám, úgy éreztem. Mintha én okoztam volna a halálát.

Mikor Bécsben kiszálltam a vonatból halálos fáradtan, egy magas sötétszemű férfi ütközött belém. Idegesen szaladt egyik kocsi-tól a másikhoz, látszott, hogy keres valakit.

Megéreztem, hogy ez ő és mikor véletlenül találkozott a tekintetünk, borzongás futott a hátam.

— Micsoda, mély, bűvöletes szemek.

Már megértettem a szerencsétlen asszonyt és rohanva igyekeztem eltűnni az ember-tömegben.

Nem akartam, hogy még egyszer találkozzon a szemünk.

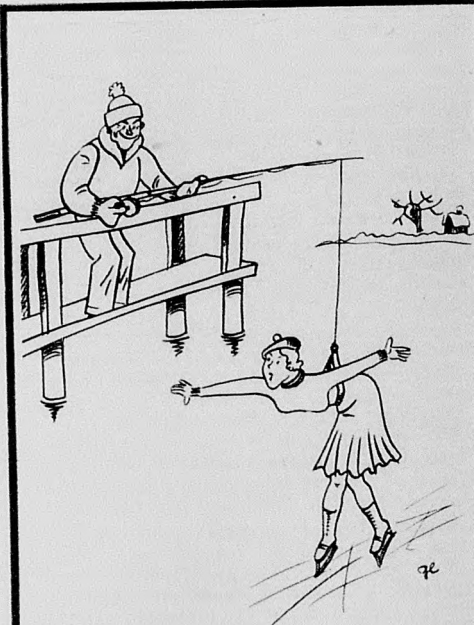
Féltem.

DIVATTUDÓSÍTÁS

Remek kalapot láttam a héten. Magas fekete cukorsüveg volt az illető kalap csücsán kitűzve kis tollseprűvel. A másik kalap is elragadóan hatott, egy hegyes papirstanici, amelynek a leghegyesebb csücskén négylevelű lóhere volt kitűzve. Az uccán többen megéljenztek a szerencsés hölgyet, aki a négylevelű lóherét viselte, de sajnos, az öröm és a szerencse nem tartott soká. Egy multszázadból visszamaradt szomorú konflisló lerágta a stanici fejről, sőt a nő fejről a szerencsét. A konflislovat is többen megéljenztek. A szoknyák is rövidebbek lettek jóval, ez nem mindenkinek hozott viszont szerencsét, mert kiderült sok minden, aminek nagyon sokszor nem szabadna kiderülni. Egy kis menyasszonynak esett kútba a hazassága éppen a rövid szoknya miatt, mivel a vőlegény még hosszú szoknyában látta meg, illetőleg „nem látta” a hölgy lábait. Rövidben egészen másképpen mutattak a karcsúnak mondott lábcskák. Többen a hölgyek közül, mint hírlík, megüzentek Paquinnek, hogy legyen szíves azonnal egy orrhosszal visszahosszabbítani a szoknyát. Divat a zsinórozás is, valamint divat a paszpol és divat az epolett is. Többen a hölgyek közül katonának fognak felöltözni. Eredeti mindenesetre a kozákos blúz és a kucsma, amely gyengébb idegzetű embereknek az „Ei uchnyem” című szomorú oroszos dallamot juttatja az eszébe. Mindenesetre nem kell azt hinni soha egy férjnek, amikor véletlenül nejével találkozik a korzón, hogy egy menekült kozákkal áll szemben — hanem meggyőződhetik személyesen is arról, hogy a hölgy a saját elragadó felesége, — aki éppen legújabb divatkreációját mutatja be a korzó ámuló közönségének. Elragadó divatújdonság — vállon a kék róka helyett, — egy egész rókafarm. Lehetőleg egész rókatenyészetét akassza magára asszonyom, mert, ha csak három róka lóg önön — az igazán „gyenge kráció”. Esetleg barátnője tizenöt rókából készült isteni kepjével szemben. Sikkesek a szinessarkú harisnyák is,

mivel egy sarkon elszakadt harisnyát — ha nincs a házban véletlenül hasonló színű stoppoló pamút, — egészen nyugodtan meglehet stoppolni „hupikéssel” valamint vertveressel is, minél eredetibb és egyénibb a szinezés, annál nagyobb sikere lesz. Szépek a rövid menyasszonyi fátylak is és mindenesetre jóval olcsóbbak a régi hosszú fátylaknál. A hosszú menyasszonyi fátylakat most előreláthatólag uccán fogják hordani a divathölgyek, ami mindenesetre eredeti hatást fog kiváltani az ucca közönségéből. Szépek az orrnélküli szandálok és szandálnélküli orrok, amelyet mindenki saját tetszése szerint alakíthat át a kozmetikusnál. Idén a pisze orrot fogják hordani, de jövőre biztosan a görög lesz divat, tehát szóljon a kozmetikusnak, hogy hagyjon elegendő felvarrást az orrában, hátha esetleg jövőre leakarja eresztetni!

Benedkt Hus.

Igy ad a horgász koresolyaleekét a menyasszonyának

ANTHONY ADVERSE

HERVEY ALLEN

regénye a magyar és külföldi könyvpiac
eseménye volt.

A háromkötetes, hatalmas terjedelmű mű, amelyből
a Warner gyár reprezentatív filmje készült,
magyar nyelven a

SINGER ÉS WOLFNER IRODALMI INTÉZET

kiadásában jelent meg.

A „Délbáb“ legutóbbi számaiban megjelent tartalmi
kivonatban megkíséreltük érzékeltetni

HERVEY ALLEN

nagyszabású művének jelentőségét.

ANTHONY ADVERSE

három kötetének ára **12 pengő**, egészvászonkötésben,
három kötetben **18 pengő**.

Megtekinthető minden könyvesboltban!

A CASAI KALAND

Irtta: KOPECZKY JÁNOS

Hajnali öt óra lehetett, mikor a légionista beért Casablancába. Qued Zemből szökött meg három napja. Ott állomásozott a százada már néhány hét óta.

A légionistának nem ez volt az első szökési kísérlete, már azelőtt is gyakran megpróbálta. De eddig nem sikerült. Most is már harmadik napja, hogy elindult Qued Zemből. Éjjel-nappal ment, a hegyeken és pusztaságokon át.

Irtózatosan fáradt volt. Ugy érezte, hogy lábaiban ezer és ezer tü szürkált minden lépésnél amit megtett.

Az arab negyednél ért be a városba. Az álla borostás volt, az arca sárga az álmatlanságtól, mert igazán nem volt alkalma, hogy alhasson.

Mikor beljebb ért a városba, ahol a forgalom most kezdett csak megindulni.

Megigazgatta a ruháját és úgyahogy rendbeszedte magát, nehogy, ha esetleg valami katonai feljebbvalójával találkozik, észrevegyék rajta, hogy szökevény.

Hűsz frankja volt pontosan. Egy ideig még sétált a városban össze-vissza, arra várva, hogy az üzletek kinyissanak. Majd az első dolog, amit meg akart tenni, a borotválkozás.

Végre úgy hét óra felé talált is egy fodrászüzletet, amely már nyitva volt. Oda bement. Amint megborotválták, mingyárt jobban érezte magát. A fáradtság is mintha már egy kissé eltűnt volna vonásairól. Fizetett és kiment.

Érdeklődéssel nézegette a várost. Ezt a várost, amely Marokkónak legnagyobb és legfontosabb kikötővárosa. Körülbelül 150 ezer lakosa van és éppen olyan modern és civilizált, mint akármelyik európai város.

Tíz óra felé beült egy caféba, ahol kávért rendelt. Mingyárt jobban érezte magát. Dohányzott. Most elgondolkodott: vajjon mit is tegyen? Most már körülbelül csak tizenhat frankja volt. Ezzel bizony nem sokra megy. Ha legalább 2—300 frankja lenne, ezért lehetne valami polgári ruhát vásárolni, de így, egyenruhában, mint légionista, lehetetlen, hogy valami hajóra felkerüljön. A városban még megjárja; sok átutazó légionista és mindenféle más gyarmati katona van a városban.

Még egy ideig ült, gondolkodott, majd fizetett és tovább sétálgatott a városban.

Mászkálása közben elért a spanyol-portugál negyedbe. Érdeklődve nézegette a szűk sikátorokban az óriási forgalmat. Hangosan vihángoló spanyol és portugál lányok mosolyogtak néha-néha rá.

A légionista meglehetősen népszerű Casablancában. Sokkal inkább, mint a többi marokkói civilizált városokban. Meknés, Fez, Marrakech stb.

Egyszerre, amint az egyik fiatal seniorita túlkedvesen mosolygott rá, meg is szólította:

— Como está seniorita? — Hogy van, kis-asszony?

— Ay de mí! Señor legionario usted habla castellano? — Jaj, maga tud spanyolul, légionista?

— Tudok bizony — mosolygott a fiatalember.

— Hol tanult meg ilyen szépen spanyolul? — Dél és Közép-Amerikában.

A légionista most átölelte és megcsókolta a lányt, aki úgy illikből tiltakozott. Most azt kérdezte a fiútól:

— Most mit csinál?

— Dolgom van még a városban — felelte a fiú.

— De este visszajön, úgye? — kérdezte a lány.

— Visszajövök.

— Itt leszek pontosan hétkor — szólt a lány, majd gyorsan hozzátette: — de ne felejtsem el permissziót hozni.

— Nekem állandó permisszióm van — szólt mosolyogva a légionnaire, majd búcsút intve a lánynak, tovább ment.

Barangolása közben újabb modern városrészbe ért. Már alkonyodott. A villanytranszparenszek egymásután gyúltak ki. Elhaladt egy-egy mozi előtt. Érdeklődve és figyelve nézte a várost.

— Szinte hihetetlen — gondolta magában, — hát létezik az, hogy ettől a nagy, szép és modern várostól alig háromszázötven-négyszáz kilométerre dél felé és az Atlaszokban, mindennap véres harcokat vív a légió a lázongó és az őket támadó benszülöttekkel?

Egyike a legfurcsább városoknak, amelyeket eddig bejártam, gondolta tovább.

Elszomorodott, amint a ragyogó autókat elsuhanni látta maga mellett. Arra gondolt, hogy ugyanebben az országban mennyit szenvedett már. Az öldöklő marsolások, nyolcvannalcs töltényt cipelve, puska, bajonett és a zsákja a hátán! Negyven-ötven kilométer naponta, vagy a homokban, vagy pedig a vad Atlaszhegységben.

Most egy nagy kávéház elé ért, amelynek a terraszán helyet foglalt és nézte az előtte elvonuló ucca forgalmát...

A nő ott ült a légionistától balfelé eső asztalnál. Tehát itt van egy a sok közül. Egy igazi légionnaire ül itt mellette. Egy, a légióból, melyről már annyit olvasott.

Egy azok közül a rejtélyes emberek közül, akik a légióban vannak.

Figyelte ezt a légionistát, aki itt ül mellette a szomszéd asztalnál. Akihez, ha át-

*Nagy trók munkáit adja
Tolnai Világlapja.*

szólna, meghallaná. És akit mégis világok választanak el tőle...

Elnézte a szomorú, fiatal, mégis annyira markáns arcát. Az alacsony gallérú khaki-blúzból erőteljesen kiemelkedő nyakát a férfinak...

Vajjon ki lehet? Miért van a légióban?...

Csalódott szerelmes? Kalandor? Életűnt?...

Talán mindez...

A nő elnézte a légionnairet, akinek olyan üresen merednek bele a semmibe, vagy ki tudja hová? — szemei...

Vajjon mire gondol? Hova gondol ez az ember? Az ajkai néha keserű mosolyra húzódnak, ilyenkor kivillannak sárgásfehér, nedvesen fénylő fogai. A légionnaire időnként mélyet és hosszút szippantott cigarettájából, élvezettel. Mint az olyan ember, akinek kevés jóban van része és lehetőleg igyekezve kihasználni még a legapróbb élvezetet is, mert nem tudja mit hozhat a következő perc...

A nő, aki ott ült a terraszon a légionnaire mellett, most úgy érezte, hogy oda kellene mennie ehhez a férfihez. Puha, asszonyi kezével elsimítani ezeket a sötét gondfelhőket erről a homlokról és megcsókolni ezt a keserű és mégis oly fiatal száját.

Az előtűnik levő Boulevardon ismeretlen célok, örömeik, szomorúságok felé suhantak az autók és járókelők...

Egy idő múlva a légionnaire fizetett és lassan megindult fölfelé a Boulevardon.

A nő követte. Nem tudta miért, csak annyit érzett, hogy muszáj...

Egy mozi elé értek. A légionista is megállt és úgy tett, mint aki a műsort és a kint lévő képeket tanulmányozza.

— La Pente — olvasta a nő. Joan Crawford és Clark Gable kitűnő, franciául beszélő filmje.

Most a légionnaire egész váratlanul a nő felé fordulva ezt mondta:

— Ön moziba megy?

— Még... még nem tudom, uram... — válaszolta zavartan a nő. — De... de talán ön...

— Ön?! — A légionista halkán, rekedten nevetett.

A nő most félbeszakította.

— Talán, ha tetszik, kíséren el. Itt lakom nem messze a Rue Guy Lussac-n.

Útközben a nő elmesélte a férfinak, hogy három év óta van Marokkóban, azaz Casában. Nantes-ból jött át ide. Egy nagy japán exportcégnek a titkárnője. (Marokkóba az árucikkek jó hatvan százaléka Japánból jön.)

A nő még elmondta, hogy nincs senkije sem Franciaországban, sem itten...

Elértek a Guy Lussac utcához. Majd egy csöndes ház előtt megállott, aztán a nő azt mondta:

— Itt lakom...

— Hát akkor adieu — szólta a légionnaire.

— Talán meginna egy kis teát — kérdezte a nő.

A férfi ránézett a nőre és ezt mondta:

— Igen... Köszönöm... Jót tenne nekem.

A légionistának furcsa érzése volt, amint a nő lakásába lépett. Aztán néhány percre magára maradt, míg a nő elkészítette a teát.

A nő nemsokára behozta a párolgó teát, s néhány apró süteményt.

Sokáig hallgattak. A légionnaire egy idő múlva megszólalt:

— Asszonyom, talán, ha kedve van, megmondhatná a nevét. Látja, eddig még egymás nevét sem tudjuk. Az én nevem Halmy. Magyar vagyok. Három és fél éve vagyok itt Marokkóban. A keresztnévem János, az ön hazája nyelvén Jean.

— Köszönöm — szólta a nő. — Az én nevem Elsie Durieux.

— Elsie?... Elsie?... — A légionista hangja egészen elhalkult, amint a nő nevét ismételte.

— Miért?... Talán emlékezteti valakire, vagy valamire az Elsie név? — kérdezte a nő.

— Igen... hogyan... —

Csönd lett. Most a légionista felkelt, néhány lépést járt föl és alá a szobában, majd odalépve a nőhöz, belenézett annak szép, nagy sötét szemeibe. Aztán két kezébe fogva annak arcát, megcsókolta a nőt. Egy ideig megint hallgattak. Majd a nő azt mondta:

— Ön... én igazán nem tudom mit gondolhat most rólam.

— Hagyja — legyintett fáradtan a férfi. — Tudom mit akar mondani... eleget hallottam, hogy a nők bizonyos alkalmakkor, bizonyos helyzetben meg szokták kérdezni a férfit, vajjon az mit gondol most rólk? Hagyjuk — ismételte. — Ön nem gondolok egyáltalán semmit, nem is akarok. Ön egész egyszerűen örülök. Örülök annak, hogy kedves hozzám, jó és ez az egész. Most még valamit akarok mondani — folytatta a légionnaire. — Tudja, én szökőfélben vagyok. Eddig még csak „absence illégale”. — Így nevezik katonanyelven, ha az ember engedély nélkül elhagyja a századát, vagyis törvénytelen távollét. — Tehát én most szinte törvénytelen kívülnek számíthatom magam. Ebből a törvénytelen távollétből, mire három

A bűvészet titkait

lelheti el a

BŰVÉSZET

című könyvből, mely több mint 100 bűvészműtárgy leírását tartalmazza. Bárki utánacsínálhatja a legnevesebb bűvészek elképesztő mutatványait, Willmann, Hermann tanár, Becker, Bellachini, utmutásai alapján.

Ára bérmentve 3 P 50 fillér.

Megrendelhető lapunk kiadóhivatalától Budapest VII, Dohány ucca 12. szám, az összes előzetes beküldése mellett.

nap letelik, azaz a századtól való hat nap letelte után, „deserteur”-nek, azaz szökevénynek fognak hivatalosan nyilvánítani. Tehát ezt akartam mondani és azt hiszem, kötelességem volt.

— Én nem törődöm vele, nem fontos. De megköszönöm a hozzám való bizalmát.

Megint hallgattak, majd a nő újra megszólalt:

— Maradjon itt addig, ameddig jólesik. Ha úgy tetszik...

Később a nő elálmosodott, kissé elszundított, fejét a férfi karján nyugtatva. Csönd volt. Az egyik kis asztalkán egy óra tik-takkolt. A férfi nyitott szemmel és mozdulatlanul bámult fölfelé. Furcsa gondolatai voltak. Milyen furcsa is az egész. Lelki szemei előtt elmult életének néhány furcsa epizódja suhant el. Kalandok, utazások, furcsa és szokatlan kalandok, városok, országok, olyan furcsa... Csönd volt. Csak az óra tik-takkolt tovább is.

Sokáig gondolkozott így a légionnaire, aztán lassan-lassan ő is belezuhant a nagy fekete semmibe...

Reggel, amint fölébredt, régi szokása szerint előbb csak az egyik szemét nyitotta ki és csak azután a másikat. Ezt tulajdonképpen azért tette, hogy meggyőződjön róla, hogy érdemes-e felkelni vagy nem. Most úgy találta, hogy igen. Felült és első pillanatban

Házvezetőnő!

A ház ragyogó tisztántartására, a háztartás vezetésére szívvel lélekkel vállalkozom. — Ed-digi tevékenységem a családomnál merült ki.

— Igényem jóformán kizárólag az úri elbánásban nyer kifejezést.

— Ajánlatokat kérek, amit e lap kiadóhivatala továbbít, „Elegáns megjelenés — fiatal k o r” jeligére.

nem tudta, hol van? Szeme a kis asztalkán lévő órára esett, amely kilenc órát mutatott. Felkelt az ágyból, néhány lépést sétált a szobában, majd cigaretta után nézve, rágyújtott.

A parányi éjjeliszekrényen levelet talált, amelyen néhány sebtében odavetett sor volt.

„Jean! El kellett mennem, hisz tudja jól, hogy dolgozom. Maga olyan szépen aludt, hogy nem volt szívem felkelteni. Tehát jó reggelt, amikor felébred. A fürdőszoba jobbra az első ajtó, az előszobában van egy kis fehér szekrény, abban talál ennivalót és bort. Délután négykor jövők haza, kérem várjon. Elsie.”

— Hm... — dörmögte a légionnaire. — Nem rossz... — Bement a fürdőszobába és a lehető legnagyobb élvezettel merült a kád vizébe. Három és félve nem fürdött kádban. Mert katonaságnál az ember csak tussolhat legfeljebb. Aztán újra magára véve a pizsamanadrágot, visszament a hálószobába, ahol az egyik sarokban egy asztalkán egy gramofon és néhány lemez volt. Aztán azzal szórakozott.

Este nyolc óra volt. Elsie, amint megígérte, négykor hazajött. Azóta sokat beszéltek. A nő arra kérte a légionistát, hogy maradjon. Addig is, míg alkalom kínálkozik, hogy véglegesen megszabaduljon, azaz megszökhessen a légióból és ebből az országból.

— Azt nem lehet — válaszolta a férfi. — Minden pillanat, amit itt magával eltöltök, veszélyes magára nézve. Mert ha valahogy észreveszik, megtudnák, hogy maga egy szökött légionistát rejteget magánál, ez magának is haditörvényszéket jelentene. Hisz ismeri hazája törvényeit, hogy ilyen dolgokban nem ismernek tréfiát. Most nyolc óra van. Nemsokára el kell hogy induljak. Fel, észak felé, a spanyol határ felé.

— De hát ez borzasztó! Ez lehetetlen! Így lenni!... Így menni!... Hiszen akárme-lyik pillanatban elfoghatják. Sőt a Bledben (Bled = marokkói pusztaság) az arabok meg is ölhetik! Hisz tudja milyen fanatikus gyűlölettel vannak irántunk. Hisz mindaz, ami civilizációnak látszik, csak felszín.

— Mégis mennem kell! Megpróbálom, még ha lehetetlen is!

Este 10 órakor a légionnaire újra Casablanca uccáin bolyongott. Maradék pénzén dohányt, cigarettapapírt, gyufát vásárolt. Ez fontos. Vízet majd csak talál a Bledben itt-ott. Most egy tésre ért, amelyről különböző országutak különféle irányba indultak ki. Az utak elején mindenhol villannyal kivilágított táblák hirdették, hogy mely irányba és hova visz az út: Mazagan, Meknés, Fez, Marrakes, Taza.

Ezek egyik sem jó, gondolta magában a légionnaire. Majd még egyet talált, amelyre ez volt írva: Tanger. Ez már jó! Rá is tért a Tanger felé vezető útra, az ismeretlenség felé, talán a szabadulás, új kalandok felé!...

1	n
12	6
13	n
16	+
20	t
28	n
32	4
35	1
41	1
44	0

Viz
Többi
öslak
18. K
ital.
27. l
Sóha
35. K
és O
belől
tenge
Közle
Fü
opera
és ze
Ritka

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten két pompás ötvösművészeti brost, két ötvösművészeti gyűrűt és értékes könyvjutalmakat osztunk ki.

Megfejtési határidő február 4. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés

1	n	2	g	3	a	4	r	5	i	6	s	7	g	8	i	9	m	10	h	11	a	12	r		
12	e	s	a	u	h	n	s	a	e	l													e		
13	m	a	e	r	n	g						14	i							15	a	n			
16	e	g			17	i	h	l	18	o	d							19	e	n	e				
20	t	e	21	t	t				22	o	b	o	r							23		24	o	b	
	h		25	b	a	26	g					27	a	r	a	b	l	o							
28	m	29	e	e	s	h	30	o	s													31	o	h	
32	a	t							33	m												34	a	n	o
35	r	a	36	t	a				38	o	l	i										40	l	e	e
41	i	r	a	37	m	o	d	i	h													43	i	n	o
44	a	n	t	38	h	e	r	e	h														45	i	h

A megfejtésnél elegendő a vízszintes 1, 41 és a függőleges 1, 11 sorokat beküldeni

Vízszintes sorok: 1. A Budai Színkör. 12. Többnyire erősen fű és hideg. 13. Új-Zéland őslakói. 14. Olasz névelő. 15. Dátumrag. 16. Meyerben van. 17. Pestmegyei nagyközség. 18. Keserű. 20. Cselekedet. 22. Finom, erős ital. 24. Szibériai folyó. 25. Tornaeszköz. 27. Nemesfajú háziállat. 28. Szurtos. 31. Sőhajítás. 32. Keresztül. 34. Kanóc belseje. 35. Részlet (ékezetihány). 38. Becézett Olga és Olivér. 40. Háziiszárnas olját készítik belőle. 41. Erőből neki indul. 43. Ógörög tengeri nimfa, a hajósok fehér istennője. 44. Közlekedési eszköz része. 45. Igevég.

Függőleges sorok: 1. Világhírű magyar operaénekesnő. 2. Híres belga hegedűművész és zeneszerző volt. 3. Fázó ikerszáva. 4. Ritkaság — ismert latin szóval. 5. Vissza:

vonatkozó névmás. 6. Kígyófaj. 7. Az utolsó kettős mássalhangzó. 8. Férfinév. 9. Rag. 10. Űrmérték betűjele. 11. Zilahy-vígjáték, előadták a Nemzeti Színházban 1925 december 18-án. 15. Szeretettel viseli gondját a beteg kisgyerekeknek. 18. Le vele, franciául. 21. Súlyos betegség. 23. Fogoly. 26. Közép-európai kupa. 29. Japán kikötőváros Jesszó szigetén. 30. Régi magyar főnemesi családnév. 33. A győzelem görög istennője. 34. Basané. 36. Hajófar. 37. Szeretlek, latinul (kiejtve). 39. Shakespeare-király. 42. Cselekvésrugó.

Payper

A jutalmazott megfejtők névsorát a 95. oldalon közöljük.]

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délibáb” szerkesztőségének, Budapest, Dohány ucca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem örzünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

Törökvs (6). Verseit már a multkor említett okokból, sajnos, nem közölhetjük.

Fehérné (72). Apróhirdetést szívesen hozunk lapunkban, de a „Szerkesztői üzenetek” között nem közlünk fizetett közleményt.

Sz. Imre, Szentés (120). Sajnos, nem közölhetjük.

Szomorú kislány (66). Elkeseredett, mert, mint írja, 19 éves és még senki sem volt Magába szerelmes. A fiatal emberek az első nap hazakísérik és a búcsúzáskor sosem kérdezik meg, hogy mikor találkozhatnak. Nem tudja elképzelni, hogy mitől ijednek meg, mikor alapjában véve vidám természetű leány, aki egyébként barátnői szerelmi problémáira igen jó tanácsot szokott adni. — Semmi oka nincs a kétségbeesésre. Egy tizenkilenc éves jókedélyű, értelmes fiatal lány előtt még ott áll az egész élet és ami eddig nem következett be, talán már holnap megtörténhet. A fiatal emberek előtt igyekezzen mindig természetes, közvetlen, kedves lenni, vidám is, mert a férfiak társaságban el akarják fejeíteni a mindennapi élet gondjait, kellemetlenségeit, de egyszersmind maradjon tovább is az értelmes tanácsadó. Mutasson érdeklődést a foglalkozásuk, problémáik iránt. Az igazi nő, ha kell vidám és ha kell megértő, komoly társ. Fel a fejjel tehát, nincs még semmi baj, hisz mindössze 19 éves.

Író (116). Nem közölhető.

H. Miklós, Szekszárd (32). Levele van a szerkesztőségben. Írja meg nekünk címét, hogy továbbíthassuk, vagy jöjjön be érte személyesen bármely napon 8—2 óra között.

Szép akarok lenni (22). A kérdezett tudnivalókat eheti kozmetikai cikkünk keretében tárgyaljuk. Egyéb panaszaira nézve csak felbélyegzett válaszboríték beküldése elle-

nében válaszolhatunk részletesen, kozmetikai készítményeket szintén csak levélben ajánlhatunk.

XX. század (9). Ne haragudjon, ha vitába szállunk levelével és az abban foglaltakkal. Nem neveli helyesen gyermekét, ha önmagából indul ki. Ma, a gyermek századában, a gyermek tehetségéből és adottságaiból kell kiindulnunk. Ha pedig neki tehetsége van a tánchoz, akkor mondjon le, Asszonyom, dédelgetett álmáról, hogy leánya orvosnő lesz. Régente úgy volt, hogy az anyák el nem ért vágyaikat gyermekeikben éltek ki, amit tőlük a sors, vagy a szülői kegyetlenség megtagadott, odaajándékozták gyermekeiknek. Csak nem bizonyos, hogy szívesen fogadták-e a gyermekek az ajándékot? Önt szülei nem engedték orvosnőnek, abban a korban még forradalmi gondolat volt, ha leánygyermek egyetemre ment, ma Ön akarja leánya terveit és álmait szétrombolni. Ha leányának tehetsége van a tánchoz, úgy feltétlenül engedje őt erre a pályára. Nincsen szomorúbb dolog, mint ha valaki kedv nélkül tanul, vagy bármi mással foglalkozik. Különbön a kislány még csak tizenöt éves, lehet, hogy mire elvégzi a gimnáziumot, megváltoznak a vágyai. Gyakran láttunk már ilyesmit. Csak írjon mindig, ha jölesik az frás, mi mindig örömmel és szeretettel vesszük levelét.

Egy kislány (14). Kérjük küldje be a címét és akkor majd levélben fogunk válaszolni, mert ebben a rovatban címeteket nem közölhetünk.

18 éves (36). Váltakozó hideg- és melegborogatásokat alkalmazzon az orr bőrére 5—10 percen keresztül reggel és este. Speciális arcszeszre volna szüksége.

Bánatos menyasszony (11). Kedves kis menyasszony, először is törölje le a könyveit, s csak azután tekintsen szembe élete „legborzalmasabb csapásával”. Maga szeretett egy fiút, a fiú szerette Magát, néhány hónapi udvarlás után feleségül kérte és Maga boldogan mondott igent. A kölcsönös szerelmen kívül bizalom, megértés és közös izlés köti magukat össze. Ezeknek az érzéseknek birtokában boldogan gondolt az esküvőre, amelyet húsvétra terveztek. És most jött a katasztrófa. Maga megtudta, hogy völegényének barátnője van. Amikor kérdőre vonta a fiút, azt felelte, hogy házasságuk előtt szakítani fog a barátnőjével. És most úgy érzi, hogy völegénye becsapta és megcsalta, sőt már vissza is akar lépni a házasságtól. Ne tegye ezt, bánatos kis menyasszony, mert nincsen oka rá. A völegénye nem azt a másik nőt szereti, hanem Magát, azért jegyezte el, azért akarja feleségül venni. Minden férfi életében vannak jelentéktelen kalandok, amelyet nyomtalanul eltűnnek, ha egyszer megnősülnek és családot alapítanak. Így fog eltűnni ez a barátnő is völegénye életéből, amint Maga lesz a felesége. Tehát bizzon völegényében, ne gyötörje szemrehányásokkal. Attól még egy férfi sem

lett hű vagy szerelmesebb, ha menyasszonyától állandó szemrehányásokat, zsörtölődést kapott. Hűsvét már nincsen messze, addigra minden elsimul és meglátja, később mosolyogva fog élete „legborzalmasabb csapás”-ára visszagondolni.

24 éves (92). Hetenként kétszer kamillával gőzölje arcát és tiszta ruhával óvatosan nyomja ki a mitesszereket a felpuhult bőrből. Utána megfelelő pórusösszehúzó szükséges.

P. I.-né (6). Kirántott borjúláb készítési módját kérésére szívesen közöljük: a szép, tiszta borjúlábat megfőzzük, csontját kiszedjük, ízlésszerint sózzuk, majd mártsuk lisztbe, felvert tojásba és végül zsemlemorzsaiba. Forró zsírba süssük.

Optimista (18). A kért címet csak levélben adhatjuk. Ismétlje meg kérdését és küldjön be felbélyegzett válaszborítékot.

Boldog szeretnék lenni (36). Két éve menyasszony, vőlegénye kijelentette, hogy csak úgy veheti el, ha esküvő után az ő szülőihez mennek lakni, már pedig vőlegényének anyja már most is talál mindig valamit, amivel megbántja. Ha ruhát varr neki, azt mondja, hogy ő jobban megvarrta volna, ha kalapot akar venni, ő feleslegesnek tartja. De nemcsak a jövőendő anyóssal, hanem vőlegénye nagynénjével is egy fődél alatt lagnának s így nem tudja mitévő legyen, hogy tud majd a két asszony kívánságainak eleget tenni. — A mai házasságok egyik leggyakoribb és legsúlyosabb problémája ez. Amennyiben anyagi akadályai nincsenek, úgy természetesen a különlakást ajánljuk, mert az együttlakásnál a legritkább esetben kerülhetők el a surlódások, amelyek nem egy házasságot tettek boldogtalaná. Ha azonban anyagi okok miatt nem lehet, akkor, miután igazán szeretik egymást vőlegényével, meg kell tennie. Nehéz dolog ugyan két asszonyhoz is igazodni, de a boldogsága és a családi béke érdekében legyen símulékony, alkalmazkodó, figyelmes anyósával és férje nagynénjével szemben, sose felejtse el, hogy ők is szeretik a Maga férjét és ha talán más úton is, de az ő javát akarják. Ennek a közös szeretetnek kell összekötő kapcsolatot lenni négyük között. Igaz, hogy ez nem az ideális állapot, de az igazi asszony áldozatot is tud hozni azért, akit szeret.

Jázmin, 1936 (46). Benzin s alkohol egyenlő keverékével dörzsölje át bőrét napjában többször. Kéntejszappannal mosakodjék. Kerülje a fűszeres ételeket, alkoholos italokat. Jóhatású a kvarcfénybesugárzás, valamint a sörélesztőnek szedése. Étkezéshez egy csipetnyit.

A—y I—a (27). Ma már nincsen csunya nő! Ép annyira eltűnt, mint a vénkisasszony fogalma, vagy a petróleumvilágítás. Igen, a technika haladásával, az emberiség fejlődésével együtt ennyi külső és belső eszközzel meg lehet szépíteni egy nőt, hogy csunyát

már nem is találhatunk. Ha valaki csunyának érzi magát, öltözködjön elsősorban kifogástalanul, egyszerű eleganciával. Mingyárt más lesz a fellépése, ha tudja, hogy ruhája csinos, elegáns. A haj ápolása nagy mértékben megszépíti az arcot. Egy jól álló hajviselet, puha, hullámos hajkeret néha csodát művel. Az arcbőrt is kifogástalanná tudja ma a kozmetika varázsolni. Ne legyenek erkölcsi gátlásai, ha egy kis púdert használ. A szoliditás és minden más erény nagyon szépen megfér a púder mellett is. Azok, akik frivolnak tartják a púdert, nagyon elmaradott emberek és idővel ők is majd belátják, hogy ép olyan kötelességünk külsőnket széppé és harmónikusá tenni, mint belsőnket. De minden külső szépítés semmit sem használ, ha lelke mélyén saját magát elviselhetetlen csunyának tartja. A belső egyensúly nyomot hagy az arcon, tehát azt kell elsősorban rendbe hozni!

Kozmetikai hiba (88). Kozmetikai kérdésekben megcímzett és felbélyegzett válaszboríték beküldése ellenében válaszolunk részletesen.

B. Ferenc, B. (12). 1. A Journal Import Jacob Dancea, Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46, cégnél szerezheti be. A beszerzési árat ott közlik Önnek. 2. Ha hálózati gépe van, akkor nem érdemes szünetben kikapcsolni, telepégnél azonban nagy megtakarítást jelent.

Norma (7). A pletyka sokkal veszedelmesebb ellenfél, mint ahogy az emberek hiszik. Oktalan fecsegésükkel nagyon sok bajt, keserűséget, sőt komoly veszedelmet is okoznak. Ime, az Ön estében is a pletyka távolí-

A multheti számban megjelent kereszt-rejtvény megfejtése. Vízszintes sorok: 1. Szellemidézés. 13. Zala. 14. Milimári. 15. Evő. 16. Aa. 17. Lp. 18. Lim. 19. Ra. 20. Ami. 21. Albino. 23. Drágalátos. 26. Tn. 27. Agrár. 28. Hátramarad. 32. Fu. 33. Es. 34. Dada. 35. Riad. 37. Inogni. 39. Ri. 40. Yard. 43. Oi. 44. Evett. 46. Idegenvezető. — **Függőleges sorok:** 1. Szerdahelyi. 2. Zavargás. 3. Elő. 4. La. 5. Email. 6. Mi. 7. Illat. 8. Diploma. 9. Ém. 10. Záli. 11. Érint. 12. Simon Judit. 16. A maradi. 20. Agár. 22. B. S. 24. Árt. 25. Átadóív. 29. Manon. 30. Rag. 31. Drive. 32. Fartó. 36. Óre. 38. Nez. 41. Ad. 42. Dg. 45. Et.

Jutalmazott megfejtők. A kereszt-rejtvény megfejtői közül Pataki Yvette, B. és Nagy Györgyi, Sz. ötvösművészeti brost, Kelen Anna, D. és Riesz Ági, V. ötvösművészeti gyűrűt kaptak; az alábbiak pedig könyvjutalomban részesültek: Kudlák Endre és László. B., Borbély Károlyné, Bp., Melczér Mária, U., Vadász Edith, Bp., Piel Julianna, Bp., Tokay Rózsi, L., Kelemen György, D., Tintner Jenőné, P., Szilvási Artúr, K., Szekrényes Irén, B., Weisz Károly, Z., Zeiner Zsófi, M.

totta el legkedvesebb barátnőjét. A pletyka, amely azt állította, hogy Ön rágalmazza ezt a barátnőt. Holott csak annyit mondott: „Az én barátnőm nekem legintimebb dolgait is elmondja.” A pletyka már úgy forgatta ki, hogy Ön barátnője intim természetű dolgait elmeséli. Nem akarunk most Önnek szemrehányásokat tenni, amikor úgy is eléggé bántja az eset, de meg kell jegyeznünk, hogy felesleges volt ez az odavetett mondat is. Most nem lehet egyebet tenni, mint elmenni a szeretett barátnőhöz, becsületesen elmondani mindent és megkérni, hogy tekintse a dolgot meg nem történtnek, vagy igyekezzen minél hamarabb elfelejteni. A jövőre pedig jegyezze meg, hogy egy jó mondás kedvéért nem szabad senkit sem kiszolgáltatni. Sohasem bízunk másban, hogy majd az lesz titoktartó. Ha saját magunk képtelenek voltunk a ránkbízott titkot megőrizni, miért hinnők el, hogy más diszkrétebb lesz. Sohasem az a bűnös, aki tovább pletykázik, hanem aki „diszkrétan elmond” valamit!

57.332. (62.) Kenje be a hajvégeket kétszer hetenként ricinusolajjal. A boka erős fásli-zása ártalmas, mert akadályozza a vérkeringést.

Tanácsztalan falusi asszony (8). 1. Fekete marokén kazakruha divatos és előnyös viselet. 2. Húgának csináltasson világoskék túlliruhát. Sűrűn húzott böszöknyát, sima derekat ajánljunk, nagy puffos ujjal. A kivágásnál halványrózsaszínű virággal. 3. A háziasszony az asztalnál távolabb ülő vendégek felé emeli poharát, a közvetlen közelében ülőkkel koccint. Mondhatja: egészségére, de nem feltétlen szükséges. 4. Helyesen gratulált. 5. Önnek kellett volna keztenyújtani. 6. A Párisi Divat februári számában szép jelmezek közt válogathat.

B. J., Rákospalota (34). A kértett kölcsönüggyben szíveskedjék a lakásépítő állandó bizottsághoz fordulni felvilágosításért. Ennek címe: Budapest, V, Akadémia ucca 1.

Mária 1 (58). Nem haragszunk, sőt örülünk kedves levelezőlapjának, szívesen elbeszélgetünk olvasóinkkal és örömmel teljesítjük — ha csak lehetséges — kéréseiket. Ami Fortuna istennőt illeti, ez a szeszélyes hölgy nem befolyásolható és tudomásunk szerint ezúttal csak könyvjutalomban részesíti Önt. Kellemes olvasást kívánunk.

Kismama (23). Nagyon helyesen teszi Asszonyom, hogy saját maga foglalkozik gyermekével. Helyesebb, mintha irodába járna és gyermekét idegenre bízna. Az idegen személynek is kellene fizetni, úgyhogy tulajdonképpen az Ön keresete a nevelőnk költségeit fedezné. És mekkora gyönyörűség a gyermekkel való foglalkozás. Mennyi örömtől fosztja meg magát az az anya, aki nem saját maga hallotta, amikor a kicsi ki-

mondja az első szót, amikor kis lábai akadozva megteszik az első lépést. Egyéves kislány számára nagyon kedves viselet a fehér bárányszőrűbunda. Örüljön, hogy unokanővérétől ezt kapta ajándékba. Nem baj, ha piszkos, ki lehet tisztítani a következőképpen: Fehér háziszappant megfőzzünk vízben és átszűrjük kendőn. Ha langyosra hűlt a víz, a fehér prémet dörzsölés nélkül, csak nyomogatással és bemartogatással kimossuk benne. Közben váltogatjuk a szappanlevét. Végül kiöblítjük tiszta vízzel. A levegőn szárítjuk, s ha megszáradt, rizssporral, vagy keményítővel beszórujuk, azután kifésüljük belőle, majd kiporoljuk puha szíjjal. A sapka vagy fejkötő is lehet bárányszőrből, s nagyon csinos a fejkötőre rózsaszín csokorba kötött szalag.

Olga (38). Panasza olyan természetű, melyre csak megfelelő kozmetikus szakorvosi vizsgálattal lehet útbaigazítással szolgálni. Tekintve, hogy már sok mindennel megpróbálkozott, a vizsgálatnak elsősorban az előidéző okot kell kikutatni s ezzel párhuzamosan kell a megfelelő terápiás módszereket előírni.

Vidéki asszony (13). Ha bőrgarnitúráját a fűtés kiszárította, még nem szükséges újjal kicserélni, fel lehet frissíteni, a következőképpen: Sárga viaszt tizszázalékosan feloldunk terpentinolajban, ebbe bemártunk egy gyapjúrongyot és ezzel körmozdatokkal végigmegyünk a garnitúra darabjain. A felrepedezést megakadályozására ajánlatos a bőrhalmikat időnként erős tölgyfakéregfőzettel puhítani, ilyenkor azonban távolítsunk el előzetesen minden nem bőrből való alkatrészt. A főzet megszáradása után tessék a bőrt vazelinel, ricinusolajjal, vagy mák-olajjal bekenni.

Előfizetési árak:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő,

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR
Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel:
TOLNAI SIMON
Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadó-
vállalat RT. mélynyomó-kőrforgógépein,
Budapest, VII, Dohány ucca 12 szám
Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
14—23—39 és 14—23—50

Nem esonkítja meg a lapot, ha ezt a szelvényt kivágja,
mert a lap bekötésénél ez a keskeny rész ugylis levágódnék.
Ezén szelvény alapján egy pompás díszes műhöz van joga.
Olvassa el a lapunkban levő hirdetést

VILÁGKÖNYVTÁR-SZELVÉNY

KÉT MILLIÁRD EMBER KÉT MILLIÁRD ORVOS

Alig található ember szerte a nagyvilágban, aki ne ajánlott volna még embertársának betegségére valamilyen gyógyszert. A jószándék mindig megvan, de a következmény mégis sok esetben gyászos! Hány ember halálát okozták már hozzá nem értők által ajánlott kuruzslószerrek!

A gyógyítás az orvos hivatása, de a betegségek megelőzése az egyes ember feladata. Tudni kell, mi válik hasznára és mi van ártalmára a szervezetnek, meg kell tanulnia mindenkinek az egészséges életmód szabályait. Ennek a célnak szolgálatában áll

Tolnai **ORVOS A CSALÁDBAN** című ötkötetes hatalmas, több mint 1200 oldal terjedelmű könyvsorozata, melynek első kötete most hagyta el a sajtót.

Az ötkötetes mű szerkesztésében 23 magyar orvostudós vett részt!

Kivonat a könyvsorozat tartalmából: Az egészséges test felépítése, A helyes táplálkozás, Szépségápolás, Sport, Torna, A gyermekágy egészségtana, Csecsemőápolás stb., stb. Az **ORVOSI LEXIKON** kötetekben betűrendben megtalálja az olvasó több ezer betegség részletes leírását, orvosi gyógykezelésének és megelőzésének módját. Ezenkívül ismerteti a **LEXIKON** az összes közkeletű orvosi kifejezések magyarázatát.

A kitűnő papíron nyomott, félbőrkötésű ötkötetes könyvsorozatot nagyon sok fekete és színes műmelléklet és rengeteg szövegközi kép illusztrálja.

Az ötkötetes díszes kiállítású sorozat ára bérmentve **Budapest** **40 pengő**, **vidéken** **42 pengő**, mely havi **2 pengős** részletekben is fizethető.

Jugoszláviai olvasóink **Tolnai „Orvos a családban”** című ötkötetes sorozatát **Centralna Knjizara, Subotica Strosmajerova ul. 11.** cégnél szerezhetik be **480.— dinárért**, mely havi **40 dináros** részletekben is fizethető.

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsontítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra

Megrendelem a Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat R. T. Bpest, VII, Dohány u. 12. útján Tolnai: **ORVOS A CSALÁDBAN** című művet öt díszes félbőrkötésű kötetben, bérmentve, Budapestben 40.—

vidéken 42.— aranypengő árban és tartozom a vételárat az átvétel napjától kezdve egymásután következő 2.— pengős havi részletben megfizetni. Tudomásul veszem, hogy a vételár teljes kiegyenlítéséig a sorozat tulajdonjogát a Tolnai Nyomdai Műintézet fenntartja magának. Bármely részlet be nem tartása esetén is a hátralék teljes összege esedékessé válik. Ez a megrendelés vissza nem vonható, de elfogadása a Tolnai Nyomdai Műintézet megítélésétől függ.

Tudomásul veszem, hogy a mű első kötetét a megrendeléskor, a további köteteket pedig fokozatosan 1937 augusztus végéig bezárólag szállítják.

Kelt _____ 193_____ hó _____ n.

A megrendelő aláírása.

pontos cím.

foglalkozása.

**EZT A KÖNYVET
VEGYE MEG**

**ORVOS
A CSALÁDBA** *

TOLNAINÁL!

ZIOLT